

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1983- 1984

Nr. 4

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

20 DECEMBER 1983

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid	125
IC Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur	126
M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden . . .	137
Mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg .	139
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud	140
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid	152
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	153
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	170
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud	170
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting	170
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	172
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	175

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

G. GEENS VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 3
van 8 november 1983
van de heer L. DIERICKX

BTK-project — Regularisatie

Naar verluidt werd begin april 1983 door de Vlaamse Executieve beslist dat het personeel van de administratieve diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap dat toen (nog steeds) met vrijstelling van stempelcontrole werkte, in afwachting van een definitieve regeling of regularisatie, een contract van tewerkgestelde werkloze zou krijgen.

Bij de dienst „ Monumenten- en Landschapszorg ” van de administratie voor ruimtelijke ordening en leefmilieu zouden aldus een veertigtal personen, van wie de meesten eerst in een BTK-project waren aangenomen en nadien een jaar werkten met vrijstelling van stempelcontrole, uit de (financiële) nood geholpen worden.

Eind oktober 1983 blijkt dat deze werknemers met vrijstelling van stempelcontrole nog steeds moeten wachten op hun contract, niettegenstaande reeds werknemers in dezelfde situatie van het bestuur van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening in juli 1983 een contract van tewerkgestelde werkloze kregen.

1. Kan de geachte Minister verklaren waarom de uitvoering van de beslissing van begin april 1983 meer dan een half jaar op zich laat wachten?
2. Kan de geachte Minister nagaan of het uitblijven van de uitvoering van voormelde beslissing te wijten is aan administratieve manoeuvres op het algemeen secretariaat van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, eventueel onder druk van bepaalde kringen of personen?

Antwoord

Op 5 april 1983 heb ik aan de administratie opdracht gegeven te onderzoeken en verslag uit te brengen over de mogelijkheid om personen die in het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap als vrijgestelde van stempelcontrole waren tewerkgesteld, het statuut van tewerkgestelde werkloze toe te kennen. De administratie diende, o.m., verslag uit te brengen over de door de betrokkenen uitgeoefende taken en de budgettaire weerslag van de voorgenomen maatregel.

Na onderzoek van het verslag en van het verplicht voorgeschreven advies van de inspectie van financiën betreffende de, overigens niet onbelangrijke, budgettaire weerslag, heb ik op 24 augustus 1983 uit sociaal oogpunt de voorgenomen maatregel bekrachtigd en de administratie opgedragen mij de nodige documenten ter ondertekening voor te leggen.

De operatie werd beëindigd op 16 september 1983.

Ik heb bovendien formeel verbod opgelegd nog personen met vrijstelling van stempelcontrole in dienst te nemen, om herhaling van dergelijke, ten onrechte ontstane situaties te voorkomen.

Ik laat aan het geachte lid de verantwoordelijkheid over de even ongegronde als ongepaste insinuaties die hij in fine van zijn vraag meent te moeten maken.

Vraag nr. 10
van 28 november 1983
van de heer F. VERBERCKMOES

Particuliere ondernemingen — Overheidssteun

De instructies van het Ministerie voor de middenstand zouden bepalen welke beroepen of **ondernemingen** in aanmerking komen voor overheidssteun, en welke categorieën van investeringen gesubsidieerd worden.

Op basis van welke objectieve criteria werden die instructies vastgelegd?

In welke mate komen de para-agrarische beroepen voor die steunverlening in aanmerking?

Antwoord

De wet van 4 augustus 1978 tot economische heroriëntering en het koninklijk besluit van 10 oktober 1978 bepalen aan wie, onder welke voorwaarden en onder welke vorm een overheidstegemoetkoming kan worden toegekend ten einde de economische expansie van de kleine en middelgrote ondernemingen te bevorderen.

De toekenning van deze tegemoetkomingen gebeurt binnen de perken van de begrotingskredieten en op grond van het economisch nut, welke laatste duidelijk gedefinieerd wordt in artikel 1 van het koninklijk besluit van 10 oktober 1978.

Volgens artikel 2.g. van de wet van 4 augustus 1978 kunnen land- en tuinbouwondernemingen geen aanspraak maken op rentetoeelage, kapitaalpremie en Waarborgfonds maar wel op andere, in de wet omschreven tegemoetkomingen. In geval van twijfel of de hoofdactiviteit van de aanvrager al dan niet exclusief behoort tot de land- of tuinbouw, wordt voorafgaandelijk het advies ingewonnen van de Minister van Staatssecretaris onder wiens bevoegdheid Landbouw ressorteert.

Vraag nr. 11
van 29 november 1983
van de heer J. DE MOL

Uitoefening van een hoger ambt — Gevolgen

Door het koninklijk besluit van 8 augustus 1983 wordt van ambtswege een einde gesteld aan de uitbetaling van de toelage voor de uitoefening van een hoger ambt.

Deze maatregel is ook van toepassing op de ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

1. Op welke administratieve graden werd deze maatregel toegepast?
2. Welke andere toelagen werden geschrapt, buiten de reeds vernoemde toelage hoger ambt?
3. Welk bedrag (eventueel opgesplitst naar code) levert deze maatregel jaarlijks op?
4. Hoeveel ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap worden hierdoor getroffen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat ik zijn standpunt onderschrijf in verband met de toepassing en de uitvoeringsmodaliteiten van het koninklijk besluit van 8 augustus 1983 betreffende de uitoefening van een hoger ambt in de rijksbesturen op de personeelsleden van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

In concreto moge ik het geachte lid het hiernavolgend antwoord verstrekken op de gestelde vragen:

1. De bepalingen van voormeld koninklijk besluit van 8 augustus 1983 zijn zonder onderscheid van toepassing op alle administratieve en technische graden, alsook op deze van het meester-, vak- en dienstpersoneel.
2. Alle andere bestaande toelagen en vergoedingen buiten de toelage voor de uitoefening van een hoger ambt worden verder toegekend en uitbetaald aan de personeelsleden van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.
- 3 en 4. Met betrekking tot de concrete uitwerking van voormeld koninklijk besluit van 8 augustus 1983 op de personeelsleden van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, werd bij brief d.d. 28.10.1983 de personeelsdiensten van de onderscheiden traditionele ministeries die vooralsnog belast zijn met het beheer van de persoonlijke dossiers van de bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap overgehevelde ambtenaren, verzocht om nominatief mede te delen of de betrokken overgehevelde personeelsleden eensdeels voldoen aan al de vereiste statutaire voorwaarden om in de betrekking, waarvoor zij een hoger ambt uitoefenen, benoemd te kunnen worden en anderdeels of die bepaalde betrekking tijdelijk niet waargenomen of definitief vacant is.

Van zodra de Algemene Administratieve Diensten over al deze gegevens beschikken — bepaalde personeelsdiensten hebben vooralsnog niet geantwoord — zal een evaluatie kunnen worden opge maakt van het aantal personeelsleden dat door deze maatregelen wordt getroffen en van de daarmee gepaard gaande financiële weerslag.

Vraag nr. 12
van 14 december 1983
van de heer J. VALKENIERS

Belangrijke instellingen van openbaar nut — Overdracht naar de Gemeenschappen en Gewesten

De Staatshervorming van augustus 1980 is 3 jaar oud doch er zijn nog belangrijke instellingen van open-

baar nut, waarvan de taken behoren tot de aan de Gemeenschappen en Gewesten overgedragen bevoegdheden, nog altijd niet aan deze gedecentraliseerde structuren overgedragen zoals daar zijn:

- het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn,
- de Nationale Landmaatschappij,
- het Nationaal Instituut voor de Huisvesting en de Nationale Maatschappij voor de Waterleidingen,
- de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening,
- het Nationaal Fonds voor Sociale reclassering der minder-validen,
- het Economisch en Sociaal Instituut voor de Mid-denstand,
- het Gemeentekrediet.

Wat is de huidige stand van zaken voor ieder van deze instellingen?

Voor wanneer voorziet u een definitieve splitsing voor elk van deze instellingen?

Antwoord

Het is het geachte lid ongetwijfeld bekend dat de splitsing van de instellingen van openbaar nut ingevolge de staatshervorming, tot de bevoegdheid van de nationale regering en van het nationale parlement behoort. Een wetsontwerp dienaangaande is overigens reeds geruime tijd in behandeling bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers.

K. POMA **VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE** **EXECUTIEVE** **GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR**

Vraag nr. 288
(zitting 1982-1983)
van 21 september 1983
van de heer A. STEVERLYNCK

Restauratie van monumenten — Preventie van schade door zure regen

Hoewel het probleem van de „zure regen” met alle schadelijke gevolgen van dien, vooral onze aandacht vraagt met het oog op de volksgezondheid ten gevolge van de schade aan land, bos en water, is niettemin ook ons cultureel patrimonium er ten zeerste door getroffen.

In tijden van economische crisis en budgettaire moeilijkheden, is het wenselijk nader te onderzoeken wat ons tot restauratiekosten brengt, en of het niet beter is de oorzaken van bepaalde beschadigingen te kennen om deze te voorkomen.

Een restauratie-planning kan anderzijds helpen prioriteiten te stellen en het maximum te halen met beperkte middelen.

Daarom zou het me interesseren van u het volgende te mogen vernemen.

1. Welke bedragen gedurende de laatste 5 jaren door de overheid op elk niveau, aan restauratie van monumenten werden besteed, en dit per provincie en grote steden?

2. Welke schadekosten, eventueel een percentage bij benadering, aan geklasseerde monumenten door de zure regen, veroorzaakt door de industrie en het autoverkeer, werden vastgesteld?
3. Welke maatregelen er werden getroffen om de beperkte middelen zodanig te spreiden dat de restauratie van monumenten op het juiste tijdstip worden gedaan; of daarvoor een inventaris bestaat van de geklasseerde monumenten met weergave van de toestand waarin ze zich bevinden en het tijdstip waarop restauratie noodzakelijkerwijze zal optreden?
4. Of er overleg wordt genomen met de bevoegde instanties inzake pollutie (van industrie en andere) op een permanente of een accidentele manier, om zoveel mogelijk schade te voorkomen aan het cultureel patrimonium?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen :

1. De volledige lijst van de door mijn departement gesubsidieerde restauratiewerken werd gepubliceerd in het verslag van het decreet van 17 november 1982 houdende de bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Executieve van 1 juli 1982. Dit verslag wordt rechtstreeks aan het geachte lid overgemaakt.
2. Het probleem van de zure regen is in Vlaanderen nog in onderzoek. Volgens de huidige stand van het onderzoek is het nog geen vaststaand feit of in Vlaanderen op dit ogenblik reeds zure regen voorkomt.
3. Het beleid inzake de bescherming en restauratie van de monumenten is er op gericht om niet de restauratie op een bepaald tijdstip door te voeren, maar is er eerder op gericht de restauratie te voorkomen door tijdige instandhouding.
De grote en omvangrijke restauraties die soms noodzakelijk zijn, zijn het gevolg van de verwaarlozing gedurende vele jaren.
4. Gezien de Monumenten- en Landschapszorg thans geïntegreerd is in de administratie voor ruimtelijke ordening en leefmilieu, is er een stelselmatige contactname tussen de bevoegde instanties binnen de Vlaamse Gemeenschap. Het ontbreken **totnogtoe** van een Arbitragehof maakt het moeilijk, zo niet onmogelijk, om deze contacten door te trekken tot de nationaal gebleven diensten, die voor sommige aspecten van de pollutie bevoegd zijn gebleven.

Vraag nr. 294
(zitting 1982-1983)
van 27 september 1983
van de heer O. VAN OOTEGHEM

BRT-Luisterdichtheidvervangprogramma

Tijdens de septemberstaking van de openbare diensten heeft de BRT een vervangprogramma gebracht. Dat programma is bij heel wat luisteraars zodanig in de smaak gevallen dat het vermoeden bestaat dat de

luisterdichtheid tijdens de staking hoger lag dan anders.

Mocht dit inderdaad het geval zijn, dan ligt het voor de hand dat men voortaan meer dergelijke programma's zou moeten brengen.

De geachte Minister zou me dan ook tot dank verplichten door de cijfers over het gemiddeld aantal luisteraars voor en tijdens de staking te willen publiceren.

Antwoord

Hierna geef ik u de vergelijking van de **beluisteringscijfers** van de stakingsweek van 19 september 1983 tot en met 25 september 1983 met de week van 20 september 1982 tot en met 26 september 1982 :

	1982	1983
BRT- 1	20,8%	15%
BRT-2	49,3%	28%
BRT-3	1,2%	0,1%
RTB- 1	0,8%	0,2%
RTB-2	0,3%	0,0%
RTB-3	0,0%	0,0%
HIL- 1	0,8%	1,0%
HIL-2	0,3%	0,1%
HIL-3	3,1%	5,6%
BBC	0,1%	0,5%
LUX-1	0,4%	0,0%
LUX N	0,0%	0,1%
EUR	0,2%	0,2%
Andere	22,7%	49%

Uit deze cijfers blijkt duidelijk dat tijdens de stakingsweek vele luisteraars de BRT-uitzendingen hebben geruild voor andere posten, te weten de **niet-openbare radio's**.

Aan het geachte lid zend ik alle gegevens van het luisteronderzoek die, gezien de omvang, niet in het antwoord kunnen vermeld worden.

Vraag nr. 6
van 25 oktober 1983
van de heer P. BREYNE

Sociaal toerisme — Gebouwencomplex Blutzijde te Bredene

Het gebouwencomplex Blutzijde aan de **Driftweg** te Bredene werd indertijd met het oog op sociaal toerisme gebouwd door de **VZW Verlof voor Jonge Arbeiders**, Keizerslaan te Brussel.

De **VZW Vacantievreugde**, Hoogstraat te Brussel, zou eigenaar zijn.

Graag had ik hieromtrent van de geachte Minister antwoord gekregen op de volgende vragen.

1. Hoeveel subsidies werden met het oog op het sociaal toerisme toegekend voor de aankoop van de gronden en voor het optrekken van de gebouwen?
2. Op grond van welke vooropgestelde capaciteit aan bedden werd deze subsidie berekend, en welke capaciteit werd effectief gerealiseerd?
3. Hoeveel kamers worden momenteel effectief ter beschikking gesteld van het sociaal toerisme?

4. Sinds wanneer werden de voornoemde subsidies uitbetaald ?
5. Sedert wanneer wordt toezicht uitgeoefend op het juiste gebruik van de toegestane subsidies voor het doel waarvoor zij toegekend werden ?
6. Welke is de huidige bestemming van het complex ?
7. Heeft de toelagetrekker de oorspronkelijke bestemming gerealiseerd?
8. Is de toelagetrekker verplicht de oorspronkelijke bestemming te behouden en, zo dit niet gebeurt, welke zijn de gevolgen ?
9. Indien het complex in huur is gegeven:
 - sedert wanneer gebeurt dit,
 - wie is de huurder, en voor welke bestemming;
 - welke zijn de tot hiertoe betaalde huurgelden per jaar?

Antwoord

Het geachte lid gelieve hierna de antwoorden op de gestelde vragen te vinden:

1. Toegekende subsidies voor sociaal toerisme:

1963:	7.500.000 F
1964:	13.300.000 F
1965 :	13.025.000 F
Totaal :	33.825.000 F
2. Deze subsidies werden berekend op basis van het grensbedrag van 45.000 F per bed of 1.030 bedden.
Er werden effectief 930 bedden gerealiseerd.
3. Momenteel worden 750 bedden ter beschikking gesteld van het sociaal toerisme.
4. De hogergenoemde subsidies werden uitbetaald in de periode 1963-1966.
5. De vereniging was slechts gedurende 10 jaar gebonden aan de bestemming als vakantiehuis.
Mijn diensten oefenen aldus geen rechtstreeks toezicht meer uit sedert 1976.
6. Het complex wordt thans gedeeltelijk gebruikt als zeeklassen en gedurende de vakantiemaanden als vakantiehuis.
7. De toelagetrekker heeft de oorspronkelijke bestemming wel gerealiseerd.
8. De oorspronkelijke bestemming moet niet meer worden geëerbiedigd sedert 1976.
9. Op deze vragen dient er te worden geantwoord door de Minister van Onderwijs, die bevoegd is voor het bouwen en huren van schoolgebouwen.

vraag nr. 7
van 25 oktober 1983
van de heer H. DE LOOR

Openbare bibliotheken — Toepassing van het Cultuurpact

De memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet op de openbare bibliotheken stuk 119 (1973-1974)-Nr. 1 van 23 oktober 1973 p. 41 bepaalt : „ De eigenlijke boekenkeuze gebeurt, onder de leiding en de verantwoordelijkheid van de bibliothecaris, door het bibliotheekpersoneel dat daartoe de nodige opleiding heeft gekregen. Ze gebeurt dus niet door een raad van beheer of door een bestuurscommissie of door de inspectie... De staatsinspecteur moet de samenstelling van het bezit, de aankoop van onbenullige werken, van pornografische geschriften, van naar verhouding van de aard van de bibliotheek te dure werken, enz. kunnen tegengaan door een kritisch-bibliografische voorlichting of een passende controle “.

In uw antwoord op de vraag nr. 33 van 19 februari 1982 van Kamerlid Desutter vermeldde u bovengenoemde aanhaling en vulde dit antwoord aan als volgt: „Vertrekkend van dit uitgangspunt kan een beheersorgaan, in het raam van een goedgekeurde begroting of met het oog op een goed te keuren begroting, wel de grote opties m.b.t. de aankooppolitiek bepalen, terwijl de bestelling zelf gebeurt via de gebruikelijke administratieve procedure... ”

Dit alles is het gevolg van het feit dat de bepalingen van het Cultuurpactdecreet van toepassing zijn op het openbaar bibliotheekwerk zodat „ de culturele overheidsmaatregelen geen enkele discriminatie om ideologische en filosofische redenen mogen bevatten, noch afbreuk doen aan de rechten en vrijheden van de ideologische en filosofische minderheden “.

Bovendien bepaalt het KB van 9 juli 1980 betreffende de toekenning van weddetoelagen voor het leidend en technisch personeel van de Nederlandstalige erkende openbare bibliotheken dat „de algemene leiding van een POB en van een SOB wordt toevertrouwd aan een bibliothecaris “.

Graag vernam ik van de geachte Minister antwoord op de volgende fundamentele vragen.

1. Is het in strijd met het openbaarheidsbeginsel van het openbaar bibliotheekwerk en/of de bepalingen van het cultuurpactdecreet wanneer :
 - a) de bibliothecaris binnen de goedgekeurde begroting slechts toelating krijgt boeken of materialen aan te kopen ná controle van de te bestellen titels door leden van het college van Burgemeester en Schepenen, dus vertegenwoordigers van de ideologische strekking van de meerderheid;
 - b) het college van Burgemeester en Schepenen:
 - in het uitstalraam van de POB eenduidig propagandamateriaal doet plaatsen,
 - opdracht geeft eenduidige keuzelijsten te maken en te verspreiden,
 - slechts ná controle toelating geeft „ themalijsten ” van de bibliotheek te vermenigvuldigen en te verspreiden,
 - keuzelijsten van de POB laat aanvullen met de vermelding : Namens het college van Burgemeester en Schepenen, de Stadssecretaris, de Burgemeester, de bevoegde Schepenen (allen vertegenwoordigers van een meerderheid en niet van de commissie van Bestuur);

- c) het college van Burgemeester en Schepenen (dus vertegenwoordigers van de ideologische strekking van de meerderheid) beslist bepaalde boeken die reeds jaren in de bibliotheek aanwezig zijn, te doen terugtrekken ?
2. Is de bibliothecaris verplicht de opdrachten vermeld in 1 a), b) en c) uit te voeren ?
3. Wat betekent: „ de algemene leiding van een POB wordt toevertrouwd aan de bibliothecaris “?

Omvat de algemene leiding o.m. : de interne werkorganisatie en taakverdeling, het contract met de overheid, de collectievorming (aanwinsten en afvoer), het uitvoeren van de wettelijke verplichtingen, het bijwonen van vergaderingen (ingericht door de overheid en/of de beroepsorganisaties) gewijd aan actualisering van de beroepskennis, en aan algemene en bijzondere openbare bibliotheekproblemen als bijvoorbeeld management, bibliotheekorganisatie, -systematiek, -automatisering, -opleiding en -onderwijs enz. ? Vallen de kosten (b.v. verplaatsings-, verblijfs- en deelnemingskosten) van zijn opdracht ten laste van het inrichtend bestuur ?

In hoeverre kan de bibliothecaris verantwoordelijk zijn indien de inrichtende macht hem/haar verhindert zijn normale opdracht uit te voeren ?

Welk verhaal heeft hij/zij hiertegen ?

Antwoord

In aansluiting op de door het geacht lid gestelde vragen, kan ik de volgende toelichtingen geven:

1. verwijzend naar hetgeen ik m.b.t. de aankoop van collecties reeds antwoordde (cfr. Vragen en Antwoorden nr. 7 dd. 4 mei 1982 — vraag nr. 34 van de heer E. Desutter) komt het mij voor dat het college van burgemeester en schepenen, binnen de door de gemeenteraad goedgekeurde begroting, enkel verantwoordelijk is voor de administratieve handelingen bij de bestelling.
2. voor de samenstelling van keuzelijsten is de bibliothecaris bijgestaan door het ander leidend en technisch personeel verantwoordelijk. De bepaling van de thema's **waarrond** nieuwe boeken zullen aangekocht worden, gebeurt door het **beheers**-orgaan, en dit al dan niet op voorstel van de bibliothecaris. Voor de administratieve afhandeling staat het schepencollege in. Dit alles binnen de budgettaire mogelijkheden van de gemeente. De gemeente blijft evenwel juridisch en financieel verantwoordelijk voor alle publikaties uitgegeven door gemeentelijke instellingen, waaronder ook de plaatselijke openbare bibliotheken ressorteert.

Het uitstalraam van een openbare bibliotheek is m.i. niet de geschikte plaats voor propagandamateriaal. Geschikter voor alle informatie lijkt mij het informatie- en begeleidingscentrum of de informatie- en begeleidingsafdeling. Problemen rond deze „ inhoudelijke materie” behoren tot de bevoegdheid van het beheersorgaan. Wat de strafrechtelijke aspecten betreft, blijft de gemeente verantwoordelijk.

3. discussies omtrent het al dan niet in **openkast** plaatsen van boeken worden ook binnen het **beheers**orgaan gevoerd.
4. de algemene leiding van de openbare bibliotheken wordt toevertrouwd aan de bibliothecaris welke hiërarchisch gezien de hoogst geplaatste ambtenaar is binnen het leidend en technisch personeel. Hij zorgt in deze context voor de interne werkor- ganisatie en taakverdeling opdat de openbare bibliotheek optimaal aan de vastgelegde erkenningsvoorwaarden blijft voldoen. Deelname aan colloquia en studiedagen in verband met het openbaar bibliotheekwerk zijn ook voor een bibliothecaris in het kader van de permanente vorming van zeer groot belang. In het KB van 9 juli 1980 betreffende de toekenning van weddetoelagen voor het leidend en technisch personeel van de Nederlandstalige erkende openbare bibliotheken is zelfs voorzien dat voor het voltijds personeel onder de dienstprestaties „ de deelneming aan bijscholingsactiviteiten van ten minste zes werkdagen per jaar, afgestemd op de vervolmaking van het openbare bibliotheekwerk” moet worden begrepen. Contacten met de overheid en toelatingen voor de deelname aan bijscholingsactiviteiten gebeuren via de geëigende en ter zake bevoegde gemeentelijke instanties.

Reizen en verblijven in functie van de hiervoor vermelde activiteiten worden als subsidieerbare werkingsuitgave aangezien. Er zijn ons geen gevallen bekend waarbij de bibliothecaris verhinderd wordt zijn normale opdracht uit te voeren.

Wanneer de inrichtende macht onvoldoende middelen ter beschikking stelt van de openbare bibliotheek zodat aan de wettelijke verplichtingen niet langer wordt voldaan dan kan dit na het volgen van de voorgeschreven procedure, desgevallend uitmonden in een intrekking van de erkenning.

Vraag nr. 8 van 25 oktober 1983 van de heer G. TEMMERMAN

Nationaal Toneel Gent — Samenstelling Raad van Beheer

Mag ik u vragen mij in kennis te willen stellen van de samenstelling van de Raad van Beheer van het Nationaal Toneel te Gent met opgave van de namen der leden, die de drie partners in de Raad vertegenwoordigen: de Vlaamse Gemeenschap, de provincie Oost-Vlaanderen en de stad Gent.

Anderzijds vernam ik graag of de huidige samenstelling van de Raad van Beheer rekening houdt met de principes, die op het stuk van het pluralisme in het Cultuurpact zijn neergeschreven.

In bevestigend geval vernam ik graag bij welke ideologische groep ieder van de beheerders wordt ingedeeld en op welke criteria (ideologische en politieke verhoudingen (gewest-provincie-stad) de principes van het Cultuurpact in deze Raad werden toegepast.

Antwoord

Het komt mij voor dat het geachte lid, door een foutieve interpretatie van de thans overvloedig gebruikte letterwoorden of afkortingen (ook in de toneelwereld) NTG is gaan lezen als Nationaal in plaats van Nederlands Toneel Gent.

Dit NTG nu is een autonome, privaatrechtelijke organisatie die volgens art. 3-5° van het Theaterdecreet van 13 juni 1975 "... van de provincie en gemeente waar de instelling is gevestigd (...) een financiële bijdrage „(ontvangt) ”.

De controle over de samenstelling van haar Raad van Beheer valt dus buiten onze bevoegdheid. Als vertegenwoordiger van het Rijk werd te zijner tijd het lid Koen Baert, advocaat, aangewezen in deze Raad. De overige raadsleden zijn :

A. Willems — Ere-Inspecteur-generaal van Financiën (voorzitter)

R. Lanckrock — provincieraadslid (2° ondervoorzitter)

M. Rogiest — provincieraadslid (2° ondervoorzitter) allen uit Gent.

Vraag nr. 9**van 25 oktober 1983****van mevrouw M. PANNEELSVAN BAELEN****Verenigingen of instellingen in Brussel-Hoofdstad — Begrotingskredieten**

Voor de uitgaven van de Vlaamse Gemeenschap met betrekking tot de culturele aangelegenheden worden voor het begrotingsjaar 1983 kredieten voornamelijk die de Vlaamse Brusselse gemeenschap ten goede komen.

Naast de dotatie aan de NCC worden gelden toegekend via decretale regelingen, nominatim inschrijvingen in de begroting, via de niet gereguleerde toelagen.

Kan de geachte Minister mij ter kennis brengen hoeveel kredieten ingeschreven onder de titel 1, lopende uitgaven sectie 31, 39, 40, 45, 47, 48, 52, 53, 57, 60, 76 en 78 werden toegekend aan verenigingen of instellingen gevestigd in het arrondissement Brussel-Hoofdstad met vermelding van de begunstigden.

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag laat ik het geachte lid hieronder de gevraagde gegevens worden.

1. Sectie 40 — Art. 33 — 13.02

Brusselbinnenstebuiten	
— 1000 Brussel	233.554 F

2. Samenlevingsopbouw '83

— Sectie 60	
Artikel 33-01.02	
— Buurtwerk Noordwijk	700.000 F
— Buurthuis De Kassei	1.200.000 F
— Project Bijstandswijk	800.000 F
— Onthaalcentrum voor Gastarbeiders van Brussel	450.000 F

— Opbouwwerk Brug	600.000 F
— Opbouwwerk Derde Leeftijd	800.000 F
— Dienst voor Migranten	600.000 F
— Brusselse Welzijnsraad	600.000 F
— Buurtwerk Molenbeek Centrum	520.000 F

3. Nominatieven '83 — Sectie 40

Art. 33.21 — Culturele Raad	
Kraainem	100.000 F

Art. 33.22 — Culturele Raad	
Linkebeek	100.000 F

Art. 33.23 — Culturele Raad	
Wemmel	100.000 F

Art. 33.31 — Culturele Animatiecentrum	
Beursschouwburg	10.200.000 F

Art. 33.32 — Contact- en	
Cultuurcentrum	10.500.000 F

Art. 33.32 — Culturele instellingen	
van Brussel	1.500.000 F

Art. 33.48 — Hendrik Conscience-	
huis	700.000 F

4. Am. Kunstbeoefening 82 — Sectie 40 — Art. 33.03

— Centrale Brussels	
Amateurstoneel	678.380 F

5. Personeelstoelagen voor staffunctionarissen culturele centra 83 — s 40 Art. 43.01

— Sint-Gillis	700.000 F
— Laken	500.000 F

Vraag nr. 10**van 26 oktober 1983****van de heer A. DE BEUL****Stichting voor Vertalingen — Gebrek aan samenwerking**

In een interview in Het Belang van Limburg (24 oktober 1983) verklaarde de directeur van de Stichting voor Vertalingen:

1. dat alle dossiers over deze stichting bij de administratie van de Vlaamse Gemeenschap verdwenen zijn ;
2. dat brieven van de Nederlandse Minister aan Minister Poma niet beantwoord werden;
3. dat deze stichting het geld voor 1982 nog moet krijgen;
4. dat een stuk van de Vlaamse bijdrage wordt afgesneden en dat dit medegedeeld werd nadat driekwart van het boekjaar achter de rug is;
5. dat het Commissariaat-generaal geen geld had voor medewerking aan een tentoonstelling rond het werk van Ruyslinck in Stockholm en evenmin voor de vertaling van een boek van die auteur in het Zweeds.

Graag vernam ik van de geachte Minister of deze uitspraken met de werkelijkheid stroken.

Antwoord

In antwoord op bovenvermelde parlementaire vraag kan ik het geachte lid mededelen dat:

1. De bewering als zouden alle dossiers van deze Stichting bij de administratie van de Vlaamse Gemeenschap verloren zijn gegaan, dient tegengesproken.

Het Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking beschikt over een dossier i.v.m. deze Stichting.

2. Er is mij ter zake geen enkel geval van niet beantwoorden van brieven bekend.
3. Voor het werkjaar 1982 werd bij ministerieel besluit van 27 december 1982 een toelage vooropgesteld van 2.600.000 F. De eerste schijf van 2.000.000 F werd uitbetaald op 08.03.1983.

De tweede schijf kon pas worden uitbetaald na het indienen van de verantwoordingsstukken, zijnde een definitieve afrekening van de uitgaven en ontvangsten voor het jaar 1982.

Dit accountant-verslag werd aan het Commissariaat-generaal voor Internationale Culturele Samenwerking toegestuurd op 3 1.08.1983.

Op 05.09.1983 werd de tweede schijf van 600.000 F in betaling gesteld. De effectieve betaling geschiedde door toedoen van de ASLK op 14.11.1983.

4. Het is onjuist dat een stuk van de Vlaamse bijdrage wordt afgesneden. Voor het werkjaar 1983 werd eenzelfde bijdrage vooropgesteld als voor het werkjaar 1982 nl. 2.600.000 F. Dit subsidiebedrag voor 1983 werd aangekondigd bij brief van 14.06.1983.
5. Nopens het bezoek van Ward Ruyslinck aan Zweden (Stockholm) heeft het Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking de volledige reiskosten per vliegtuig heen en terug, voor een bedrag van 32.670 F, betaald.

Volledigheidshalve dient medegedeeld dat de inspanningen van de Stichting der Vertalingen t.o.v. de Vlaamse literatuur bijzonder zwak zijn.

In 1982 zijn 40 boeken verschenen. Hiervan betreft slechts 4 Vlaamse literatuur.

Bij de 5 bloemlezingen die werden samengesteld, is het evenwicht beter. Deze verhouding steekt echter schril af tegen het feit dat de Vlaamse Gemeenschap ongeveer één derde van de lasten voor haar rekening nam.

Vraag nr. 13

van 7 november 1983

van mevrouw M. TYBERGHIEN-VANDEBUSSCHE

Villa Maritza te Oostende — Aankoop en bestemming

Op 14 oktober 1983 verscheen in „Het Nieuwsblad” een artikel waarin vermeld staat dat „Cultuurminister Poma (die voor 12 miljoen de Oostendse Villa Maritza op de zeedijk kocht) deze omstreden villa voor dezelfde prijs weer kwijt wil aan gelijk wie “.

De historiek van de bescherming is een geschiedenis die officieel start in december 1979 met een MB om deze villa op te nemen in een ontwerp van lijst van voor bescherming vatbare onroerende goederen.

Daarna volgt een nieuw MB van 16 oktober 1980 waar deze van de ontwerprijst geschrapt wordt door Minister Kempinaire.

Op 30 maart 1981 werd de „Villa Maritza” terug opgenomen op een voorontwerp van lijst van voor bescherming vatbare monumenten, door Minister De Backer.

Op 6 augustus 1981 wordt dit gevolgd door de opname op het ontwerp van lijst van voor bescherming vatbare monumenten.

Tussendoor zijn er conflicten omtrent procedurefouten en ook de eigenaar wendt zich tot de Raad van State om de beschermingsprocedure ongedaan te maken. Intussen werd deze villa aangekocht in opdracht van Minister Poma door het Commissariaat voor Toerisme, dus door het departement Cultuur.

Wanneer werd deze koop gesloten en voor welke prijs ?

Wat was de motivering van deze aankoop, en de doelstelling voor gebruik ?

- Is het juist dat dit gebouw in Neo Antwerpse Renaissance of beter in Neo Comelis Aloristijl aan verkrotting toe is? Volgens mijn gegevens werd in een rapport van een bekend architect in 1976 vermeld dat het gebouw in uitstekende toestand was en zeker in de eerste 50 jaar geen ernstige herstelkosten ging eisen. Deze vaststelling was ten dienste van de Provinciale Commissie voor Monumenten en Landschappen van West-Vlaanderen.

- Wat werd ondernomen vanaf datum van aankoop tot nu om een bestemming te geven aan dit verworven goed van de gemeenschap ?

Is het juist zoals de pers vermeldt dat de Minister van Cultuur dit gebouw weer wenst van de hand te doen?

- Wat is hiertoe de aanleiding, wat is er gebeurd dat men zou afstand doen van de vroegere doelstelling bij aankoop?

Vooraf dank voor deze informatie die heelwat „geruchten” kan ontzenuwen of bevestigen.

Antwoord

Antwoordend op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen :

- de aankoop gebeurde bij akte van 08.03.1983 verleden door het Aankoopcomité te Brugge tegen de prijs van 12.500.000 F;
- het pand werd aangekocht, eensdeels om de villa, opgericht in „Belle-Epoque” stijl en daterend uit het begin van deze eeuw, de bescherming te verlenen die ze verdient, en anderdeels om er een toeristische functie aan te geven;
- het gebouw is niet aan verkrotting toe;
- er werden sedert de aankoop verschillende besprekingen gevoerd met openbare diensten en andere belanghebbenden. Een beslissing ter zake werd nog niet genomen doch zal hopelijk niet lang meer uitblijven.

Vraag nr. 14
van 7 november 1983
van de heer D. VERVAET

Rijkscultuurcentrum „De Moelie” te Linkebeek — Misbruiken

Het Rijkscultuurcentrum „De Moelie” te Linkebeek is nu officieel in gebruik.

Het heeft ongetwijfeld als doelstelling eensdeels ontmoetingsplaats te zijn voor alle Linkebeekse Vlamingen anderdeels nieuwe fundamenten te leggen voor een heropbouw van onze taal en onze cultuur in Linkebeek.

Naar wij echter vernemen worden Franstalige verenigingen eveneens toegelaten tot het centrum alsook tweetalig propagandamateriaal (o.a. raamaffiches).

Ik durf aan te nemen dat de geachte Gemeenschapsminister niet akkoord kan gaan met deze gang van zaken.

Welke maatregelen zal hij derhalve nemen om dergelijke misbruiken in de toekomst te vermijden ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat:

— er voor activiteiten in het cultureel centrum van de Vlaamse Gemeenschap te Linkebeek alleen Nederlandstalige affiches en drukwerk wordt gebruikt.

Wel gebeurde het eens dat een particulier de hem toegespeelde affiche voorzag voor Franstalige tekst zonder medeweten van het beheer van het centrum.

Hiertegen werd door de bestuurscommissie dadelijk geprotesteerd.

— Franstalige verenigingen worden niet toegelaten; dat zou immers strijdig zijn met de doelstellingen voorzien in het oprichtingsbesluit. Het is echter mogelijk dat er zich Franstaligen bevinden in een Vlaamse vereniging. Daarentegen heb ik echter geen bezwaar.

Vraag nr. 15
van 7 november 1983
van de heer V. ANCIAUX

Rijkscultuurcentrum te Kraainem — Infrastructuur

Niemand zal ontkennen dat de Vlaamse inwoners van de gemeente Kraainem moeten optornen tegen een Fransdol beleid van de lokale bewindvoerders. Hoewel Kraainem een Vlaamse gemeente is en zal blijven, werden de faciliteiten er volledig misbruikt zodat de Vlamingen nog met moeite thuis zijn in hun eigen gemeente.

De „Nederlandstalige cultuurraad van Kraainem” die meer dan dertig Vlaamse verenigingen omvat, tracht het Vlaams gemeenschapsleven zinvol te ondersteunen. Aan creativiteit en initiatieven ontbreekt

het niet. De cultuurraad wordt helaas gehinderd door het gebrek aan infrastructuur. De uitbreiding van het bestaande centrum staat nochtans reeds ongeveer drie jaar **op** stapel. Naar ik verneem is de procedure voor de vereiste onteigeningen ingezet.

Mag ik van de geachte Minister vernemen:

1. waarom deze kwestie blijft aanslepen;
2. of de uitbouw van dit cultureel centrum voorkomt in de planning voor 1983 of 1984 of 1985;
3. of hij voorziet de lokale Raad de nodige inspraak te verlenen bij de architecturale plannen, vermits men ter plaatse toch best de reële behoeften kent?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid volgende gegevens verstrekken :

1. het bouwprogramma en het voorontwerp van het rijkscultureel centrum zijn in onderzoek bij de **Administratie** van Onderwijs en Permanente Vorming
2. Zodra het advies van de Administratie van Onderwijs en Permanente Vorming gekend is moet het **advies** van de brandweer en van Stedebouw en Ruimtelijke Ordening gevraagd worden. Pas daarna kan begonnen worden aan de opmaak van het definitief voorontwerp.
3. de lokale raad is reeds geraadpleegd en zal bij elke nieuwe **stap** in de procedure uitgenodigd worden bij de besprekingen aanwezig te zijn.

Vraag nr. 24
van 17 november 1983
van de heer A. DE BEUL

Niet-openbare radio³ — Erkenning radio Maeva

Door de Minister werden in totaal 420 vrije radio's weerhouden voor een verdere afhandeling.

Hierbij zou zich ook Radio Maeva bevinden, waarover de Raad voor Niet-Openbare Radio's unaniem negatief advies heeft uitgebracht.

Radio Maeva stoort zich niet aan de door het decreet op de niet-openbare radio's vereiste verscheidenheid (vorming, animatie en ontspanning), heeft een te ruim uitzendgebied en de zendinstallatie is bovendien gevestigd buiten het uitzendingsgebied.

Wil de geachte Minister mij mededelen welke motieven bij hem de doorslag hebben gegeven om radio Maeva bij aldien voor erkenning te weerhouden.

Antwoord

In **antwoord** op de vraag van het geachte lid wens ik hem te verwijzen naar mijn antwoord dat ik de eer had te verstrekken aan de heer J. Van Elewijck, lid van de Vlaamse Raad op diens mondelinge vraag gesteld in de vergadering van de Vlaamse Raad op 16 november 1983.

Vraag nr. 27
van 17 november 1983
van de heer A. DE BEUL

Niet-openbare radio's — Gemeentelijke starttoelage

De gemeenteraad van Brasschaat heeft onlangs een starttoelage gestemd voor de niet-openbare radio's op het grondgebied van de gemeente die bereid zijn in ruil daarvoor de public-relations van het gemeentebestuur te verzorgen.

Acht de geachte Minister zulks verenigbaar met de bepalingen van het decreet op de niet-openbare radio's.

In ontkennend geval, gelieve de Minister te willen mededelen welke maatregelen hij ter zake gaat nemen.

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik hem mededelen dat ik meen dat het verstrekken van toelagen door een gemeentebestuur aan een niet-openbare radio, onder voorwaarde van het omroepen van de gemeentelijke berichten, alleszins in strijd is met de geest van het decreet van 6 mei 1982 houdende organisatie en erkenning van de niet-openbare radio's dat de onafhankelijkheid van een niet-openbare radio als norm oplegt.

Alvorens te beslissen welke maatregel ik desgevallend zal nemen wens ik het advies dat ik ter zake aan de Raad van Niet-openbare radio's heb gevraagd, af te wachten.

Vraag nr. 28
van 17 november 1983
van de heer P. PEETERS

Trefcentrum te St. Jans-Molenbeek — Infrastructuur en personeelsbeleid

Verheugend is dat in 1984, als alles goed verloopt, een prachtig trefcentrum ter beschikking van de Vlaamse Gemeenschap van St. Jans-Molenbeek zal staan. De uitspraak van de plaatselijke verantwoordelijken en vrijwilligers: „De coördinatie en het overleg laten zeker te wensen over. Van efficiëntie en van rationaliteit is bijna nooit sprake. Het beleid inzake infrastructuur lijkt een samenraapsel van administratieve dossiers en toevalligheden” werpt echter een schaduw op dit heuglijke nieuws. In dit perspectief is de bezorgdheid van deze mensen voor de toekomst dan ook begrijpelijk.

De geachte Minister zou me verplichten zo hij een antwoord kon verschaffen op de hiernavolgende vragen :

1. zal het voorgebouw, dat buiten de verbouwingen valt, een grondige onderhoudsbeurt hebben gekregen tegen het einde der werken;
2. zal het inrichtingsdossier rond zijn tegen het ogenblik dat de gebouwen kunnen worden in gebruik genomen;

3. zal dit trefcentrum kunnen beschikken over
 - a. een cultuurfunctionaris
 - b. schoonmaakpersoneel
 - c. een huisbewaarder;
4. waarom tenslotte werd over de hoofden der gebruikers heen tot de bouw van een dergelijk groot-schalig trefcentrum beslist, dat de plaatselijke vragen en noden ver overtreft, terwijl voor de trefcentra en buurthuizen in de andere Brusselse gemeenten geen geld voorhanden is voor het eenvoudige onderhoud, met alle symptomen van verval vandien ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen :

1. Voor het voorgebouw (Schoolstraat 76) zijn aanpassingswerken voorzien in de tweede fase van het bouwprogramma. Hiervoor bestaan nog geen definitieve plannen. Wel werd door middel van meerwerken de inkomhal aangepast en verfraaid, en werd op vraag van de vzw Trefcentra verf- en behangmateriaal ter beschikking gesteld om zelf te verwerken.

Het opkuisen van de voorgevel wordt in overweging genomen.

2. Inzake uitrusting en meubilair werd het voorstel van de vzw Trefcentra Molenbeek overgemaakt aan de Dienst Volksontwikkeling voor advies (zodanig als de procedure voorziet). In normale omstandigheden zal de nodige uitrusting en meubilering ter beschikking zijn op het ogenblik dat de gebouwen in gebruik kunnen worden.

3. Het trefcentrum Sint-Jans-Molenbeek is door mij niet erkend. Een aanvraag tot erkenning werd ingediend, maar is nog in onderzoek. Zeer binnenkort zal een inspecteur van de Dienst Volksontwikkeling ter plaatse een inspectiebezoek afleggen.

De eerste voorwaarden om aanspraak te maken op een voltijds of deeltijdse cultuurfunctionaris is erkend zijn. Vermits dit in de huidige situatie niet het geval is, kan ik geen cultuurfunctionaris toekennen.

Wat schoonmaakpersoneel en huisbewaarder tenslotte betreft, moet ik melden dat deze functies verzorgd worden door de Nederlandse Commissie voor Cultuur van de Brusselse Agglomeratie (NCC).

Bij de uitvoering van mijn Richtnota zal ik in samenspraak met de NCC de personeelsaangelegenheden opnieuw bekijken in het kader van de budgettaire mogelijkheden.

4. De beslissingen over de uitbouw van het trefcentrum van Sint-Jans-Molenbeek werden genomen door mijn geachte voorgangers, staatssecretarissen Anciaux en Steyaert.

Uit het dossier blijkt echter dat er regelmatig overleg met de gebruikers werd gepleegd.

Vraag nr. 29
van 17 november 1983
van de heer P. PEETERS

**Trefecentrum Ten Nude te Sint-Joost-ten-Node —
 Verbouwings- en inrichtingswerken**

Het trefecentrum Ten Nude werd voor enige jaren aangekocht door de Vlaamse Gemeenschap. Om het trefcentrum in bruikbare staat te brengen zijn dringend (sedert jaren) verbouwings- en inrichtingswerken vereist. Daar coördinatie en overleg zoek schijnen wil ik aan de geachte Minister hiernavolgende vragen stellen.

1. Wanneer zullen de dringende verbouwings- en inrichtingswerken worden aangevat (het grote gebouw waarin zich de zaal bevindt geraakt steeds verder in verval) ?
2. Werde het erkenningsdossier inmiddels reeds goedgekeurd?
3. Kan geen vast personeelskader worden toegekend aan het Jeugdcentrum Doesj en aan Ten Nude?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid punt voor punt het volgende meedelen:

1. Het ontwerp voor de verbouwings- en inrichtingswerken is klaar en de bouwvergunning is bekomen.

De ontwerper wordt verzocht het aanbestedingsdossier klaar te maken.

2. Het trefcentrum Ten Nude te Sint-Joost-ten-Node werd niet erkend. Wel heeft reeds het inspectiebezoek plaatsgevonden op basis waarvan een inspectieverslag zal opgemaakt worden, waartegen eventueel door het trefcentrum een bezwaarschrift kan ingediend worden. De aanvraag tot erkenning is zodus nog in onderzoek.

3. Wat het personeelskader betreft, heb ik mijn standpunt ter zake meegedeeld in mijn Richtnota Cultuurbeleid Brussel.

Bij de uitwerking hiervan zullen de personeelsaanlegenheden opnieuw bekeken worden in het kader van de budgettaire mogelijkheden.

Vraag nr. 34
van 17 november 1983
van de heer A. DE BEUL

Bisschoppelijk paleis te Antwerpen — Bestemming

De provincie Antwerpen heeft het oud bisschoppelijk paleis te Antwerpen aan de Staat verkocht.

Dit gebouw is als monument beschermd en bovendien zeer gunstig gelegen in het hart van de stad.

Een culturele bestemming ligt dan ook voor de hand.

Meent de geachte Minister derhalve niet dat hij de nodige inspanningen zou moeten doen om bedoeld gebouw te verwerven voor het cultureel patrimonium van de Vlaamse Gemeenschap.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat volgens het Comité tot Aankoop van Onroerende Goederen van Antwerpen het Bisschoppelijk Paleis niet verkocht wordt, maar overgedragen aan het Ministerie van Openbare Werken. Deze akte zal getekend worden door Minister Olivier.

De bestemming voor het gebouw is nog niet bekend maar denkkelijk wordt het gebouw later overgedragen naar de Vlaamse Gemeenschap.

vraag nr. 36
van 17 november 1983
van de heer A. DE BEUL

BRT-TV — Uitzendingen met stereo-geluid

Stereotelevisie is een uitvinding die via Duitsland in Europa ingang begint te vinden.

Dit soort televisie kan uiteraard alleen maar wanneer de TV-stations worden aangepast om in stereo uit te zenden.

Kan de geachte Minister mij mededelen of de BRT nu reeds over de vereiste apparatuur beschikt om stereotelevisie uit te zenden.

In ontkennend geval wens ik te vernemen of daartoe in de nabije toekomst al dan niet het nodige zal worden gedaan.

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag moet ik het geachte lid mededelen dat de BRT de mening toegedaan is dat TV-uitzendingen met stereo-geluid pas overwogen kunnen worden nadat op internationaal vlak een algemeen geldende norm goedgekeurd zal zijn. Dit is vooralsnog niet het geval.

Wel worden bij de vernieuwing van de technische apparatuur reeds schikkingen getroffen om te gelegenheid te geven dergelijke uitzendingen te kunnen verzorgen.

Vraag nr. 37
van 17 november 1983
van de heer C. DE CLERCQ

BRT — Recht op antwoord

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij mededelen :

1. hoeveel personen of instellingen sedert april 1977 bij de BRT een recht op antwoord hebben gevraagd, zich beroepend op de wet van 23 juni 1961, gewijzigd en aangevuld op 4 maart 1977;
2. aan hoeveel van deze aanvragen werd door de BRT een positief gevolg gegeven?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen :

1. Sinds de wet tot invoering van een recht op antwoord in de audiovisuele middelen van kracht is geworden, werden 85 aanvragen ingediend bij de BRT.
2. Aan zeventien aanvragen werd een positief gevolg gegeven :
 - zeven werden uitgevoerd volledig conform de wettelijke bepalingen, d.w.z. voorlezing van een tekst, door de aanvrager opgesteld;
 - tien aanvragen werden, in akkoord met de aanvrager, verwerkt in de normale uitzendingen. In die gevallen werd geen tekst voorgelezen, maar werd op het kwestieuze onderwerp teruggekomen.

Vraag nr. 38
van 17 november 1983
van de heer A. DE BEUL

Bibliotheekdecreet — Correcte uitvoering inzake audiovisuele materialen

Tijdens de parlementaire werkzaamheden die geleid hebben tot de goedkeuring van het bibliotheekdecreet werd een amendement van de heer d'Alcantara dat ertoe strekte de Belgische Mediateek in te schakelen in het decreet op het openbaar bibliotheekwerk verworpen met 18 stemmen tegen 2, bij 1 onthouding.

Het komt mij derhalve voor dat het besluit van 1 juli 1982 van de Vlaamse Executieve, wat betreft de bepalingen vervat in zijn art. 4, waardoor „ voor de collecties audiovisuele materialen het eigendomsrecht mag worden vervangen door een contract afgesloten met *een* door de Gemeenschapsminister van cultuur erkende instelling, en dit tegen de voorwaarden bepaald door de Gemeenschapsminister van cultuur “, strijdig is minstens met de geest van het bibliotheekdecreet zoals het door de Vlaamse decreetgever is gestemd.

Meent de geachte Minister dan ook niet dat het crisisbesluit van 1 juli 1982 ter zake moet worden herzien.

Antwoord

In eerste instantie meen ik het geachte lid er op te moeten wijzen dat de tekst van artikel 5 van het besluit van de Vlaamse Executieve d.d. 1 juli 1982 tot wijziging van sommige bepalingen van de uitvoeringsbesluiten van het decreet van 19 juli 1978 betreffende het Nederlandstalige openbare bibliotheekwerk en van de wet van 17 oktober 1921 betreffende de openbare bibliotheken luidt als volgt: „ voor de collecties audio-visuele materialen mag het eigendomsrecht worden vervangen door een contract afgesloten met de Belgische Mediateek en dit tegen de voorwaarden bepaald door de Vlaamse Gemeenschap”.

Met deze tekst is het niet de bedoeling de Belgische Mediateek te integreren in het bibliotheekdecreet doch wordt enkel de mogelijkheid gecreëerd om haar collecties in openbare bibliotheken in te schakelen. In deze visie zou het dan ook de openbare bibliotheek zijn die verantwoordelijk is voor het uitlenen van

deze collecties volgens de modaliteiten bepaald in de uitvoeringsbesluiten.

In het licht van wat voorafgaat durf ik dan ook stellen dat de bepalingen van het Executievebesluit van 1 juli 1982 niet contradictorisch zijn met vroeger ingenomen standpunten.

Tenslotte moet ik het geachte lid nog mededelen dat de Vlaamse Executieve nog geen voorwaarden bepaald heeft voor wat de af te sluiten contracten betreft. De besprekingen met de Belgische Mediateek hebben dienaangaande nog tot geen resultaten geleid.

Vraag nr. 40
van 17 november 1983
van de heer A. DE BEUL

Cultuurbeleid — Financiering

In „Le Monde” van 4 oktober jl. wordt de oprichting aangekondigd door de Franse Minister van Cultuur Jack Lang van het „Institut de financement du cinéma et des industries culturelles”.

Denkt de geachte Minister er eventueel ook aan om een dergelijke instelling tot financiering van de film en de „cultuurindustrie” op te richten.

Antwoord

In antwoord op bovenvermelde parlementaire vraag kan ik het geachte lid mededelen dat reeds sinds jaren bij mijn departement — zowel door mijn voorgangers als door mezelf — om o.m. de financiële problematiek van de Vlaamse film op te lossen, geijverd wordt voor de oprichting van een filmproductiefonds. Getuige hiervan zijn de diverse ontwerpen van decreet tot oprichting van een dergelijk fonds.

Opdat dit project zou kunnen slagen moet er vanwege de volledige filmsector, de cineasten, de zaaluitbaters, de distributeurs, de producenten, de labo's, de film-auteurs, de leveranciers (bv. Agfa-Gevaert, e.a.) de wil aanwezig zijn tot het oprichten van dergelijk fonds.

Het is immers onwaarschijnlijk dat in de huidige budgettaire omstandigheden de Vlaamse Raad meer middelen zou ter beschikking stellen voor de film.

Vraag nr. 60
van 1 december 1983
van de heer A. DE BEUL

Bibliotheekdecreet — Vereiste bekwaamheidsbewijzen voor de betrekking van bibliothecaris

Door de Universitaire Instelling Antwerpen wordt dit academiejaar voor de eerste maal een bijzondere licentie Documentatie- en Bibliotheekwetenschappen ingericht.

Wil de geachte Minister mij mededelen of deze bijzondere licentie kan worden beschouwd als een toereikend bekwaamheidsbewijs in de zin van het bibliotheekdecreet voor de betrekking van bibliothecaris.

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik het volgende meedelen.

Ten einde een gefundeerd advies over de waarde van de Interuniversitaire Licentie in de Documentatie- en Bibliotheekwetenschappen te hebben, vroeg ik hierover het advies van de Hoge Raad voor Openbare Bibliotheken.

In haar vergadering van 1 juni 1983 verklaarde de Hoge Raad zich bereid dit probleem te bestuderen, indien een uitgebreid programma met de namen van de respectieve docenten werd voorgelegd.

Aan de UIA werd een schrijven gericht met de vraag mij zo vlug mogelijk deze inlichtingen te bezorgen.

Op 14 november 1983 ontving ik een antwoord van de heer F. Adams, Rector van de UIA, waarin deze mij beloofde binnen de kortst mogelijke tijd een uitvoerig dossier op te sturen.

Het is mij dus vooralsnog onmogelijk om mij over de eventuele erkenning van deze opleiding uit te spreken in functie van het openbaar bibliotheekwerk.

Vraag nr. 61
van 5 december 1983
van de heer A. DE BEUL

*Cultuurministers van de Europese Gemeenschap —
 Besprekingen te Athene*

Ik verneem dat de Ministers van cultuur van de lidstaten van de Europese Gemeenschap te Athene besprekingen hebben gevoerd over een gezamenlijk Europees cultuurbeleid.

Graag vernam ik van de geachte Minister:

1. op welke wijze dit initiatief tot stand is gekomen;
2. op welke wijze de twee Ministers van cultuur in ons land aan dit initiatief hebben meegewerkt;
3. welke de inbreng is geweest van de Gemeenschapsminister van Nederlandse cultuur;
4. of er waarborgen worden gegeven dat in het Europees actieprogramma ook rekening wordt gehouden met de culturele positie en ontwikkeling van de kleinere taalgebieden.

Antwoord

1. Deze besprekingen zijn tot stand gekomen op initiatief van de Commissie van de Europese Gemeenschappen na de mededeling van 1977 waarin gesteld is dat het EEG-Verdrag van toepassing is op de culturele activiteiten.

Het betreft informele besprekingen die voor het eerst plaats hadden in 1982 te Napels.

2. Alle Ministers van Cultuur van de lidstaten waren aanwezig.

De heer Ph. Moreaux, Voorzitter van de Franse Gemeenschap en ikzelf waren beiden op voet van gelijkheid aanwezig. We vertegenwoordigden er elk rechtstreeks onze eigen Gemeenschap.

3. Bij mijn inleidende tussenkomst heb ik duidelijk het ganse opzet van de Culturele autonomie (Bijzondere wet van 8.8.1980) uiteengezet die meteen ook de reden is van de aanwezigheid van de 2 Cultuurministers van ons land in Athene.
4. Op deze informele bijeenkomsten werden geen beslissingen genomen. Elke lidstaat kan in de mate van de eigen mogelijkheden met het besproken actieprogramma rekening houden.

Vraag nr. 62
van 5 december 1983
 van mevrouw M. TYBERGHIEN-VANDEBUSCHE

Erkende openbare bibliotheken — Jaarlijkse aangroei van boeken

Volgens het crisisbesluit moeten de erkende openbare bibliotheken hun minimum jaarlijkse aangroei van boeken met 20 ten honderd verminderen (b.v. voor een werkgebied van 50 000 inwoners : 6.500 — 20 ten honderd = 5.200).

Een viertal vragen dienaangaande:

1. Mag de 20 ten honderd verdeeld worden naar de financiële mogelijkheden over de non-fiction boeken, de jeugdboeken en de referentiewerken... of moet de proportionaliteit gerespecteerd worden ?
2. Is de gemeente verplicht die 5.200 boeken te betalen :
 - a. wanneer de gemeente een sluitende begroting indient, doch slechts 3.000 boeken kan betalen met het bedrag, ingeschreven in de begroting;
 - b. wanneer de gemeentebegroting niet-sluitend is?
3. Bij welke instanties kan een POB in beroep gaan, indien de gemeente slechts 50 ten honderd van de boeken wenst te betalen ?
4. Wat is het gevolg voor de erkenning van een POB, die met het minimum behaalt van de verplichte aangroei van boeken?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen :

1. de proportionaliteit van de verschillende boekbanden (non-fiction-, jeugdboeken en referentiewerken...) dient gerespecteerd te worden., Enkel de bepalingen betreffende het bezit van dagbladen zijn niet verplicht voor de aparte leeszaalafdelingen die worden georganiseerd in deeltijds werkende hoofdbibliotheken en bedieningsposten die als filiaal kunnen worden aangezien en dit voor de werkjaren 1982 t/m 1986.

Deze proportionaliteit werd bedongen omdat de collecties van de hoofdbibliotheek, filialen en uitleenposten zouden samengesteld worden in een geest van objectiviteit, zodat zij aangepast zijn aan al de behoeften van de inwoners van het werkgebied.

2. In het KB van 16 mei 1980 betreffende de financiering van de erkende Nederlandstalige plaatselij-

ke en centrale OB door provincies en gemeenten wordt vermeld dat:

Art. 14, §1, „de gemeenten van het Nederlands taalgebied nemen al de uitgaven voor de aankoop van de collecties bestemd voor het plaatselijk openbaar bibliotheekwerk voor hun gemeentelijke POB of COB ten hunne laste...”.

Een afwijking van deze bepaling is dus in strijd met hogergenoemd koninklijk besluit, dit onafgezien van het feit of een gemeente deficitair is of niet.

Mag ik het geachte lid erop wijzen dat de gemeentelijke subsidies ontvangt zowel vanuit de Vlaamse Gemeenschap (weddetoelagen) als vanuit de provincies (uitrustingstoelagen).

3. Indien de gemeente haar verplichtingen niet nakomt kan een klacht bij mijn bevoegde administratie ingediend worden die de zaak dan verder onderzoekt via de geëigende kanalen.
4. Het niet naleven van de uitvoeringsbesluiten op het openbaar bibliotheekwerk kan dus uitmonden in een intrekking van de erkenning en het dus niet meer verkrijgen van subsidies.

M. GALLE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 16
van 8 november 1983
van de heer W. KUIJPERS

„Kwaden Hoek” te Wilsele Putkapel — Voetpaden

Vraag nr. 19
van 17 november 1983
van de heer P. PEETERS

Arrondissement Brussel-Halle- Vilvoorde — Gesubsidieerde werken in 1982

Kan de geachte Minister mededelen voor welke openbare werken in het arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde in 1982 de principiële of vaste belofte van toelage verleend werd ?

Kan de geachte Minister eveneens per gemeente, de aard van de werken, de kostenraming en de beloofde subsidies mededelen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid hierna de gevraagde inlichtingen te verstrekken.

Principiële beloften

Gemeente	Aard der werken	Kostenraming	Subsidie
Beersel	beplantingswerken	827.477	496.000
Dilbeek	wegen- en riolering	46.450.664	24.971.000
	riolering	28.902.370	16.521.000
St. Genesius-Rode	dorpsherwaardering	9.140.111	5 484.000
Zemst	wegen- en riolering	46.296.884	24.949.000
Asse	restauratie kerkorgel	2.544.282	60% + bijdr. alg. kosten
Gooik	herstell. kerk	2.758.312	30% + bijdr. alg. kosten
Merchtem	elektr. inst. kerk	1.006.820	60% + bijdr. alg. kosten
Overijse	glasraam kerk	2.283.840	60% + bijdr. alg. kosten
Ternat	rest. kerktoren en daken	22.0 12.828	60% + bijdr. alg. kosten
Wemmel	verwarmingsinst. kerk	1.005.475	60% + bijdr. alg. kosten
Wezembeek-Oppem	restaur. kerk	3.767.540	deels 60% en 30% + bijdr. alg. kosten

In de wijk „Kwaden Hoek” te Wilsele-Putkapel werd nu al 8 jaar geleden door de Nationale Landmaatschappij een grote, sociale woonwijk gebouwd.

Sindsdien wachten de inwoners tevergeefs op de aanleg van voetpaden. Reeds in maart van dit jaar werden door uw ministerie de werken hiervoor aanbesteed, doch geldgebrek zou de uitvoering der werken hebben uitgesteld.

Volgens de dienst der gesubsidieerde werken zouden de kredieten voor deze opdracht in het tweede semester van 1983 voorzien zijn.

Nu blijkt dat ook dat geld reeds zou opgebruikt zijn, zonder dat de wijk „Kwaden Hoek” zijn beurt kreeg.

Mag ik er bij de geachte Minister op aandringen dat de aanleg van voetpaden in die wijk prioriteit zou genieten bij de toekenning van de eertvolgende schijf kredieten ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat de subsidiëring van werken aan sociale woonwijken geheel tot de bevoegdheid behoort van mijn collega, de heer Gemeenschapsminister van huisvesting, aan wie u eveneens uw vraag gesteld hebt.

Gemeente	Aard der werken	Bedr. àèr Bieding	Subsidie
Vaste beloften			
Asse	wegenwerken	16.135.629	9.816.000
Asse	verbouwen brandweerkazerne	33.040.638	24.392.000
Asse	verbet. waterloop	29.172.882	16.954.000
Beersel	wegen en riolering	8.121.367	4.271.000
Beersel	wegen en riolering	16.131.415	7.916.000
Dilbeek	wegenwerken	21.051.681	12.076.000
Dilbeek	wegenwerken	4.789.484	1.513.000
Galmaarden	dorpsherwaardering	1.426.734	896.000
Galmaarden	dorpsherwaardering	1.174.315	728.000
Galmaarden	dorpsherwaardering	2.462.201	1.548.000
Gooik	parkeerplein	2.029.473	1.319.000
Halle	riolering	5.774.454	3.188.000
Halle	riolering	7.916.867	3.720.000
Affligem	wegen en riolering	9.314.672	4.042.000
Heme	verbouwing	4.488.775	3.408.000
Hoeilaart	riolering	92.118.664	52.371.000
Kapelle o/d Bos	elektr. inst. A.C.	3.933.318	1.039.000
Kapelle o/d Bos	wegenwerken	3.416.213	2.220.000
Kapelle o/d Bos	liflinst. A.C.	1.792.440	627.000
Liedekerke	bouw A.C.	62.891.644	21.237.000
Gooik	wegenwerken	53.521.738	27.932.000
Opwijk	verbouwing gemeentehuis	19.581.398	6.172.000
Overijse	riolering	7.142.207	2.496.000
Overijse	riolering	2.959.366	1.861.000
St. Genesius-Rode	wegen en riolering	34.504.098	19.798.000
St. Genesius-Rode	wegen en riolering	20.900.948	10.471.000
St. Genesius-Rode	wegen en riolering	16.090.652	9.562.000
St. Pieters-Leeuw	wegen en riolering	7.360.903	4.111.000
Vilvoorde	verbouwen kazerne	6.422.902	1.926.000
Wezembeek-Oppem	wegen en beplantingen	14.861.036	8.064.000
Lennik	wegenwerken	7.908.216	4.323.000
Halle	herst. kerk	22.002.046	630.644
Londerzeel	herst. kerk	11.556.945	3.523.151
Meise	restaur. kerk	168.374	106.076
Opwijk	restaur. kerk	5.790.987	3.648.322
Galmaarden	restaur. kerk	4.568.195	2.877.963
Steenokkeneel	restaur. kerk	12.731.824	7.926.439
Steenokkeneel	restaur. kerk	1.197.673	754.534
Roosdaal	restaur. kerk	348.426	223.000

vraag nr. 20
van 23 november 1983
van de heer A. BOGAERTS

Raad van Beheer van een intercommunale — Vertegenwoordiging

Ik moge de geachte Minister vragen mij te antwoorden op de volgende vraag.

Kan een burgemeester of schepen optreden als vertegenwoordiger van een provincie in de Raad van Beheer van een intercommunale, waarvan de provincie geen deel uitmaakt en dus louter toezicht uitoefent op de werking van de betrokken intercommunale; terwijl de gemeente van bovenvermelde burgemeester of schepen wel deel uitmaakt van deze intercommunale?

Antwoord

In de raad van beheer, evenals in de andere bestuursorganen van een intercommunale vereniging, kunnen principieel uitsluitend vertegenwoordigers van de vennoten zetelen. Zij moeten drager zijn van een

behoorlijk mandaat, hun verleend door hun lastgever.

De toestand waarnaar het geachte lid verwijst lijkt mij dan ook irreal: de provincie kan geen mandatarissen aanduiden of voordragen om te zetelen in een raad van beheer van een intercommunale vereniging waarbij zij niet is aangesloten.

vraag nr. 21
van 25 november 1983
van mevrouw J. DE LOORE-RAEYMAEKERS

Identiteitsgegevens — Nazicht

Met de jaren is het gebruik ontstaan waarbij onderwijsinstellingen lijsten of afzonderlijke formulieren per leerling toezenden aan gemeenten waar hun studenten geboren zijn, met verzoek de daarop voorkomende identiteitsgegevens te willen verifiëren en/of aanvullen aan de hand van de geboorteakten.

Dit nazicht wordt zonder kosten uitgevoerd.

Wil de geachte Minister mij mededelen op welke wettelijk ke gronden de bevestiging van identiteitsgegevens, in het bezit van de gemeente, kosteloos moet geschieden voor scholen?

Antwoord

Het feit dat gemeentebesturen kosteloos identiteitsgegevens van leerlingen verifiëren ten behoeve van de onderwijsinrichtingen is niet het gevolg van een wettelijke verplichting.

Vermits het hier slechts gaat om de verificatie van identiteitsgegevens vindt de belasting op de afgifte van administratieve stukken hier geen toepassing.

R. STEYAERT GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZIN EN WELZIJNSZORG

**Vraag nr. 4
van 23 november 1983
van de heer J. VALKENIERS**

Mentaal gehandicapten — Gewaarborgd inkomen

Similes wil dat het gewaarborgd inkomen voor niet-werkende mentaal gehandicapten van 4.000 F naar 6.000 F wordt opgetrokken.

Ook willen zij dat de sociaal-culturele toelage via het gewaarborgd inkomen aan de wettelijke beheerder wordt toegekend en niet aan de instellingen.

Het beheer van de inkomsten en de goederen van de gehandicapten zagen ze eveneens graag gebeuren volledig buiten en los van de instelling.

Hoe staat uw departement t.o.v. deze stellingname?

Antwoord

De inkomsten die de gehandicapte na betaling van zijn bijdrage minstens moet behouden werden voor bepaalde personen vastgesteld op 4.000 F.

De inrichting wordt gesubsidieerd om zijn huisvestings- en begeleidingsnood op te vangen waaronder de kosten voor verwarming en voeding. De geëigende situatie en de tussenkomst van de Overheid laten toe dat zo'n persoon met 4.000 F aan zijn directe persoonlijke noden kan voldoen. Er werden tot op heden weinig cijfergegevens medegedeeld om te verantwoorden dat de minder-valide zwaar mentaal gehandicapte aldus over te weinig geld zou beschikken. Eventueel zou wel een deel van zijn inkomen moeten voorbehouden worden om de kosten te kunnen dekken voor een verblijf in een gezin of bij familie. Voor matig mentaal gehandicapten werd een bijzondere toelage voor socio-culturele noden ingebouwd. Ik kan in principe akkoord gaan met de vraag dat het beheer van de inkomsten en het beheer van de goederen best gebeurt door personen niet verbonden aan de instelling.

De gehandicapte — of desgevallend wettelijke vertegenwoordigers — moet als volwaardig persoon in de gelegenheid blijven zijn eigen goederen en geld te beheren. Voor bepaalde gehandicapten die praktisch verlaten zijn en zelf in de totale onmogelijkheid zijn

om geld te beheren t.a.v. bepaalde socio-culturele noden, zou de inrichting na aanstelling van een voogd gemandateerd kunnen worden om in te staan voor de besteding van de gelden van de minder-valide.

Dit moet echter onder strikte voorwaarden gebeuren. De gehandicapte of zijn vertegenwoordiger moet de nodige verantwoordelijkheid opnemen of kunnen opnemen om ten bate van de gehandicapte persoon goederen te beheren.

Ik geloof echter ook dat de goede en kwalitatieve werking van een verantwoordelijk opvangteam in de diverse voorzieningen niet mag gehinderd worden. In een gestructureerde samenspraak, met respect voor iedere privacy en verantwoordelijkheid, moet gezocht worden naar een regeling die meer voldoening en zekerheid voor allen schept dan heden. Er is meer duidelijkheid nodig over de inhoud van de overheidstoeelage en het beheer van de gelden van minder-validen die worden opgevangen door het Fonds 8 1.

**Vraag nr. 5
van 25 november 1983
van de heer L. PANS**

Culturele activiteiten — Subsidiëring

Bij de uitbouw van de administratie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap heeft men uit functioneel opzicht niet altijd een duidelijke scheidingslijn kunnen trekken tussen de materies, ressorterend onder de administratie Onderwijs en Permanente Vorming en ressorterend onder de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn. Een typisch voorbeeld is hierbij de sector van de samenlevingsopbouw, die ongetwijfeld behoort tot de culturele aangelegenheden zoals deze zijn opgesomd in artikel 4 van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen. Nochtans werd deze sector administratief ondergebracht bij Gezin en Maatschappelijk Welzijn.

Ook voor wat de subsidiëring van sommige initiatieven betreft, is deze scheidingslijn soms niet al te duidelijk.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister dan ook welke activiteiten of initiatieven, die eerder onder de culturele aangelegenheden ressorteren, momenteel gesubsidieerd worden via kredieten op de begroting van Gezin en Welzijnszorg.

Antwoord

In antwoord op zijn schriftelijke vraag kan ik het geachte lid mededelen dat door het NWK tot op heden toelagen worden toegekend aan dagkuren, vakantiekampen en vakantiekolonies. In het verleden hoorden deze sectoren eerder thuis in de sector van gezins- en welzijnszorgbeleid, maar er heeft zich in de loop der jaren een evolutie in deze werksoorten voorgedaan, waardoor zij thans eerder thuishoren in het vormingswerk voor kinderen en jeugd.

Dientengevolge werd er een akkoord afgesloten tussen de Gemeenschapsministers van cultuur, van gezondheidsbeleid en van gezin en welzijnszorg, waar-

door deze aangelegenheden met ingang van 1 januari 1984 naar de Gemeenschapsminister van cultuur worden overgeheveld. Dit akkoord werd door de Executieve goedgekeurd.

Vraag nr. 6
van 25 november 1983
van de heer L. PANS

Interdepartementaal Begrotingsfonds — Budgettaire weerslag en tewerkstelling

Door het koninklijk besluit van 3 april 1982 tot uitvoering van artikel 12, eerste lid van het koninklijk besluit nr. 25 van 24 maart 1982 tot opzetting van een programma tot bevordering van de werkgelegenheid in de niet-commerciële sector wordt het Interdepartementaal Begrotingsfonds in het leven geroepen.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg:

1. welke initiatieven kunnen rekenen op een tussenkomst via het Interdepartementaal Begrotingsfonds;
2. welke de budgettaire weerslag is;
3. welke de weerslag is op het vlak van de tewerkstelling.

Antwoord

Het geachte lid gelieve hierna de antwoorden te willen vinden op de door hem gestelde vragen:

- a. In het kader van het Interdepartementaal Begrotingsfonds werden tussen Minister van Arbeid en Tewerkstelling M. Hansenne en mezelf 3 overeenkomsten afgesloten :
 - Overeenkomst 0001 in de sector Gezins- en Bejaardenhulp;
 - Overeenkomst 0006 in de sector Medisch Pedagogische Instellingen;
 - Overeenkomst 0013 in de sector Onthaalcentra.
- b. Deze overeenkomsten hebben geen weerslag op de eigen begroting. De tewerkgestelden in het kader van het IDF worden betaald door het nationaal departement van Arbeid en Tewerkstelling, met dien verstande dat de vergoeding niet hoger is dan het bedrag dat in de subsidieregeling is voorzien.
- c. Inzake tewerkstelling geeft dit, per sector, volgend beeld :
 - Gezins- en Bejaardenhelpsters : 180 personen;
 - In de sector minder-validen: 35 personen;
 - In de sector van de Onthaalcentra: 50 personen (vanaf december 1983 — januari 1984).

Deze programma's in het kader van het IDF zijn nog niet volledig operationeel. Het trage opstarten (praktische moeilijkheden) van de projecten is verantwoordelijk voor het feit dat bovenvermelde gegevens een voorlopig karakter hebben. Het totale effect op de tewerkstelling ziet er als volgt uit:

- **Gezins-** en Bejaardenhulp: 550 personen;
- In de sector minder-validen : 190 personen;
- In de sector van de Onthaalcentra : 100 personen.

P. AKKERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTELIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN NATUURBEHOUD

vraag nr. 21
van 10 november 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

APA 'S en BPA 'S aan de Gewestplannen — Aanpassing

De ruimtelijke ordening binnen een gemeente wordt geregeld door „ Plannen van Aanleg ” : Algemene Plannen van Aanleg en Bijzondere Plannen van Aanleg.

Vele daarvan dateren van voor de Gewestplannen.

Zij dienden in overeenstemming gebracht te worden met de Gewestplannen, bij hun verschijnen.

Vele gemeenten hebben hun plannen van Aanleg nog steeds niet aan de Gewestplannen aangepast. In alle gevallen gaat het hier om zones voor verkaveling, die in de Gewestplannen één of andere groenbestemming kregen.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister:

- a. hoeveel APA's en BPA's reeds werden aangepast aan de Gewestplannen;
- b. hoeveel APA's en BPA's in Vlaanderen nog wachten op dergelijke aanpassing;
- c. welke maatregelen hij voorstelt te nemen teneinde bovenvermelde aanpassing zo snel mogelijk te doen plaatsvinden.

Antwoord

Gevolggend aan zijn vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen :

- a. Voor zover uit de tot nu bekende gegevens blijkt, werden 30 APA's en 24 BPA's aangepast aan de gewestplannen.
- b. In principe moeten nog 59 APA's en 207 BPA's worden aangepast.
- c. **Aan** het bestuur werd opdracht gegeven het nodige te doen. Er wordt bij het bestuur aangedrongen op bespoediging.

Opmerkingen

1. Een aantal aanlegplannen werden in herziening gesteld, niet zozeer wegens hun tegenstrijdigheid met het gewestplan, maar evenzeer om reden dat de structuur van het aanlegplan voor de nog niet uitgevoerde gedeelten dient aangepast aan de geëvolueerde opvattingen inzake stedenbouwkundige aanleg.
2. Een aantal gemeenten hebben zelf initiatieven genomen om sommige van hun aanlegplannen te

herzien, voor sommige aanlegplannen is de procedure nog lopende. Wanneer de gemeente zelf geen enkel initiatief ter zake neemt en de aanpassing dringend noodzakelijk is om reden van algemeen belang is een initiatief van het gewest (in de plaatstreding) verantwoord.

3. Of het een initiatief van de gemeente of het gewest betreft, telkens vordert de noodzaak van goed bestuur dat ook voor elke herziening een onderzoek wordt gedaan naar de mogelijke financiële gevolgen voor de gemeenten of het gewest, en dat het risico van schadevergoeding en de waarde wordt afgewogen bij de opportuniteit van het planologisch of stedenbouwkundig nut en de financiële draagkracht van de gemeente of het gewest.

Vraag nr. 25
van 19 november 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Bouwovertredingen — Beteugeling

In het voorjaar publiceerde de Gewestelijke Economische Raad voor Vlaanderen een analyse omtrent de huidige gewestplannen en de verstedelijking (verschenen in GERV-berichten van maart 1983, blz. 57-10 1 en GERV-informatief van april '83, nr. 7, blz. 1-4).

Uit die studie blijkt dat de gewestplannen te veel gericht zijn op de desurbanisatie en op het innemen van open ruimten. Bovendien blijken de voorziene woonzones in de ontwerp-gewestplannen reeds 4 à 5 maal de behoeften overtroffen te hebben. Die woonzones blijken bij de opmaak van de definitieve gewestpunten nog uitgebreid in plaats van ingekrompen te zijn.

Een andere studie werd gemaakt op initiatief van de Vlaamse Executieve; een inventaris van de beschikbare bouwpercelen. Het aantal beschikbare bouwpercelen wordt op 807.124 tot 992.753 berekend en zou met een bevolkingstoename van 2,3 tot 2,8 miljoen moeten overeenstemmen.

Daartegenover staat het beleid inzake beteugeling van de bouwovertredingen. In de Vlaamse Raad verklaarde de Gemeenschapsminister :

„ Als men van oordeel is dat al wat in strijd met de wet werd gebouwd, dient te worden afgebroken, dan geldt dit voor alle overtredingen, kleine en grote ook als zij werden gepleegd onder het oogluikend toezien van gemeentebesturen of gemachtigde ambtenaar “.

Uit zijn toespraak tot de CVP-gemeentemantatarissen, op 23 april 1983, onthouden we:

„ De vraag stelt zich evenwel of bouwovertredingen nog strafrechtelijk dienen beteugeld. De ervaring heeft uitgewezen dat het toepassen van een preventief beleid alsmede de meerwaarde vaak efficiënte middelen zijn in een beteugelingsbeleid. Wel ligt het in de optiek van de decentralisatie voor de hand dat de meerwaarde ten goede komt aan de gemeente”.

Het zou me verheugen te mogen vernemen:

1. of de geachte Gemeenschapsminister het eens is met bovenstaande analyse van de GERV;

2. op welke wijze de gemeenschapsminister de desurbanisatie en het innemen van open ruimten, concreet wil tegengaan, vooral gelet op het overdreven aantal beschikbare bouwpercelen ;
3. wat de heer Gemeenschapsminister zeer concreet verstaat onder preventief beleid als efficiënt middel in het beteugelingsbeleid;
4. of de heer Gemeenschapsminister niet van oordeel is bij „ het plegen van overtredingen, onder het oogluikend toezien van de gemeentebesturen of gemachtigd ambtenaar, ” ook de gemeentebesturen of de gemachtigde ambtenaar ter verantwoording dienen te worden geroepen;
5. welke concrete maatregelen de heer Gemeenschapsminister in de nabije toekomst zal treffen teneinde desurbanisatie en het innemen van open ruimten volstrekt tegen te gaan.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Betreffende de studie verschenen in de GERV berichten waarin een analyse werd gemaakt van de gewestplannen weze opgemerkt dat het gaat om een studie opgesteld door een medewerker van de GERV, maar dat dit geenszins kan aanzien worden als een standpunt van de GERV alsdusdanig. Verder verwijs ik naar mijn antwoord op de parlementaire vraag nr. 23 van 18 november 1983 van het geachte lid.
2. Een van de belangrijkste doelstellingen van de gewestplannen zijn het beveiligen van de open ruimten. Op dit stuk zet ik het beleid van mijn voorgangers verder. Door de toepassing van de gewestplannen op de dagelijkse stedenbouwkundige afdelingen zoals bouw- en verkavelingsaanvragen, wordt het beleid m.b.t. het maximaal vrijwaren van de open ruimten ook effectief. Bovendien wordt binnen de te urbaniseren gebieden zoals de woonuitbreidings- en de uitbreidingsgebieden de meeste aandacht aan de dag gelegd opdat enkel deze gebieden verder benut worden, wanneer de effectieve noodzaak daartoe is aangetoond.
3. Een preventief beleid inzake de toepassing van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw bestaat vooreerst in regelmatige informatie van de bevolking. Dit kan gebeuren via het gemeentelijk informatieblad waarbij de aandacht gevestigd wordt op de noodzaak te beschikken over een bouwvergunning alvorens bouwwerken aan te vatten. Vervolgens houdt een goed preventief beleid ook een nauwkeurig toezicht in op de bouwactiviteiten, steeds in het kader van de wet op de stedenbouw. Een spoedig optreden kan heel wat onheil voorkomen. Een preventief beleid houdt dus vooreerst een begeleiding in van de burger, door hem uit te nodigen voor bouwwerken die hij wil aanvatten een bouwaanvraag in te dienen. Vervolgens van de werken die begonnen zijn zonder bouwvergunning van bij de aanvang stil te leggen. Uit de aard der zaak vormt de gemeente het sleutelstuk in dit preventief beleid.

4. Het citaat uit mijn verklaring in de Vlaamse Raad werd uit zijn context gerukt. Bedoeld werden de zogenaamde „ kleine werken “, waarover nogal wat misopvattingen bestonden en waarover geen voldoende duidelijkheid was of dergelijke werken al dan niet onderworpen waren aan een bouwvergunning. Zo werd in bepaalde gevallen door sommige gemeenten geïnterpreteerd dat bepaalde kleine werken mochten uitgevoerd worden zonder voorafgaandelijke bouwvergunning, daar waar achteraf bleek dat wel vergunning nodig was. Om deze misverstanden uit de weg te ruimen heeft de Vlaamse Executieve bij KB van 16 december 1981 de zogenaamde „ kleine werken en handelingen ” bepaald waarvoor de bouwaanvraag wordt vrijgesteld van het advies van de gemachtigde ambtenaar, waaruit derhalve ook duidelijk blijkt dat voor dergelijke „ kleine werken en handelingen ” wel degelijk bouwvergunning nodig is.
5. Dit punt werd reeds behandeld onder punt 2.

Vraag nr. 27
van 10 november 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Varkensmesterij te Puivelde — Bouwvergunning

In Het Vrije Waasland van 16.9.1983 lees ik een merkwaardig verhaal over een aanvraag tot bouwvergunning voor het exploiteren van hogergenoemd bedrijf

Zowel het schepencollege van Sint-Niklaas als stedenbouw Gent brachten een negatief advies uit, wanneer de betrokken firma een bouwvergunning aanvroeg voor hogergenoemd bedrijf.

In beroep verstrekte ook de bestendige deputatie geen bouwtoelating. Het voorziene gebouw lag volgens het gewestplan in een „ Woongebied met landelijke karakter ” en niet in een „ landbouwzone “. Vervolgens ging de firma in beroep bij de koning.

Het verhaal wil dan dat u, tijdens de verlofperiode, de bouwvergunning goedkeurt.

Gelet op de negatieve adviezen of beslissingen vanwege het schepencollege en de stedenbouw Gent, en, in beroep, van de betrokken bestendige deputatie zou ik graag vernemen :

1. welke nieuwe gegevens, de vorige instanties niet bekend, de geachte Gemeenschapsminister ertoe hebben aangezet de bouwtoelating alsnog te verstrekken ;
2. of deze inplanting inderdaad gebeurde in een woongebied met landelijk karakter, en of bijgevolg het opstellen van gewestplannen, waarmee geen rekening wordt gehouden, zinvol wordt geacht.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

1. Het Ministerie van Landbouw bracht op 18 februari 1983 gunstig advies uit. Dit advies was niet bekend aan de bestendige deputatie die op 11 juni 1982 de bouwvergunning in beroep weigerde.

De bestendige deputatie vermeldt trouwens uitdrukkelijk het ontbreken van het advies van het Ministerie van Landbouw in de considerantiën van haar weigeringsbesluit.

2. De bouwvergunning heeft betrekking op de uitbreiding van een **bestaand** landbouwbedrijf. Het thans vergunde gedeelte is gelegen in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied. De bouwvergunning is in overeenstemming met de bepalingen van dit gewestplan.

Vraag nr. 29
van 18 november 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Golfterrein Rinkven te 's Gravenwezel — Bos- en landbouwgebied

In de „ Milieukrant-Zoersel-Malle “, zomer 1983, nr. 2 wordt de geschiedenis verhaald van het Golfterrein Rinkven te 's Gravenwezel. Op het ontwerp Gewestplan Antwerpen (oktober 1976) staat Rinkven ingekleurd als bos- en landbouwgebied.

Tijdens het Openbaar onderzoek (1977) zijn de gemeenteraad van Schilde, de bestendige deputatie en de Regionale Commissie van Advies het eens: Rinkven moet bos- en landbouwgebied blijven.

Op 3 oktober 1979 krijgt het Gewestplan Antwerpen kracht van wet: Rinkven is golfterrein geworden.

In september 1980 werd een bouwvergunning afgeleverd.

Vanaf augustus 1981 werden er 50 ha ontbost en het reliëf van de grond wordt gewijzigd.

Zonder toelating worden tennisterreinen en een groot oefendak opgetrokken en een kasseiweg werd geasfalteerd.

Uit een milieustudie over het gebied, opgesteld door de UIA, blijkt dat het terrein „een ecologisch waardevol gebied ” is, waaraan thans onherstelbare schade werd toegebracht. De rijke variatie aan planten en dieren zal er voorgoed verdwijnen.

Graag ontving ik antwoord op volgende vragen:

1. om welke redenen werd in 1979 door de toenmalige Staatssecretaris beslist Rinkven een bestemming als golfterrein toe te kennen, terwijl zowel het gemeentebestuur, de bestendige deputatie als de Regionale Commissie **van** Advies opteerden voor een inkleuring als bos- en landgebied;

2. meerdere bouwvertredingen op het terrein werden begaan en een proces-verbaal werd opgesteld;

welke middelen staan milieuverenigingen of **privé**-personen ter beschikking om **de** overtreders alsnog te doen bestraffen en om de aangebrachte schade te doen herstellen;

is het niet gewenst dat zij als „belanghebbende ” zouden kunnen optreden bij dergelijke klachten tegen natuurschendingen;

3. gelet op het feit dat de heer **Gemeenschapsminister** op de hoogte is van deze overtredingen, welke initiatief zal hij ondernemen **om** deze overtreders

te doen bestraffen en om de aangebrachte schade te doen herstellen;

4. is de heer Gemeenschapsminister van oordeel dat de huidige wetgeving en reglementering voldoende is om dergelijke bouwovertradingen snel en doelmatig te kunnen voorkomen en, desgevallend, te doen bestraffen met herstel van het natuurgebied in de oorspronkelijke staat.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Het betreft een beslissing van de Executieve voor de Nederlandse Gemeenschap en het Vlaams Gewest, aan wie het voorstel tot gewestplan Antwerpen in laatste instantie werd voorgelegd. Aangezien wordt afgeweken van het voorstel van de regionale commissie, diende de beslissing gemotiveerd in het KB houdende vaststelling van het gewestplan; dit is gebeurd onder nr. 261 punt 763 van het KB van 3 oktober 1979.

2. Bouwovertradingen behoren tot de bevoegdheid van de gerechtelijke instanties. De bepalingen van hoofdstuk III geven de mogelijkheid dat particulieren zich burgerlijke partij stellen in een rechtszitting betreffende een overtrading, of dat zij in het kader van art. 67 afzonderlijk optreden voor de burgerlijke rechtbank.

Het is logisch dat enkel de benadeelde derde kan optreden. Omtrent de ontvankelijkheid oordeelt de rechtbank.

3. Voor wat betreft het overdekt oefenterrein werden de werken aangevangen zonder bouwvergunning. Door de gemeenten werd een proces-verbaal opgesteld op 22 april 1983 voor het oprichten van een afdak voor oefenbaan.

Aangezien de gemeente is opgetreden tegen deze bouwovertrading waren vanwege de centrale overheid geen verdere initiatieven noodzakelijk.

Ondertussen werd voor deze constructie een bouwaanvraag ingediend en deze is momenteel in onderzoek bij de diensten van stedenbouw.

Gelet op de bestemming van het gewestplan komt het voor dat er geen fundamentele tegenstrijdigheden zijn tussen de voorgestelde constructie en de bestemming van het gebied.

Betreffende de overtrading inzake het aanleggen van tennisterreinen zal door de provinciale directie van stedenbouw de gepaste herstelmaatregel voorgesteld worden na onderzoek van het dossier.

4. Het uitvoeren van vonnissen houdende herstel van de plaats in haar voorgaande toestand of het uitvoeren van aanpassingswerken, heeft in het verleden wel problemen gesteld doordat de overtreder het vonnis niet uitvoerde, en de uitvoering van het vonnis door de overheid botste op allerlei moeilijkheden. Het is nochtans logisch dat, zo er vonnis tot herstel van plaats in haar voorgaande toestand of aanpassingswerken is, dat de overtreder zelf de werken uitvoert. Daarom werd het voorstel van de dwangsom ingevoerd. Door **alle flagrante** overtradingen wordt systematisch **door** AROL de

toepassing van de dwangsom aan de gerechtelijke instanties voorgesteld telkens de herstelmaatregel werken of handelingen inhoudt.

Vraag nr. 33

van 18 november 1983

van de heer L. VANVELTHOVEN

Maasland — Grindontginning

In het Maasland, groot 33.256 ha, voorziet het gewestplan Limburgs Maasland ± 2.45 l ha ontginningsgebieden. Zowat 200 ha, die eerder te pas en te onpas werden ontgonnen, zitten niet in dit pakket. Aan reservegrindzone is 682 ha voorzien, benevens 110 ha als uitbreiding van een illegaal gestarte, maar inmiddels „geregulariseerde” groeve. Tot midden de zestiger jaren rustte op een exploitatievergunning voor grind een aanvulverplichting van 50% over de jaarlijks uitgebaggerde oppervlakte. Hieraan werd de hand niet gehouden. De intercommunale Maatschappij voor de Ruimtelijke Ordening in Limburg kreeg vervolgens de opdracht te zorgen voor het herstel van het landschap. Een grindpot zou hiertoe de financiële middelen verschaffen. Heffingen van 15,2 F, per ton uitgebaggerde grind zakten vervolgens op 6 F, en weldra bleek dat er een gebrek aan middelen was om de aanvulverplichtingen na te leven. Thans is de heffing 17 F, per ton. Bij de publikatie van het ontwerp-gewestplan bleek dan ook dat men de idee van de maximale aanvulling had laten varen: ha uitgebaggerde gebieden werden recreatiezone.

Uitdrukkelijk werd voorzien dat in de toekomst slechts bouw- en exploitatievergunningen kunnen afgeleverd worden nadat de overheid een nabestemmingsplan voor het hele gebied heeft goedgekeurd.

Volgens de heer Gemeenschapsminister is aldus aan de verdere verloederding van de vruchtbare en landschappelijk waardevolle Maasvallei „onherroepelijk” een einde gesteld, terwijl voor de verminkte gebieden een haalbare en bevredigende nabestemming wordt vooropgesteld.

In dit verband bekwam ik graag antwoord op volgende vragen.

1. Kan thans reeds medegedeeld worden welke bestemming zal gegeven worden aan de 1800 ha, die in 1987 zullen uitgebaggerd zijn?
2. Volgens de Maaslandse Milieuactie zal de herstructurering de volgende zijn: 31% landbouw, 6% industrie, 7% gemeenschapszone, 35% recreatie, 21% natuurgebied.

Kunnen deze percentages bevestigd worden?

Zo ja, is dergelijke herstructurering niet al te negatief wat betreft de nabestemming landbouw en blijft niet een al te groot percentage onopgevoeld nl. 63%, met een overaccentuering van de toeristische accommodaties als gevolg?

3. Wordt bij de opvulling rekening gehouden met de kwaliteit van de opvulspecie? Kan bijvoorbeeld bevestigd worden dat overwogen wordt jaarlijks tussen 1,6 en 2,5 miljoen m³ havenslib aan te voeren? Is dergelijk havenslib reeds onderzocht op de aanwezigheid van zware metalen e.d.?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

Vragen 1 en 3: Het gewestplan Limburgs Maasland is net zoals andere gewestplannen een bodembestemmingsplan. Het bepaalt de bestemming van de verschillende gebiedsdelen. Het is echter geen programmaplan of uitvoeringsplan. Voor de grinduitbatingen die als ontginningsgebied (art. 17 punt 6.3. van de algemene planologische voorschriften — KB van 28 december 1972 houdende inrichting en toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen) in de gewestplannen zijn aangeduid, wordt tevens de nabestemming aangeduid.

Het gewestplan bepaalt echter niet wanneer deze nabestemming zal verwezenlijkt worden, noch met welke middelen of op welke wijze.

Wat punt 2 betreft worden de nodige gegevens gevraagd aan AROL teneinde inhoudelijk te kunnen antwoorden.

vraag nr. 34

van 18 november 1983

van de heer L. VANVELTHOVEN

IML — Grindpot — Heffingen per ton

Sinds 1965 kreeg de Intercommunale Maatschappij voor de Ruimtelijke Ordening in Limburg de opdracht de uitgebaggerde grindzones te herstructureren. Het geld daarvoor zou geput worden uit de zogeheten grindpot, te stijven met heffingen per uitgebaggerde ton.

Deze heffingen zakten, na verloop van tijd, van 15,2 F. tot 6 F. De idee van de aanvulverplichting bleef echter beperkt tot voornemens. Bij de publikatie van het betrokken ontwerp-gewestplan bleek de idee van een maximale aanvulling verlaten: ha plassen worden tot recreatiegebied.

Momenteel rijzen er in de Limburgse Maaskant beklemmende vragen inzake de kwaliteit en de kwantiteit van de aanvullingen van de herstructurering.

Graag bekwam ik dan ook antwoord op volgende vragen.

1. Hoe werden de voorheffingen berekend ?
2. Welke bedragen aan voorheffingen zijn thans nog in de IML-grindpot, per grindproject aanwezig?
3. Kan worden berekend hoeveel de herstructureringskosten zullen bedragen voor de grindzones, die nog aan herstructurering toe zijn ?
4. Door de VZW Marec worden twee grootschalige recreatiepolen nl. Heerenlaak te Maaseik en de Spaanjerd te Kinrooi, beheerd. Wat kostte de uitvoering van beide projecten ?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het **hier gaat** om een overeenkomst tussen de IML en de grinduitbaters op vrijwillige basis. Deze aangelegenheid valt buiten

mijn bevoegdheid, het is me dan ook niet mogelijk op de concrete vragen te antwoorden.

vraag nr. 38

van 18 november 1983

van de heer L. VANVELTHOVEN

Adviesorganen — Inspraakmogelijkheden

De bevoegdheden ruimtelijke ordening, landinrichting **en** natuurbehoud zijn materies, die uiteraard vatbaar zijn voor inspraak en advies vanuit de milieu- en natuurbeschermingsorganisaties.

Ter zake zou het mij verheugen te mogen vernemen :

1. **Welke** inspraak- en/of adviesorganen en/of werkgroepen er ter zake op 1.9.1983 werkzaam zijn in het kader van de werkzaamheden van de Vlaamse Executieve ?
Welk het werkterrein van elk dezer organen of werkgroepen is ?
2. Welke personen deel uitmaken van elk van deze organen of werkgroepen, met desgevallend de vermelding op grond van welke speciale bekwaamheid zij werden aangeduid en/of welke organisatie zij vertegenwoordigen ?
3. **Welke** beheerskosten er aan de werking van elk adviesorgaan verbonden zijn ?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

A. De wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw voorziet in een aantal adviesorganen die als volgt kunnen worden aangeduid.

1. De nationale commissie voor de ruimtelijke ordening (art. 3).

Daar de ruimtelijke ordening een materie is die totaal geregionaliseerd werd, heeft deze commissie haar betekenis verloren.

Bij besluit van 26 oktober 1983 heeft de Vlaamse Executieve een eigen Vlaamse Commissie voor de Ruimtelijke Ordening opgericht, welke, zij het officieus, de rol van de nationale commissie overneemt. Deze commissie kan een officieel statuut krijgen in het toekomstig decreet op de ruimtelijke orde-
m&

Verder kan verwezen worden naar mijn antwoord op de parlementaire vraag nr. 40 van 18 november 1983 van het geachte lid.

2. De regionale commissies van advies (art. 7).

Per streek (provincie) werd zulkdanige commissie opgericht. De regionale commissie bestaat uit een voorzitter **en 30** leden. De helft van de leden worden rechtstreeks benoemd; dit deel van de commissie is samengesteld uit afgevaardigden van de regering, uit leden van de bestendige deputatie, uit leden van de raden

van beheer van verenigingen van gemeenten en uit leden van de schepencolleges uit de streek. De andere helft wordt benoemd op een door de gouverneur van de provincie voorgedragen dubbele lijst van kandidaten, gekozen uit personen die de voornaamste particuliere belangen van de streek vertegenwoordigen.

De concrete samenstelling per commissie is vastgesteld in de benoemingsbesluiten welke gepubliceerd zijn in het Staatsblad.

<i>Streek-commissie</i>	<i>Benoemingsbesluit (KB)</i>	<i>Belgisch Staatsblad</i>
<i>Antwerpen</i>	25.09.80	27.09.80
Vlaams Brabant	22.06.81	08.07.81
Limburg	26.03.81	10.04.81
Oost-Vlaanderen	30.10.80	13.11.80
West-Vlaanderen	30.03.81	17.04.81

De regionale commissie geeft advies aan de bevoegde minister in de procedure van het openbaar onderzoek waaraan de ontwerp-gewestplannen worden onderworpen (art. 9).

De regionale commissie geeft advies aan de gemeenteraad in de procedure van het openbaar onderzoek waaraan een ontwerp APA of BPA wordt onderworpen voor zover de gemeente niet beschikt over een eigen commissie van advies (art. 2 1, 5de lid en art. 19, 6de lid).

3. De gemeentelijke commissie van advies (art. 19).

Wat de algemene structuur betreft, wordt verwezen naar de bepalingen van het eerste lid van art. 19.

Wat de taken en bevoegdheden van deze gemeentelijke commissie betreft, wordt verwezen naar de bepalingen van art. 20 en 21.

Momenteel beschikken een 40-tal gemeenten over een gemeentelijke commissie van advies.

4. De commissie van deskundigen (art. 29).

Deze commissie verstrekt advies over de ont-eigeningsplannen die ter uitvoering van de wet op de ruimtelijke ordening en de stedenbouw worden opgemaakt.

De commissie bestaat uit drie deskundigen, een vertegenwoordiger van de Gemeenschapsminister, respectievelijk bevoegd voor de ruimtelijke ordening enerzijds en financiën en begroting anderzijds.

Wat de beheers- en werkingskosten betreft, weze opgemerkt dat het secretariaat wordt waargenomen door de administratie zelf, zodat de werkingskosten beperkt blijven tot de zittingen en de verplaatsingsvergoedingen van de leden.

- B. De wet op het Natuurbehoud van 12 juli 1973 voorziet in een Hoge Raad voor Natuurbehoud, waarvan de opdracht omschreven wordt in art. 33 van genoemde wet. De Hoge Raad voor Natuurbehoud werd ingesteld door het koninklijk besluit van 29 juni 1974, waarin tegelijkertijd de samenstelling is omschreven.

- C. Een KB van 16 mei 1980 tot oprichting van een Vlaamse Hoge Bosraad stelt dat deze Raad ermee belast is advies uit te brengen over alle vraagstukken met betrekking tot de bossen in het Vlaamse Gewest.

De Vlaamse Hoge Bosraad is samengesteld uit ten hoogste vijftientig leden die in de mate van het mogelijke de verschillende streken van het Vlaamse Gewest, de private bossen, de openbare bossen, de wetenschappelijke kringen en de belangrijkste belangengroepen betrokken bij de bossen vertegenwoordigen. Deze raad wordt gedeeltelijk vernieuwd overeenkomstig art. 3 van het instellingsbesluit.

- D. Een KB van 23 april 1980 stelt een Vlaamse Hoge Jachtraad in die ermede belast is advies uit te brengen over alle vraagstukken met betrekking tot de jacht in het Vlaamse Gewest. Deze raad is samengesteld uit ten hoogste vijftientig leden, die in de mate van het mogelijke de verschillende streken, de verschillende jachtwijzen en de belangrijkste belangengroepen betrokken bij de jacht, vertegenwoordigen. Door het ministerieel besluit van 21 november 1983 werd de Vlaamse Hoge Jachtraad overeenkomstig art. 3 en 4 van het instellingsbesluit gedeeltelijk vernieuwd.

- E. Een KB van 16 mei 1980 stelt een Vlaamse Hoge Raad voor de Riviervisserij in die ermede belast is advies uit te brengen over alle vraagstukken met betrekking tot de riviervisserij in het Vlaamse Gewest. Deze raad is samengesteld uit ten hoogste éérentwintig leden, die in de mate van het mogelijke de verschillende streken, de verschillende hengelactiviteiten en de belangrijkste belangengroepen betrokken bij de riviervisserij, vertegenwoordigen. De Vlaamse Hoge Raad voor de Riviervisserij wordt overeenkomstig art. 3 en 4 van het instellingsbesluit gedeeltelijk vernieuwd.

- F. In uitvoering van art. 16 van de wet op het Natuurbehoud werden voor de staatsnatuurreservaten adviescommissies ingesteld, waarvan de opdracht is omschreven in art. 2 en de samenstelling is vastgesteld in art. 4 van het ministerieel besluit van 8 september 1977 houdende instelling en benoeming van leden van adviescommissies der staatsnatuurreservaten gelegen in het Vlaamse Gewest.

— De mandaten in de onder B, C, D, E en F vermelde adviesorganen worden niet bezoldigd.

- G. In uitvoering van de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet, zoals aangevuld door de wet van 11 augustus 1978 houdende bijzondere bepalingen eigen aan het Vlaamse Gewest, fungeren volgende organen :

1. een coördinatiecommissie voor het vaststellen van het ruilverkavelingsblok (art. 63 van bedoelde wet)
2. het ruilverkavelingscomité (art. 65)
3. een commissie van advies (art. 15).

De samenstelling van deze organen is in de wet bepaald; de werking is geregeld in de koninklijke besluiten houdende het reglement van orde.

vraagnr. 46
van 29 november 1983
van de heer J. DE MOL

Staatsambtenaren — Verantwoordelijkheid

De stedenbouwwet heeft aan de gemachtigde ambtenaar specifieke bevoegdheden toegekend b.v. het verlenen van adviezen in toepassing van artikel 45, het schorsen en het aantekenen van beroep tegen beslissingen van de bestendige deputatie. Aan die bevoegdheden zijn of horen verantwoordelijkheden verbonden te zijn. Die verantwoordelijkheid slaat tevens op de gevolgen van die beslissingen. Die bevoegdheid en verantwoordelijkheid wordt mede gedragen door zijn ambtenaren-medewerkers.

1. Is de gemachtigde ambtenaar persoonlijk verantwoordelijk voor zijn beslissingen in het kader van de stedenbouwwet of worden die gedragen door uw politieke verantwoordelijkheid ter zake? Hierbij verwijs ik naar het standpunt van de Raad van State waarbij gesteld wordt dat de gemachtigde ambtenaar specifieke eigen bevoegdheden en verantwoordelijkheden gekregen heeft, en dat noch zijn hoofdbestuur, noch de Gemeenschapsminister of zijn kabinet zich in zijn plaats kunnen stellen bij het nemen van die beslissing. Daartegenover staat hij in hiërarchisch verband in uw dienst.
2. Kan de gemachtigde ambtenaar persoonlijk financieel verantwoordelijk gesteld worden voor de schadegevolgen van zijn beslissingen door derden benadeelden? B.v. voor de schade veroorzaakt door het ten onrechte schorsen of het ten onrechte verlenen van verplichtende gunstige adviezen en afwijkingen, door het niet uitvoeren van vonnissen of arresten van afbraak waarvoor hij de vordering instelde en waar de uitspraken hem machtigen tot de uitvoering over te gaan. Er wordt hier natuurlijk verondersteld dat een rechtbank of de Raad van State eerst uitspraak gedaan heeft over die persoonlijke fout of over die bestuursfout.
3. Het arrest van de Raad van State nr. 22.446 van 8 juli 1982, heeft het principe bevestigd en toegepast dat ook tegen de overheid of tegen ambtenaren door burgerlijke partijen een dwangsom kan voorgesteld worden, niet alleen aan de gewone rechters maar ook aan de Raad van State. Wanneer in stedenbouwwaken door de Raad van State een dwangsom zou opgelegd worden naar aanleiding van vernietigingen van beslissingen van de gemachtigde ambtenaar wegens hem ten laste gelegde fouten, stelt zich de vraag of hij die persoonlijk zal moeten betalen of dat die ten laste zullen komen van het budget van de Gemeenschapsminister. Ik weet dat door het uitvoeren van het arrest de dwangsom niet toegepast kan worden, maar in vele gevallen hangt de uitvoering van het arrest ook af van andere personen of instanties, die geen belang meer kunnen hebben aan de rechtzetting door de uitvoering b.v. de bouwheer of het schepencollege.
4. Zijn er u reeds gevallen bekend waarbij de gemachtigde ambtenaar of zijn medewerkers, persoonlijk verantwoordelijk werden gesteld? Welke oplossingen werden hieraan gegeven?

Antwoord

Als antwoord op zijn vragen heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

In het algemeen kan worden gezegd dat het door het geachte lid opgeworpen probleem van de verantwoordelijkheid van de openbare overheid en/of van de rijksambtenaren vrij ingewikkeld is en tal van juridische vragen oproept waarover de rechtsleer en de rechtspraak niet eensgezind oordelen.

De aansprakelijkheid van de overheid en/of van ambtenaar is een materie, waarover uitleg te vinden is in de klassieke handboeken van het administratief recht, waarin men de nodige bibliografische gegevens kan terugvinden betreffende dit onderwerp.

Dit vraagstuk is immers zo verscheiden dat het onmogelijk is hierop een afdoend antwoord te geven binnen het bestek van een parlementaire vraag. Er kan worden uitgegaan ofwel van een ontleding van de daad, gesteld door de ambtenaar (persoonlijke fout of dienstfout) ofwel van een ontleding van de hoedanigheid van de ambtenaar.

Wat nu de door het geachte lid specifieke vragen betreft, kan het volgende worden gezegd.

De bestuursdaad, welke door de gemachtigde ambtenaar van stedenbouw wordt gesteld in hoofde van zijn functie, en dus als orgaan van de administratie, zal de aansprakelijkheid van de overheid verbinden.

Gelet op de beginselen i.v.m. burgerrechtelijke verantwoordelijkheid met name de art. 1382 e.v. van het burgerlijk wetboek, heeft de persoon aan wie ten onrechte een nadeel werd toegebracht, de mogelijkheid om zowel de ambtenaar als de overheid, voor wie de ambtenaar optreedt, in schadevergoeding aan te spreken.

In de praktijk evenwel wordt de schade alleen bij de overheid zelf gerecupereerd.

Het feit dat de gemachtigde ambtenaar een specifiek eigen bevoegdheid heeft, doet aan het vorenstaande geen afbreuk. Dit antwoord geldt meteen voor de tweede vraag.

De politieke verantwoordelijkheid blijft formeel berusten bij de bevoegde Minister omdat in ons rechtstelsel de mogelijkheid om ambtenaren politiek ter verantwoording te roepen niet bestaat. Het is wel duidelijk dat de formele politieke verantwoordelijkheid van de Minister weinig inhoud heeft wanneer het gaat om beslissingen die door een ambtenaar zelfstandig genomen worden.

Het is de taak van de wetgever om desgevallend deze onbevredigende situatie te corrigeren.

In het arrest van de Raad van State waarnaar in de vraag verwezen wordt zijn de redenen waarom de ambtenaar persoonlijk de dwangsom opgelegd kan krijgen duidelijk uiteengezet. De Raad van State gaat er van uit dat de dwangsom alleen dan doeltreffend is wanneer ze opgelegd wordt aan de persoon of personen die in feite het rechtsherstel, dat de Raad van State wenselijk acht, kunnen bewerkstelligen.

Voor zover mocht blijken dat de gemachtigde ambtenaar of een van zijn medewerkers persoonlijk verantwoordelijk zou worden gesteld (zie antwoorden op vragen 1 en 2) zal de vaste praktijk gevolgd worden

dat de overheid de schadevergoeding zal betalen waartoe ook de ambtenaren veroordeeld zijn.

Evenwel mocht de schade veroorzaakt zijn door een opzettelijke fout van de ambtenaren dan zal eveneens conform aan de vaste praktijk de vergoeding die de overheid betaald zal hebben, bij die ambtenaren gecupereerd worden.

Tot nu toe is geen geval bekend waarbij een gemachtigde ambtenaar of zijn medewerkers definitief en alleen tot schadevergoeding veroordeeld werd.

vraag nr. 49

van 5 december 1983

van de heer L. VANVELTHOVEN

Firma Kordekor te Kortrijk — Schorsing bouwvergunning

Op 14 april werd door het college van burgemeester en schepenen van Kortrijk beslist een bouwvergunning te verlenen aan hogergenoemde onderneming, ondanks gegronde bezwaren van de omwonenden.

Op 2 mei werd dit besluit geschorst door de provinciale directie van stedenbouw op o.m. volgende gronden :

- het Kordekor-ontwerp voorziet een industriële bestemming, terwijl het betrokken BPA ambachtelijk ke nijverheid oplegt;
- de toegelaten bouwhoogte wordt overschreven.

De betrokken PVBA heeft de bouwwerken ondertussen aangevangen. Naar aanleiding van deze gegevens wens ik te vernemen:

1. of door de betrokken onderneming beroep werd ingesteld tegen de beslissing van de provinciale directie van stedenbouw ;
2. zo ja, welke beslissing ter zake door de heer Gemeenschapsminister werd getroffen.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Door het college van burgemeester en schepenen werd inderdaad op 14 april 1983 vergunning afgeleverd tot het bouwen van een magazijn voor een firma.

Deze vergunning werd op 27 mei 1983 door de gemachtigde ambtenaar geschorst, om reden dat de gemachtigde ambtenaar de mening was toegedaan dat het ontwerp in strijd was met de voorzieningen van het BPA 17-18 St. Elisabeth dat bij KB van 13 augustus 1957 was goedgekeurd.

De procedure wordt bepaald door art. 46 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stedenbouw en de ruimtelijke **ordening**. Deze procedure voorziet niet dat de betrokkenen beroep moeten aantekenen, maar wel dat door de Koning (in casu de bevoegde Gemeenschapsminister) uitspraak dient te doen over het voorstel tot vernietiging van de bouwvergunning.

In het begrokkene geval was er geen tegenstrijd tussen de bouwvergunning en de bepalingen van het BPA en was er derhalve geen reden om de door het college van burgemeester en schepenen afgeleverde vergunning, in toepassing van art. 46, te vernietigen.

Vraag nr. 50

van 5 december 1983

van de heer L. VANVELTHOVEN

Otter (Lutra lutra) — Beschermingsmaatregelen

De otter behoort in België tot de sterkst bedreigde diersoorten. De restpopulatie van dit dier wordt geschat op een maximum van 35 individuen. Deze leven geïsoleerd of vormen kleine geïsoleerde populaties. Ondanks het feit dat reeds begin de jaren vijftig een duidelijke achteruitgang van de otter merkbaar was, heeft de Belgische overheid tot in 1965 gewacht om het premiestelsel op het doden van otters op te heffen en pas in 1972 werd de jacht op de otter gesloten.

Sindsdien werden geen maatregelen getroffen om de otter voor uitsterven te behoeden. Integendeel, we moeten vaststellen dat de otter nog steeds onder de jachtwet valt en zijn bescherming niet verder gaat dan een verbod de otter opzettelijk te doden ! De straf die op het doden van een otter staat is belachelijk laag en dan ook eerder symbolisch dan straffend te noemen, gezien de handelswaarde van een otter dit bedrag ruim overtreft.

In onze buurlanden wordt reeds geruime tijd intensief onderzoek verricht naar het voorkomen van de otter, de factoren die het uitsterven van de otter bewerkstelligd hebben of nog bewerkstelligen en de mogelijkheden de otter op een doeltreffende manier te beschermen. Hiervoor zijn vaak meerdere onderzoekers aangesteld en privé-verenigingen die werken aan de bescherming van de otter worden financieel gesteund. In België is dit geenszins van toepassing. Integendeel, een recent verzoek om financiële steun uitgaande van de Nationale Campagne Bescherming Roofdieren, die momenteel onderzoek op de otter in België verricht, werd door u afgewezen.

In Wallonië werd in 1982 in opdracht van de Waalse deelregering een onderzoek naar het voorkomen van de otter in het Waalse Gewest afgesloten. In Vlaanderen is dergelijk onderzoek eveneens wenselijk. Het administratieve onderzoek naar het voorkomen van zeventien zoogdiersoorten, dat uitging van het Bestuur van Waters en Bossen is zondermeer ontoereikend te noemen en zou informatie, die niet met de realiteit overeenstemt, verschaffen.

Ter zake bekwaam ik graag antwoord op de volgende vragen.

1. Welke maatregelen worden overwogen om ook het habitat en de schuilplaatsen van de otter in Vlaanderen te beschermen en om te voorkomen dat de otter in België en in het bijzonder Vlaanderen uitsterft ?
2. Is de geachte Gemeenschapsminister bereid financiële middelen vrij te maken om een grondig on-

derzoek naar de situatie van de otter te laten verrichten? Is de Gemeenschapsminister bereid vooralsnog de nodige geldmiddelen ter beschikking te stellen aan organisaties die onderzoek op de otter verrichten?

3. Bestaan er plannen om, zoals in Wallonië een uitgebreid onderzoek naar het voorkomen van een aantal ernstig bedreigde zoogdiersoorten door te voeren?

Antwoord

li wil vooreerst een paar bemerkingen van het geachte lid in hun juiste perspectief stellen.

Over de door hem aangehaalde „duidelijke achteruitgang” van de otter in België sinds de jaren vijftig, bestaat bij mijn weten geen in uitgewerkte rapporten vastgelegd wetenschappelijk onderzoek, verricht met aangepaste technieken.

De bevoegde overheidsdienst, namelijk het toenmalig bestuur van Waters en Bossen, heeft zich echter toen reeds op grond van zijn feitelijke ervaring, kritisch opgesteld t.o.v. de noodzaak van het uitkeren van premies t.b.v. de bestrijding van de otter.

De voorstellen van dat bestuur leidden tot de afschaffing van die premies in de jaren zestig

In tegenstelling met zijn bewering, wil ik het geachte lid erop wijzen dat de reglementering uitgevaardigd op grond van de jachtwet niet alleen het doden, maar sinds dit jaar ook, op mijn voorstel, het vervoeren en verhandelen van otters verbiedt.

De straf die op een overtreding van deze verbodsbepalingen gesteld is door de jachtwet is, in het raam van de structuur van de straffen van de Belgische wetgeving, belangrijk te noemen, wanneer men alle gevolgen van die straffen in acht neemt, o.m. de weigering van het jachtverlof

Wat de administratieve enquête (geen onderzoek!) betreft die door het nationaal bestuur van Waters en Bossen werd verricht in 1981, wil ik onderstrepen dat deze enquête geenszins de pretentie had een wetenschappelijk onderzoek te zijn. Bedoeld bestuur wenste alleen en zonder dure studie zijn feitelijke kennis te actualiseren waarbij uiteraard geen wetenschappelijke nauwkeurigheid kon worden nagestreefd.

Wat de bescherming van de otter als soort betreft, werden de nodige maatregelen getroffen.

De achteruitgang van deze soort is thans echter, zoals het geachte lid wel weet, in hoofdzaak te wijten aan de verontreiniging der oppervlaktewateren en de veronttrusting langs de waterlopen.

In de huidige omstandigheden kan men, wat de eerste factor betreft, rekenen op de geleidelijke verbetering van de waterkwaliteit ingevolge de maatregelen van de Vlaamse Gemeenschap ter zake.

De bescherming van de schuilplaatsen van de nog voorkomende exemplaren lijkt mij problematisch, hoewel ik steeds bereid ben de Hoge Raad voor Natuurbehoud daarover te raadplegen zo het geachte lid ter zake concrete voorstellen heeft.

Er bestaan thans geen plannen voor de financiering van bijzonder onderzoek over bedreigde roofdiersoorten door de overheid.

**vraag nr. 51
van 5 december 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN**

Natuurbeschermingswet — Overheveling roofdieren

Bij ministerieel besluit tot vaststelling van de opening en sluiting van de jacht, in het Vlaamse Gewest wordt reeds enige jaren lang de jacht op roofdieren, met uitzondering van de vos, niet meer geopend. Hiermee krijgen de roofdieren een passieve bescherming. De jachtwet schiet evenwel tekort met betrekking tot de bescherming van het habitat van de roofdieren.

Vandaar dat het wenselijk is dat de roofdieren waarop thans de jacht gesloten is — en in het bijzonder de boommarter, de steenmarter, de otter, de das en de wilde kat — naar de natuurbeschermingswet worden overgeheveld, evenwel met dien verstande dat correctie straffen worden voorzien in geval van overtredingen. Deze wet moet de bescherming van hun leefgebieden waarborgen.

Ter zake bekwam ik graag antwoord op de volgende vraag.

Heeft u reeds de overheveling van de roofdieren van de jachtwet naar de natuurbeschermingswet overwogen? Zo ja, wanneer en op welke wijze? Zo nee, de reden hiervoor?

Antwoord

Ik kan het geachte lid meedelen dat ik, vanaf het jachtseizoen 1983-1984, niet alleen het schieten of bestrijden maar ook het verhandelen en vervoeren van een aantal dieren behorende tot de categorie „overig wild” heb verboden.

Tot de aldus beschermde diersoorten behoren, onder meer, een aantal carnivoren. Deze dieren genieten in het Vlaamse Gewest dan ook een bescherming die veel verder reikt dan deze in de ons omringende landen en in het Waalse Gewest.

De jachtwet is een zeer soepel instrument gebleken bij de reglementaire bescherming van bedoelde dieren.

Wanneer bovendien een bescherming van de biotopen van deze dieren wenselijk en mogelijk zou blijken, kan dit gebeuren op grond van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud. Daartoe is het hoegenaamd niet nodig de carnivoren uit de jachtwet te lichten.

Bovendien zou het treffen van maatregelen m.b.t. de bescherming van de carnivoren zelf in het raam van de wet van 1973 voor gevolg hebben dat de straffen gesteld op de overtreding van dergelijke bepalingen minder streng zouden worden (politiestraffen).

Ik acht het dan ook niet nodig noch wenselijk deze dieren uit de categorie „overig wild” te halen, temeer daar dergelijke maatregel een aanpassing zou vergen van de Benelux-overeenkomst op het gebied van de jacht en de vogelbescherming van 1970.

Vraag nr. 52
van 5 december 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Roofdieren — Wetenschappelijk onderzoek

In de meeste Europese landen wordt onderzoek verricht rond roofdieren. Dit onderzoek is in de eerste plaats gericht op een onverantwoord natuurbeheer en een doeltreffende bescherming van een aantal soorten.

Ter zake vernam ik graag welk wetenschappelijk onderzoek rond roofdieren er de afgelopen twintig jaar in België werd verwezenlijkt, met vermelding van het doel, de duur, de gebruikte onderzoekstechniek(en), de opdrachtgevende en uitvoerende instantie(s) en de periode waarin dit gebeurde.

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat het antwoord op zijn vraag niet tot mijn bevoegdheid behoort, maar wel tot deze van de Ministers die bevoegd zijn voor Onderwijs en Wetenschapsbeleid.

Wel kan ik het geachte lid mededelen dat, met de steun van de dienst Waters en Bossen van de Vlaamse Gemeenschap en na aanpassing van de verpachtingsvoorwaarden van het jachtrecht, thans objectief onderzoek wordt verricht door prof. Heuts van de KUL over de ecologie van de vos in de staatsbossen ten zuiden van Leuven en de invloed van dit dier op de fauna.

Dit onderzoek is nog niet afgesloten.

Vraag nr. 53
van 5 december 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Opening en sluiting van de jacht — Verdediging van de vos

In het ministerieel besluit tot vaststelling van de opening en de sluiting van de jacht voor het seizoen 1983-1984 in het Vlaamse Gewest werd de jacht op de vos net als voorgaande jaren, wederom het gehele jaar geopend.

Nochtans komt de vos in Vlaanderen slechts zeer plaatselijk algemeen voor en is de jacht op dit dier in geen geval noodzakelijk. Men heeft vastgesteld dat de jacht op de vos gedurende de voortplantingstijd heel wat misbruiken in de hand werkt, hetgeen op zijn beurt aanleiding geeft tot mensonterende praktijken.

Zo is het uitgraven van jonge vossen een winstgevend bezigheid geworden.

Daarnaast sterven jaarlijks honderde jonge vosjes de hongerdood omdat de moedervos werd afgeschoten.

Ter zake bekwam ik graag antwoord op de volgende vragen.

1. Welke argumenten hebben u ertoe aangezet de jacht op de vos gansjarig te openen? Indien uw besluit gebaseerd is op grondig onderzoek vastgelegd in onderzoeksrapporten dan vernam ik graag welk onderzoek het hier betreft!

2. Wordt overwogen voor het komende jachtseizoen een schoontijd voor de vos in te stellen, teneinde paal en perk te stellen aan een aantal onverantwoorde praktijken die niets meer met natuur- en wildbeheer te maken hebben?

Antwoord

Ik wil vooreerst de aandacht van het geachte lid vestigen op het feit dat de vos zowel in België als in de rest van Europa traditioneel als een wildsoort wordt gerangschikt.

Bovendien aanvaardt men daar dat **een** zekere bestrijding wenselijk is.

Anderzijds is het mij niet bekend dat de vossenstand sterk zou achteruit gegaan zijn in het Vlaamse Gewest, noch in de ons omringende landen.

Er is dan ook geen reden om af te wijken van het reeds door mijn voorganger gevolgd jachtbeleid inzake de vos.

Het invoeren van een schoontijd voor vossen werd reeds in 1981 ongunstig geadviseerd door de Vlaamse Hoge Jachtraad, dit ingevolge een vraag om advies van mijn voorganger.

Wanneer het geachte lid mij precieze en gedetailleerde gegevens kan bezorgen over de door hem vernoemde „onverantwoorde jachtpraktijken” ben ik bereid deze zaak opnieuw voor te leggen aan de Raad.

Vraag nr. 54
van 7 december 1983
van de heer J. DE MOL

Opmaak ruimtelijk structuurplan voor Vlaanderen — Behandeling van deeldecreten

In een vraaggesprek, gepubliceerd in De Standaard van 28 november 1983, heeft de Gemeenschapsminister verklaard „in afwachting van het structuurplan is de behandeling door de Vlaamse Raad van alle decreten die te maken hebben met ruimtelijke ordening voorlopig opgeschort.”

1. Welke decreten worden juist bedoeld?
2. Slaat deze opschorting ook op het deeldecreet waarbij o.a. de uitzonderingsvoorschriften op de gewestplannen uitgebreid en versoepeld zouden worden en een wettelijk statuut zouden krijgen?
3. Wie heeft tot deze opschorting van de behandeling van alle decreten besloten?
4. Welke timing wordt voorzien voor het Structuurplan Vlaanderen?
5. Door wie wordt dit Structuurplan opgesteld, begeleid en gecoördineerd?
Meent u niet dat AROL tot een volwaardige continue planningsdienst moet worden uitgebouwd?
6. Over welke personeelsbestand beschikt AROL en welke uitbreiding voorziet u in het licht van de opmaak van het Structuurplan?
7. In het artikel ontdekt u plots de inspraak; hoe denkt u de inspraak te laten verlopen? Welk soort inspraak voorziet u voor elk planningsniveau?

8. Is de geplande samenstelling van de Vlaamse Commissie voor Ruimtelijke Ordening (VLACORO), een willekeurig (?) samenraapsel van politici, standen, syndicaten en andere belangengroepen, juist geen aanfluiting van een degelijke plannings-begeleidingscommissie?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

1. Bedoeld worden de deeldecreten welke betrekking hebben op een sector zoals het platteland, de bossen, de stads- en dorpsherwaardering. Uiteraard kan deze opschorting alleen betrekking hebben op deeldecreten, waarvan het initiatief tot mijn bevoegdheid behoort.
2. Deze opschorting slaat niet op het ontwerp-deeldecreeet tot aanpassing van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw omdat deze materie geen directe betrekking heeft op een sector.
Dit deeldecreeet is hoofdzakelijke gegroeid uit de noodzaak een aantal dringende problemen i.v.m. de toepassing van de gewestplannen te kunnen oplossen.
Deze gewestplannen zijn bodembestemmingsplannen, daar waar het ruimtelijk structuurplan voor Vlaanderen in de eerste plaats gericht is naar beleidsvisieplannen.
3. Zie punt 1.
4. Planning is een voortdurend gebeuren, het proces loopt steeds door. Er komt dus geen „plan” dat „af” is. Het proces houdt in dat op regelmatige tijdstippen beleidsvoorstellen worden geformuleerd, waaronder uitspraak dient gedaan.
Momenteel wordt uitspraak verwacht over een aantal basisopties zoals de overeenstemming van het plan-niveau met het beleidsniveau, de optie dat beleidsvoornemens worden geformuleerd en dat hierover een inspraak wordt georganiseerd e.d.
Het verloop van het planningsproces wordt dus niet alleen bepaald door de werkzaamheden van de deskundigen of de administratie. Het wordt ook bepaald door de organisatie van de inspraak en de snelheid waarmee de beleidsbeslissingen door de beleidsverantwoordelijken worden getroffen.
Er kan dus geen „tijdschema” worden vooropgesteld dat uiteindelijk zou leiden tot een „afgewerkt plan”.
Wel kan vooropgesteld worden dat eerlang een tweede nota wordt voorgedragen waarin de belangrijkste ruimtelijke problemen die zich op niveau van Vlaanderen stellen, worden omschreven. Bovendien is een studie lopende betreffende de voorbereiding van de sectoriële structuurschema's.
5. Het structuurplanningsproces wordt begeleid en gecoördineerd door AROL, waarin een dienst planning en beleid in het bijzonder gelast is met deze opdracht.

Het opstellen van het plan behoort in de eerste plaats een taak van de administratie, welke zich echter kan laten bijstaan door externe deskundigen.

6. AROL-hoofdbestuur telde volgens een organigram van december 1982, 188 personeelsleden en er waren 530 personeelsleden werkzaam in de buitendiensten. Hiervan zijn er 116 personeelsleden op het hoofdbestuur van de stedenbouw en 250 op de 5 provinciale directies van de stedenbouw tewerkgesteld.

Omtrent het definitieve personeelsbestand worden momenteel nog besprekingen gevoerd in het kader van de organisatie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

7. In een eerste conceptnota opgesteld door de externe deskundigen werd het aspect van het planningsproces behandeld. Een voorstel van samenwerkingsmodel werd geformuleerd.

In het samenwerkingsmodel zijn drie belangrijke groepen van factoren te onderscheiden: het beleid, de deskundigen en de bevolking.

Een belangrijk element in het samenwerkingsmodel is de stuurgroep, waarin deze drie factoren vertegenwoordigd zijn.

De stuurgroep vormt, volgens dit schema, één van de belangrijkste elementen waarlangs de inspraak kan gebeuren.

8. Er kan verwezen worden naar mijn antwoord op de parlementaire vraag nr. 40 dd. 18.11.83 van de heer Vanvelthoven.

Vraag nr. 61 van 9 december 1983 van de heer D. VERVAET

„Wolfspuiten” te Dilbeek — Bescherming

In Dilbeek ligt aan de rand van de Brusselse agglomeratie, en omringd door woongebieden, het prachtige natuurgebied de „Wolfspuiten”.

Dit gebied voor passieve recreatie is eveneens en evenzeer wetenschappelijk waardevol. Immers kan men er voor Vlaanderen zeer zeldzame bronnen travertijn-afzetting terugvinden. De flora omvat ca. 400 soorten zeldzame tot zeer zeldzame planten. De fauna bestaat uit talrijke wettelijke beschermde diersoorten die in deze gevarieerde vegetatie hun geschikt biotoop kunnen vinden.

De „Wolfspuiten” vormen een natuurgebied van nationaal belang, ze zijn bovendien gelegen in een op het gewestplan als groengebied aangeduide zone met wetenschappelijke waarde.

Ik zou de geachte Minister dankbaar zijn voor een antwoord op de volgende vragen.

1. Bestaan er plannen om de wetenschappelijke waarde van dit gebied te behouden en op te waarderen door een natuurtechnisch beheer?
2. Wat staat de bescherming van de „Wolfspuiten” als natuurreservaat in de weg?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te verwijzen naar mijn antwoord gegeven op de parlementaire vraag nr. 45 van 23 november 1983 van hetzelfde geachte lid.

Vraag nr. 61
(zitting 1982-1983)
van 29 september 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

*Openbare sector sociale huurwoningen — Beleidsop-
 ties*

De overheid is begonnen met een informatiecampagne met de bedoeling het publiek ervan te overtuigen dat bouwen, kopen of verbouwen van woningen thans voordeliger is dan ooit.

De campagne heeft vooral de privé woningbouw en de eigendomsverwerving op het oog.

Daarentegen wordt er een al te restrictief beleid gevoerd t.o.v. de openbare sector van de sociale huurwoningen.

In dit verband bekwam ik graag antwoord op volgende vragen.

1. Welke is op **dit** ogenblik de leegstand van sociale woningen in de openbare sector, voor Vlaanderen in het algemeen en voor elke provincie afzonderlijk?

Verantwoorden deze cijfers, volgens de Minister, het feit dat er voor de huursector nog slechts marginaal wordt gebouwd?

2. Reeds meermaals heeft de Minister verklaard de institutionele belegger te willen betrekken bij de sociale woningbouw.

Graag vernam ik op welke wijze en onder welke voorwaarden dit kan?

3. Inzake de activiteiten van de N.L.M. vernam ik graag

1. hoeveel projecten voor de groepsbouw in 1983 zullen worden goedgekeurd en hoeveel woningen dit in totaal betreft.

2. hoeveel aanvragen tot aankoop van een kleine landeigendom er in de periode 1.1.1983 tot 1.1.1983 konden ingewilligd worden.

3. hoeveel aanvragen tot aankoop van een kleine landeigendom er op dit ogenblik hangend zijn, per provincie.

Ook hier wens ik te vernemen of de cijfers aantonen dat de beschikbare kredieten moeten verhoogd worden.

Antwoord

Op de door het geachte lid gestelde vragen kan ik volgend antwoord verstrekken.

1. De eerste vraag heeft betrekking op het bouwen van huurwoningen. Bijgevolg slaat het hiernavolgend antwoord alleen op de situatie bij de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en haar erkende vennootschappen, vermits de Nationale

Landmaatschappij geen enkele activiteit ontwikkelt in deze materie.

De leegstand in het volkswoningenbestand is onderhevig aan veelvuldige fluctuaties; de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting kan dus geen doorlopende inventaris daarvan bijhouden. De gekende gegevens dateren bijgevolg van eind 1982 (detail in onderstaande tabel).

Leegstaande volkswoningen eind 1982

Provincies

Antwerpen	608
Vlaams-Brabant	412
West-Vlaanderen	229
Oost-Vlaanderen	251
Limburg	152
Totaal Vlaams Gewest	1.652

De bouwactiviteit in de sociale huursector wordt nu meer gericht naar verhoogde renovatieactiviteiten, een zeer arbeidsintensieve sector, en een absolute noodzaak voor het woningpatrimonium van vele erkende vennootschappen van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting.

2. Op dit ogenblik zijn de besprekingen met de beleggers aan de gang.

Er kan momenteel nog een aanvullende informatie worden verstrekt.

3. Met betrekking tot de activiteiten van de Nationale Landmaatschappij deel ik het volgende mee :

1. In 1983 is de goedkeuring voorzien van 30 projecten voor de groepsbouw voor een totaal van 388 woningen.

2. In de periode 1 januari tot 1 september 1983 konden 773 aanvragen tot aankoop ingewilligd worden.

3. Per provincie zijn er op dit ogenblik het volgende aantal aanvragen tot aankoop van een kleine landeigendom hangende :

Antwerpen :	1.986 (32 %)
Vlaams-Brabant :	1.093 (18%)
Limburg:	815 (13%)
Oost-Vlaanderen :	1.650 (27 %)
West-Vlaanderen :	620 (10%)
Totaal Vlaams Gewest:	6.164 (100%)

Ik wil het geachte lid er tevens op wijzen dat men bij het noteren van deze cijfers moet rekening houden met een zekere „ overlapping” van aanvragen die door de Nationale Landmaatschappij niet kan gedetecteerd worden.

Uit het feit dat de erkende maatschappijen per wijk een lijst aanleggen van gegadigden en sommige kandidaten zich laten inschrijven voor meer dan één wijk, of zich bij verschillende erkende vennootschappen kandidaat stellen, dient men immers te besluiten dat de hierboven geciteerde cijfers slechts benaderend zijn.

Anderzijds moet ook gewezen worden op het feit dat 237 woningen (in het Vlaams Gewest) van de Nationale Landmaatschappij voor het ogenblik geen koper vinden, zodat voor deze sector de kredieten, momenteel niet worden verhoogd.

Het zijn vooral werven in **Antwerpen**, Limburg en West-Vlaanderen die sinds 1982-1983 met leegstand te kampen hebben.

Wegens gebrek aan voldoende kandidaten voor kleine landeigendommen, in groepsverf gebouwd, wordt de activiteit van de Nationale Landmaatschappij in 1983 meer gericht naar de individuele leningsactiviteiten.

vraaglu. 5
van 8 november 1983
van de heer W. KUIJPERS

Woningbouw in Vlaanderen en Wallonië — Verschil in belastingaftrek

Blijkens een persbericht zou een woning van 1,9 miljoen frank in Vlaanderen als middelgrote, in Wallonië als volkswoning beschouwd worden voor de belastingaftrek.

Mag ik van de geachte Minister vernemen:

1. of deze persmededeling juist is;
2. zo ja, hoe hij dit verklaart ?

Antwoord

1. In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de inhoud van het persbericht niet overeenstemt met de huidige wettelijke voorschriften ter zake vervat in het besluit van de Vlaamse Executieve van 22 juni 1983 (Belgisch Staatsblad van **16.7.1983**) tot wijziging van het koninklijk besluit van 24 februari 1981 betreffende het verlenen van de Gewestwaarborg.

2. Vermits het persbericht, door het geachte lid geciteerd onjuist is, is de tweede vraag zonder voorwerp.

Het huisvestingsbeleid is volledig geregionaliseerd en elk gewest bepaalt zijn eigen prioriteiten.

Bijgevolg kunnen de grondslagen inzake de fiskale aftrekbaarheid verschillen van gewest tot gewest.

Vraag nr. 6
van 8 november 1983
van de heer W. KUIJPERS

„ Kwaden Hoek ” te Wilsle- Putkapel — Voetpaden

In de wijk „ Kwaden Hoek ” te Wilsle-Putkapel werd nu al 8 jaar geleden door de Nationale Landmaatschappij een grote, sociale woonwijk gebouwd.

Sindsdien wachten de inwoners tevergeefs op de aanleg van voetpaden. Reeds in maart van dit jaar werden door uw ministerie de werken hiervoor aanbesteed, doch geldgebrek zou de uitvoering der werken hebben uitgesteld.

Volgens de dienst der gesubsidieerde werken zouden de kredieten voor deze opdracht in het tweede semester van 1983 voorzien zijn.

Nu blijkt dat ook dat geld reeds zou opgebruikt zijn, zonder dat de wijk „ Kwaden Hoek ” zijn beurt kreeg.

Mag ik er bij de geachte Minister op aandringen dat de aanleg van voetpaden in die wijk prioriteit zou genieten bij de toekenning van de eerstvolgende schijf kredieten ?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de op 10 maart 1983 gehouden openbare aanbesteding goedgekeurd werd op 25 november 1983. Daardoor werd de laagste regelmatige inschrijving bekrachtigd.

De nodige schikkingen worden getroffen om het krediet voor de financiering van het aandeel van het Vlaamse Gewest in de kosten van deze werken, groot 5.109.181 F, vast te leggen.

R. DE WULF
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 45
van 2 september 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Sint-Elisabethziekenhuis te Herentals — Lozing van afvalwater

Ik wens terug te komen op mijn parlementaire vraag nr. 37 van 18.7.1983 in verband met het lozen van afvalwater in de Kleine Nete door het Sint-Elisabethziekenhuis te Herentals.

Zoals reeds aangehaald in vorige vraag loost deze kliniek sinds méér dan 15 jaar het afvalwater illegaal in de Kleine Nete.

In het antwoord wordt gezegd dat een ziekenhuis onder toepassing valt van het regime van de als gevaarlijk, ongezond of hinderlijke ingedeelde inrichtingen en dat de gezondheidsinspecteur nagaat of het betrokken ziekenhuis al dan niet in het bezit is van een lozingsvergunning.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Wanneer is de gezondheidsinspecteur voor de eerste maal in Herentals tussengekomen om een lozingsvergunning aan te vragen?
2. Indien zulks recentelijk is gebeurd, hoe is het dan te verklaren dat dit ziekenhuis gedurende 15 jaar niet verontrust werd door de gezondheidsinspecteur ?

Kan men dan nog van een werkelijke controle spreken?

3. Waarom is de lokale en regionale overheid niet opgetreden tegen deze kliniek die zonder vergunning onze oppervlaktewateren met ziekenhuisafval besmet?

Wat zin heeft het waterzuiveringsstations te bouwen als andere instellingen al die tijd gevaarlijke afval mogen lozen in oppervlaktewateren ?

4. Werd reeds van overheidswege nagegaan of elk ziekenhuis in Vlaanderen een vereiste **lozingsvergunning** bezit ?

In ontkennend geval, waarom niet?

In bevestigend geval, wat is het resultaat?

5. Voor wanneer wordt een lozingsvergunning voorzien in Herentals en hoe zal dit afvalwater dan worden afgevoerd?

N.B. : Deze vraag werd eveneens aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, **waterbeleid** en onderwijs gesteld.

Antwoord

In het antwoord op vraag nr. 37 van 18.07.1983 gesteld door het geachte lid, werd vermeld dat het ziekenhuis onder toepassing valt van het regime van de gevaarlijke, ongezonde en hinderlijke ingedeelde inrichtingen.

In tegenstelling tot hetgeen kan afgeleid worden uit dit antwoord, wens ik nochtans de aandacht te vestigen op het feit dat de controle op de lozingsvergunning een taak is die tot de bevoegdheid behoort van de Dienst voor Zuivering van Afvalwaters, en meer bepaald waargenomen wordt door ambtenaren voorzien in het ministerieel besluit van 28.4.1976, waarin de gezondheidsinspecteurs niet vermeld worden.

Ofschoon in het kader van een inspectiebezoek aan ziekenhuizen als vergunningsplichtige inrichtingen o.m. nagegaan wordt of deze in het bezit zijn van een lozingsvergunning, kan de gezondheidsinspecteur het ontbreken hiervan slechts signaleren aan de Dienst voor Zuivering van Afvalwaters.

J. LENSSENS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 182
(zitting 1982-1983)
van 4 augustus 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Putwater in Noord-Limburg — Nitraatverontreiniging

Nadat eind 1982 gebleken was dat de bodem en een aantal gewassen in de Brabantse Kempen (Nederland) een te hoge concentratie van cadmium bevatten, werd een aantal particuliere bronnen onderzocht.

Hoewel het onderzoek zich in eerste instantie toespitst heeft op de aanwezigheid van zware metalen, werd echter ook de concentratie aan nitraat gemeten.

In 18 van de 27 putten die in de Brabantse Kempen nog in gebruik zijn, werd een te hoge concentratie nitraat vastgesteld.

Volgens Dr. Ir. De Brouwer, plaatsvervangend regionaal inspecteur van de volksgezondheid in Noord-Brabant, is het gebruik van dergelijk water ten sterkste af te raden voor zuigelingen.

Aangezien thans in Noord-Limburg een drinkwateronderzoek plaats grijpt, vernam ik graag:

1. a. of de drinkwaterputten benevens op de aanwezigheid van zware metalen, werden onderzocht op de aanwezigheid van nitraat.

b. of dergelijk onderzoek mogelijk reeds in het verleden werd uitgevoerd;

2. zo ja, welke de resultaten hiervan waren voor de verschillende gemeenten ;

3. zo neen, of een dergelijk onderzoek niet hoogst wenselijk wordt geacht;

4. of het wenselijk is het water te controleren dat op de kampeerterreinen in Noord-Limburg wordt **opgepompt**;

5. of en welke maatregelen op gebied van de volksgezondheid werden of zullen worden getroffen ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid.

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen kan ik hem het volgende mededelen.

1. a. In het Noorden van de provincie Limburg werden dit jaar in de gemeenten Neerpelt, Overpelt, Lommel, BTK-projecten opgezet met inventarisatie van alle privé-drinkwaterputten en onderzoek van het water, vnl. op cadmium en zink. De gezondheidsinspecteur leidt de enquête, het IHE-Diepenbeek voert de analyses uit. Benevens de aanwezigheid van zware metalen worden ook de nitraten opgespoord voor zover de gebruikers van het water in de onmogelijkheid verkeren op een openbaar watervoorzieningsnet aan te sluiten.

b. De opsporing van nitraat maakt deel uit van het routineonderzoek van putwater en gebeurt systematisch bij iedere analyseaanvraag vanwege de gezondheidsinspectie.

2. De resultaten van het onderzoek sub la) zijn partieel bekend. Van 220 onderzochte putten in Neerpelt overschrijden 16,8 % de Belgische norm (76 mg/l) voor leidingwater. Cfr. de overschrijdingsfrequentie in 1978 van 1528 putten verspreid over gans het land, welke 25 % bedroeg (IHE afdeling Epidemiologie). Zodra alle bemonsteringen en analyses in Noord-Limburg uitgevoerd zijn, zullen de resultaten in een globaal verslag verwerkt worden.

De resultaten van het wateronderzoek sub lb) worden aan de gezondheidsinspectie toegezonden, die ze verder stuurt naar de betrokken gemeente samen met een beoordeling op drinkbaarheid. Het IHE-Diepenbeek beschikt op dit ogenblik wel over de individuele resultaten, doch niet over gegroepeerde resultaten per gemeente of per parameter.

Aangaande de punten 4 en 5 verwijs ik het geachte lid naar het antwoord ter zake verstrekt door mijn Collega, de heer De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid.

vraag nr. 201
(zitting 19824983)
 van 30 augustus 1983
 van de heer F. GEYSELINGS

***Luchtverontreiniging door verbrandingsinstallaties —
 Informatie en controle***

Ik wens terug te komen op mijn mondelinge vragen nr. 10 van 9 februari 1982 en nr. 51 van maart 1983 waarin ik uw bijzondere aandacht vestigde op de nefaste gevolgen van de zure regen.

In de toelichting bij de begroting 1983 werd gesteld dat de verzuring van het leefmilieu uw prioritaire aandacht verdient.

Graag ontvang ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. In antwoord op mijn mondelinge vraag nr. 51 van maart 1983 werd gezegd dat naar aanleiding van het KB van 16.1.1978 informatie-initiatieven worden genomen via de leefmilieucampagne om alle gebruikers van verbrandingsinstallaties te overtuigen dat de naleving van de voorschriften niet alleen milieusanerend maar eveneens energie- en kostenbesparend is.

Wat hebben deze informatiecampagnes concreet opgeleverd en uit wat bestonden deze initiatieven?

2. Hoe ver staat het met de uitbouw van de structuur van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap?
3. Welke opdracht krijgen deze controlediensten?
4. De wet van 28.12.1964 betreffende de bestrijding van de luchtverontreiniging stelt dat de Koning gemachtigd is om alle gepaste maatregelen te treffen ter voorkoming of bestrijding van de luchtverontreiniging o.m. om het gebruik te regelen of te verbieden (op te leggen of te regelen) van toestellen of inrichtingen die een verontreiniging kunnen veroorzaken.

Zal de geachte Minister gebruik maken van deze wet om het gevaar van de zure regen voor wat zijn bevoegdheid betreft mee te helpen bestrijden?

Antwoord

1. De bedoelde initiatieven bestonden uit het informeren van de pers inzake de geldende reglementaire voorschriften ter voorkoming van luchtverontreiniging bij het verwarmen van gebouwen met vaste en vloeibare brandstof.

Voor de aanvang van het stookseizoen 1983- 1984 werden in de maand september teksten gepubliceerd, waarbij naast het reglementair aspect gewezen werd op de voordelen voor de gebruiker van een degelijk onderhouden en goed afgestelde verbrandingsinstallatie.

2. Deze vraag valt in de bevoegdheid van de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse regering
3. De door het geachte lid vermoedelijk beoogde controles vallen binnen de bevoegdheid van de dienst „Milieu en Water”, die deel uitmaakt van de administratie voor ruimtelijke ordening en

leefmilieu van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Deze dienst heeft als opdracht het doen naleven van volgende wetten en reglementen:

- de politie van de als gevaarlijk, ongezond of hinderlijk ingedeelde bedrijven;
- de wet van 28 december 1964 betreffende de bestrijding van de luchtverontreiniging;
- de wet van 18 juli 1973 betreffende de bestrijding van de geluidshinder;
- de wetten van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging en op de bescherming van het grondwater.

4. Op basis van de wet van 28/12/1964 betreffende de bestrijding van de luchtverontreiniging werden reeds uitvoeringsbesluiten getroffen die de emissies, die de zure regen veroorzaakte, in belangrijke mate reglementeren **zoals** :

- Het koninklijk besluit van 8 augustus 1975 (Belgisch Staatsblad 2 oktober 1975) betreffende het voorkomen van luchtverontreiniging door zwaveloxyden en stofdeeltjes afkomstig van de industriële verbrandingsinstallaties.
- Het koninklijk besluit van 6 januari 1978 (Belgisch Staatsblad 9 maart 1978) tot voorkoming van luchtverontreiniging bij het verwarmen van gebouwen met vaste of vloeibare brandstof.
- Het **koninklijk** besluit van 16 maart 1983 tot **vaststelling** van grenswaarden en richtwaarden van de luchtkwaliteit voor zwaveldioxyde en zwevende deeltjes (Belgisch Staatsblad 29 april 1983).

Voor wat de industriële verontreiniging betreft worden voor ingedeelde inrichtingen in individuele exploitatievergunningen bestendig maatregelen opgelegd ter voorkoming van alle vormen van luchtverontreiniging.

Vraag nr. 207
(zitting 19824983)
 van 30 augustus 1983
 van de heer F. GEYSELINGS

IJzer, Maas en Schelde — Verontreiniging

De Samenwerkende Rijn- en Maaswaterontledingsbedrijven (RIWA) stelden in mei 1983 dat het Maaswater bijna zuurstofloos is. Deze instelling heeft bij de Franse, Belgische en Nederlandse beleidsverantwoordelijken aangedrongen op een spoedig onderzoek naar de precieze oorzaak van de vastgestelde toename van verontreinigende stoffen in de Maas.

De Stichting Internationaal Waterbeleid (IWT) is na een ingesteld onderzoek van mening dat de Westerschelde al even zo vervuild is als Maas en Elbe. Er wordt zelfs gevreesd dat het Scheldewater de vervuilinggraad van het Rijnwater zal benaderen.

Onbegrijpelijk is dit want sinds enkele jaren wil de overheid ons laten geloven dat heel wat wordt gedaan om een betere kwaliteit van het oppervlaktewater te bekomen.

Niettegenstaande een resem KB's en decreten en het toenemend aantal in werking gestelde zuiveringsinstallaties, neemt de bezoedeling van het water toe. Het lijkt me dat hoe meer geld wordt gependeed in het waterbeleid des te vuiler onze waterlopen worden. Of ben ik hier mis?

Graag ontving ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Worden op last van de Vlaamse Executieve analyses uitgevoerd van het water van Maas, Schelde en IJzer? Zo ja, hoe dikwijls gebeurt zulks en bij voorkeur op welke tijdstippen van het jaar?
Wat waren de slotconclusies na deze onderzoeken?
2. Aan wat is het te wijten dat het water van de Maas en de Schelde eerder vuiler dan proper wordt?
3. Welke rol heeft ons bedrijfsleven in de vervuiling van Schelde en Maas?
4. Wat is de geachte Minister van zin te doen om hieraan enige verandering te brengen, wat zijn bevoegdheid betreft?

Welke rol spelen de 24 bedrijven die vermeld werden in het antwoord op mijn parlementaire vraag nr. 82 van 1982 die ongezuiverd afvalwater lozen in de Nete, dit dan wat het Scheldewater betreft?

Antwoord

In antwoord op zijn verschillende vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. De IJzer wordt bestudeerd door de Waterzuiveringsmaatschappij van het Kustbekken. Voor de rest van zijn gebied heeft het Vlaamse Gewest een overeenkomst afgesloten waarbij beroep kan worden gedaan op de studies van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie van het Ministerie van Volksgezondheid te Brussel. Ook is een procedure in voorbereiding waarbij de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij bepaalde analyses van water kan toevertrouwen aan erkende laboratoria.

Tenslotte werd door de Vlaamse Executieve een opdracht gegeven aan het Centrum voor Overheidsinformatiek te Bierbeek over de voorbereiding van een databank waarin alle gegevens in verband met de waterkwaliteit moeten verzameld worden.

Wat nu de metingen zelf betreft, zend ik rechtstreeks aan het geachte lid ter illustratie een copie van alle metingen die door het IHE sedert 1975 in de Schelde en de Maas werden uitgevoerd.

2. Uit deze situatie blijkt dat, in tegenstelling tot hetgeen door het geachte lid wordt vooropgesteld, de situatie tijdens de laatste jaren wel degelijk verbeterd is.

Ter staving van de eigen metingen wil ik tevens verwijzen naar het rapport nr. 82.063 van het Rijksinstituut voor Zuivering van Afvalwaters uit Nederland „De waterkwaliteit van de Westerschelde in de periode 1964-1981” waarvan ik de samenvatting eveneens laat geworden aan het geachte lid.

3. Behalve in het **IJzerbekken** is er op dit ogenblik geen systematische inventaris van het aandeel van de bedrijven in de vervuiling van de waterlopen.

Deze zal slechts geleidelijk tot stand komen naargelang de mogelijkheden van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij om alle lozingen te controleren.

Wel kan gesteld worden, op basis van de metingen van de totale vuilvracht in de waterlopen, dat de verontreiniging afkomstig van de industrie minstens even belangrijk en meestal groter is dan deze van de bevolking.

In de Schelde is de verbetering van de waterkwaliteit voor een groot gedeelte toe te schrijven aan de bouw van belangrijke zuiveringsinstallaties bij de grote bedrijven in het havengebied en in de Antwerpse agglomeratie.

Ik vestig nochtans de aandacht van het geachte lid op de 2 grootste vervuilingbronnen van de Schelde die aan de bevoegdheid van de Vlaamse Executieve ontsnappen: de grensoverschrijdende vervuiling van Frankrijk en Wallonië (geraamd op 2.000.000 inwoner-ekwivalent) en de vervuiling van de Brusselse agglomeratie via de Zenne en de Rupel (nogmaals 2.000.000 IE). Voor de betekenis van het bedrijfsleven in de verontreiniging van de Maas moet ik verwijzen naar de Waalse Executieve die hiervoor bevoegd is.

4. Het is duidelijk dat één enkele maatregel — nl. het bouwen van zuiveringsinstallaties — niet voldoende is om een kwaliteitsverbetering van het oppervlaktewater te bekomen.

Alle mogelijke maatregelen moeten worden aangevend en daarenboven op een gecoördineerde manier, zodanig dat planmatig kan worden gewerkt aan de bescherming van onze oppervlaktewateren tegen verontreiniging.

Deze rationele aanpak, die uitgetekend en beschreven wordt in het AWP (Algemeen Waterzuiveringsprogramma voor het Vlaamse Gewest) zal onvermijdelijk leiden tot een aantal accentverschuivingen binnen de beleidsopties. Zo zal gedurende de eerstvolgende jaren meer aandacht besteed worden aan de toepassing van de **bijdrageplicht** van de industrie in de werkingskosten van de **Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappijen**, aan de controle op de naleving van de **lozingsvoorwaarden** en aan de dimensionering van de openbare rioolwaterzuiveringsinstallaties die in functie van de reële vuilvracht en op basis van de reeds aangelegde en de op korte termijn voorziene riole-ring zal geschieden.

Vraag nr. 210
(zitting 1982-1983)
van 31 augustus 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Milieuverontreiniging — Aansprakelijkheid

De Nederlandse staat heeft de onderneming **Shell** gedagvaard wegens een ernstige bodemvervuiling in het Nederlandse Gouderak.

Hiermede wordt gepoogd de schade van de bodemverontreiniging te verhalen op de veroorzaker van de vervuiling.

In Nederland wordt, vooruitlopend op de invoering van een nieuwe wetgeving ter zake, geoordeeld dat de producent van gevaarlijke stoffen zelf het best moet weten hoe gevaarlijk deze stoffen zijn en dat de producent bijgevolg de eerste aansprakelijke is bij de storting van dergelijke gevaarlijke afvalstoffen en derhalve verantwoordelijk gesteld moet worden.

Graag vernam ik:

1. of de Gemeenschapsminister gevallen bekend zijn waarbij dergelijke vormen van vervuiling in België reeds werden vervolgd (sinds 1980);
2. of de bovenvermelde Nederlandse redenering ook door de Belgische overheidsinstanties werd gedeeld;
3. of de regering van zin is het principe „De vervuiler betaalt” in de wetgeving te doen opnemen, en zo ja, op welke termijn;
4. of een dergelijke wetgeving terugwerkende kracht zal hebben.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende te antwoorden.

1. Sinds 1980 werden door de bevoegde administraties nog geen Pro-Justitia's opgesteld voor dergelijke vormen van bodemverontreiniging.
2. De Nederlandse redenering is reeds weergegeven in de wet van 22 juli 1974 op de giftige afval die het principe poneert van de volledige aansprakelijkheid van de producent van de giftige afval.
3. De Vlaamse regering is zeker van plan op zeer korte termijn het principe „de vervuiler betaalt” in de wetgeving op te nemen. Het ontwerp-decreet betreffende de instelling van milieuheffingen op vaste afvalstoffen dat zal voorgelegd worden aan de Vlaamse Raad is volledig op dit principe gesteund.
4. Omwille van het belastingprincipe „non retroactiviteit van de belastingwet” zal het principe „de vervuiler betaalt” zoals uitgewerkt in voornoemd ontwerp van decreet, slechts gelden voor de toekomst.

vraag nr. 212
(zitting 1982-1983)
van 2 september 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Sint-Elisabethziekenhuis te Herentals — Lozing van afvalwater

Ik wens terug te komen op mijn parlementaire vraag nr. 37 van 18.7.1983 in verband met het lozen van afvalwater in de Kleine Nete door het Sint-Elisabethziekenhuis te Herentals.

Zoals reeds aangehaald in vorige vraag loost deze kliniek sinds méér dan 15 jaar het afvalwater illegaal in de Kleine Nete.

In het antwoord wordt gezegd dat een ziekenhuis onder toepassing valt van het regime van de als gevaarlijk, ongezond of hinderlijk ingedeelde inrichtingen en dat de gezondheidsinspecteur nagaat of het betrokken ziekenhuis al dan niet in het bezit is van een lozingsvergunning.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Wanneer is de gezondheidsinspecteur voor de eerste maal in Herentals tussengekomen om een lozingsvergunning aan te vragen?
2. Indien zulks recentelijk is gebeurd, hoe is het dan te verklaren dat dit ziekenhuis gedurende 15 jaar niet verontrust werd door de gezondheidsinspecteur?
3. Waarom is de lokale en regionale overheid niet opgetreden tegen deze kliniek die zonder vergunning onze oppervlaktewateren met ziekenhuisafval besmet?

Kan men dan nog van een werkelijke controle spreken?

Wat zin heeft het waterzuiveringsstations te bouwen als andere instellingen al die tijd gevaarlijke afval mogen lozen in oppervlaktewateren?

4. Werd reeds van overheidswege nagegaan of elk ziekenhuis in Vlaanderen een vereiste lozingsvergunning bezit?
In ontkennend geval, waarom niet?
In bevestigend geval, wat is het resultaat?
5. Voor wanneer wordt een lozingsvergunning voorzien in Herentals en hoe zal dit afvalwater dan worden afgevoerd?

N.B. : Deze vraag werd eveneens aan de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid gesteld.

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen kan ik hem mededelen dat wat de vragen 1, 2 en 3 betreft deze tot de bevoegdheid van mijn collega, de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid behoren.

4. De bevoegdheid inzake aflevering van lozingsvergunningen is ingevolge de oprichting van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij (VWZ) overgedragen van de Dienst voor Zuivering van Afvalwater (Ministerie van Volksgezondheid) naar de Directeur van de VWZ.

Derhalve is het slechts zeer recent en meer bepaald sinds de operationalisering van de VWZ, medio 82, dat in het Vlaams Gewest met een globale studie kon gestart worden o.m. naar de stand van de aflevering van lozingsvergunningen. Zo wordt momenteel door de VWZ een systematisch onderzoek ingesteld per bedrijfssector.

De ziekenhuissector zal in de loop van de komende maanden, volgens de opgemaakte planning, behandeld worden.

5. Op 1 juli 1983 heeft het Sint-Elisabethziekenhuis van Herentals een lozingsvergunning aangevraagd bij de Directeur van de VWZ. De lozingsvergun-

ning die, nadat het daartoe wettelijk voorzien onderzoek zal zijn beëindigd, wordt afgeleverd, bepaalt de voorwaarden waaraan het te lozen afvalwater moeten voldoen. Hieruit kan de aanvrager dan concluderen welke interne saneringsmaatregelen dienen genomen om aan de gestelde kwaliteitsnormen te voldoen.

Vraag nr. 227
(zitting 19824983)
van 21 september 1983
van de heer G. MARMENOUT

Rioleringswerken te Blankenberge — Voorkoming schade door uitbreiding werken

In het centrum van de stad Blankenberge komen regelmatig overstromingen voor bij regenval van 8 mm in 11 minuten, hetgeen nog niet in het bereik van de berekeningsregenbui komt.

Het gevaar bestaat dat de stad aansprakelijk gesteld zal worden voor de aangerichte schade, gezien dergelijke neerslag nog als „normale regenbuien” aangezien wordt.

Volgens de studie van het algemeen rioleringsplan en verslagen van een bevoegd studie bureau, zijn volgende werken dringend noodzakelijk :

- vergroting van de capaciteit van het **WZK-pompstation** van $3,5 \text{ m}^3/\text{sec}$ tot $7,5 \text{ m}^3/\text{sec}$, ten laste van de WZK.
- de aanleg van 2,5 km moerriolen voor een kostprijs van $\pm 75.000.000 \text{ F}$. Deze werken vallen ten laste van de stad.

Graag vernam ik van de geachte **Gemeenschapsminister**:

- Voor wat de moerriolen van de stad betreft, zou dringend een ontwerp moeten opgemaakt worden.

Kunnen de nodige subsidies op dit werk bekomen worden binnen een korte termijn, zodat de stad haar verantwoordelijkheid voor eventuele schade aan derden zou kunnen ontwijken ?

- Voor wat betreft de uitbreiding van het pompstation ligt de bevoegdheid niet binnen de mogelijkheden van de stad. Gezien deze werken ook afhankelijk zijn van de noodzakelijke subsidies, liggen ze op beperkte termijn ook niet in de mogelijkheden van de WZK.

Ziet u de mogelijkheid om hieraan te verhelpen op korte termijn of zouden gevallen van schade, eventueel door niet tijdige subsidiëring, terugbetaald kunnen worden door de overheid ?

In bijlage : verslag rioleringsanering te Blankenberge. Verslag fasering van het ARP te Blankenberge.

Opmerking: Het ARP-Blankenberge werd aan de Provinciale Diensten overgemaakt op 30.03.1982.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Wat de moerriolen betreft, welke ten laste vallen van de gemeente behoort het tot de bevoegdheid en de taak van de gemeente om hiervoor een ontwerp te laten opmaken.

Zodra het ontwerp met vraag om toelage via de hiërarchische weg bij mijn dienst is ingediend, kan het dan onderzocht worden met het oog op het verlenen van de principiële belofte van toelage, voor zover de voorziene rioleringswerken kaderen in het ontwerp van totaal rioleringsplan (TRP) welke op 23 maart 1983 op mijn dienst werd ingediend. Dit ontwerp TRP is momenteel in onderzoek.

De nodige subsidies voor de aanleg van die moerriolen kunnen slechts verleend worden op zicht van een door de gemeente goedgekeurd ontwerp welke door mijn dienst wordt aanvaard.

2. Het probleem van de wateroverlast te Blankenberge doet zich meestal voor in de Koning Albertlaan, de Vredelaan en de Ontmijnersstraat.

Ten einde hieraan te verhelpen dienen volgende werken uitgevoerd te worden:

- a. Moerriolen aanleggen o.a. in de Vredelaan en Molenstraat
- b. Na verwezenlijking van deze werken, de pompcapaciteit van het rioolgemaal Waterkasteeleel vergroten (van 3.500 l/sec tot 7.500 l/sec).

In de huidige situatie werkt het pompstation Waterkasteeleel normaal. Het is enkel aan te passen na het aanleggen der moerriolen.

De neerslag te Blankenberge op 6 juli 1983 bedroeg volgens het KM1 $56,5 \text{ l/m}^2$. Daar het ongeveer 2 uren regende zou dit een gemiddeld debiet betekenen dat minder dan éénmaal per eeuw wordt waargenomen.

Daar geen enkel pompstation of rioolgemaal evenwel berekend is op gevallen van overmacht kan de aansprakelijkheid van de overheid niet in het gedrang komen.

Vraag nr. 232
van 27 september 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Tessengerlo Chemie — Omvang kwikvervuiling

In het Nieuwsblad van 20 september 1983, lees ik dat na labo-onderzoek is gebleken dat veel kwik in de Looise groenten werden gevonden.

Dit onderzoek geschiedde in het Instituut voor Scheikundig Onderzoek uit Tervuren in opdracht van de Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid. Alhoewel geen onmiddellijk gevaar bestaat voor de gezondheid van de plaatselijke bevolking, zo wordt gezegd, wordt de consumptie van zelfgekweekte bladgroenten die groeien in een straal van 1 km rond het bedrijf Tessengerlo Chemie afgeraden.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. **Wat** is de aanleiding geweest om bodemstalen rond het bedrijf Tessenderlo Chemie te laten ontleden? Welke waren de analyse-cijfers?
2. Werden in Tessenderlo en omstreken nog bodemstalen op kwik en andere zware metalen onderzocht?
Zo ja, waar en met welke resultaten?
Van wanneer wordt gemeend dat deze bevuilding bestaat?
3. Werden benevens de bodem ook stalen onderzocht van het grond- en oppervlaktewater? In bevestigend geval, graag de resultaten. In ontkenkend geval, waarom niet?
4. De amateur-tuiniers worden door deze bevuilding financieel getroffen. Als Tessenderlo Chemie verantwoordelijk wordt geacht voor de kwikvervuiling, kan deze dan niet verplicht worden de aangerichte schade te vergoeden?
5. Hoe lang wordt gesteld dat deze telers best hun land- en tuinopbrengsten niet consumeren?
6. Bevinden zich in een straal van 1 km rond dit bedrijf landbouwgronden waarop voedsel groeit voor mensen en dieren?
Wordt hiermee rekening geboden voor de volksgezondheid?
7. De gemeentelijke overheid en de Gezondheidsinspectie hebben aan Tessenderlo Chemie gevraagd de nodige maatregelen te treffen om de kwikvervuiling te beperken?

Moet dit bedrijf dan de exploitatievergunning niet naleven of is hiervan geen sprake van emissienormen?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende te antwoorden.

1. Het nemen van bodemstalen rond het bedrijf Tessenderlo Chemie geschiedde in uitvoering van een driejarig contract tussen de bevoegde minister van de Vlaamse Gemeenschap (thans de bevoegde Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs) en het Instituut voor Scheikundig Onderzoek te Tervuren betreffende de inventarisatie van de vervuiling door neerslag van zware metalen in neervallend stof, via onderzoek op bodems, in situ groeiende gewassen en blijvende en wisselende bakculturen.

Het onderzoek had als doel een inventaris op te maken over de verontreiniging van bodem en planten in het Vlaamse Gewest met bijzondere aandacht voor de gebieden waar verontreinigingen te vrezen waren,

Het gevonden gehalte aan kwik in de bodem te Tessenderlo varieerde van 0,02 tot 0,31 ppm op droog stof. Vanaf 0,2 ppm kwik wordt de bodem door de onderzoekers als verontreinigend beschouwd.

2. Naast de bodemstalen op kwik werden op negen verschillende plaatsen van de gemeenten Tessen-

derlo, Ham en Lummen nog bodemstalen onderzocht op cadmium, koper, lood, zink en mangaan-

In onderstaande tabel worden de gevonden waarden per element vermeld, waarbij rekening houdend met de bodemstructuur, een drempelwaarde aangegeven wordt, vanaf dewelke de bodem als verontreinigend beschouwd wordt.

	gevonden waarden (ppm op droge stof)	drempelwaarde (ppm op droge stof)
cadmium	≤0,3 - 4,6	
koper	5,2 - 40	2:
lood	17 - 115	50
zink	39 - 272	100
mangaan	24 - 155	500

3. In het kader van deze studies werden geen stalen van het grond- en oppervlaktewater onderzocht.
4. Het probleem van eventuele schadevergoeding kan door de betrokkenen langs de burgerlijke rechtspraak geregeld worden.
5. en 6. Deze vragen vallen in de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid.
7. In de exploitatievergunning zijn emissienormen opgenomen die nageleefd worden.

Een onderzoek is aangevat om de exploitatievoorwaarden te verscherpen door het opleggen van emissiebeperkende maatregelen.

Vraag nr. 236

(zitting 1982-1983)

van 3 oktober 1983

van de heer G. BEERDEN

Drinkwatervoorziening in Midden-Limburg — Bevoorradingsproblemen en saneringsplannen

Zoals u weet zijn er deze zomer heel wat moeilijkheden geweest met de bedeling van drinkwater in Midden-Limburg vooral rond Hasselt. Naar ik verneem zou de bevoorradings te kort schieten.

Mag ik daarom de volgende vragen voorleggen?

1. Welke plannen ter sanering van deze situatie zijn in uitvoering en tegen wanneer zijn ze klaar?
2. Welke plannen zijn in ontwerp en wanneer worden ze uitgevoerd?
3. Wordt overwogen nieuwe waterwinningsgebieden aan te boren?
4. Zijn andere oplossingen in onderzoek?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen, kan ik hem het volgende mededelen:

1. De voorbije zomer hebben zich problemen met de drinkwatervoorziening voorgedaan in het zuidelijk gedeelte van de stad Hasselt, ter hoogte van de wijk Henegouwenberg. Deze wijk behoort, samen

met een groot deel van de stad Hasselt, tot het verzorgingsgebied van de plaatselijke waterregie.

Aangezien het drukpeil in het net van deze regie niet volstaat om de hoger gelegen Henegouwberg te bevoorraden, zorgt de Nationale Maatschappij der Waterleidingen voor een supplementaire waterlevering vanuit het Herkgebied.

Ondanks een normale waterlevering door de NMV waren er klachten over onvoldoende **druk**.

Er werd toen onmiddellijk overgegaan tot een uitgebreid lekonderzoek wat leidde tot de opsporing en het afdichten van een belangrijk lek. Daarna werden er geen klachten meer ontvangen.

- Om de watervoorziening in geheel Limburg veilig te stellen worden nieuwe toevoerleidingen en watertorens aangelegd of zijn in ontwerp.

De voornaamste zijn:

- de toevoerleiding Lommel-Beverlo;
- de watertoren Beverlo;
- de watertoren Zutendaal ;
- de toevoerleidingen Eisden-Zutendaal.

- Volgende nieuwe grondwaterwinnings worden aangelegd of zijn in ontwerp:

- de waterwinning te Lommel;
- de waterwinning Leut-Meeswijk;
- de versterking van de waterwinning Eisden.

Vraag nr. 238

(zitting 1982-1983)

van 3 oktober 1983

van de heer A. LARIDON

Directieambt zeevisserijonderwijs — Voorwaarden en overgangsmaatregel

Het besluit van de Vlaamse Executieve betreffende de bijzondere organisatie van het hoger secundair zeevisserijonderwijs in de Vlaamse Gemeenschap, d.d. 28 juli. 1983, schrijft voor wat volgt.

- In het rijksodenvijs voor het begeven van een directieambt, artikel 17, §1: „ de kandidaten dienen te beschikken over de bekwaamheidsbewijzen die vereist worden voor een gelijkaardig ambt in hetzelfde niveau van het rijkstechnisch onderwijs. ”
- In het gesubsidieerd onderwijs voor het begeven van een directieambt, artikel 20, §2: dezelfde titels, vereist voor het bekleden van een gelijkaardig ambt op hetzelfde niveau in het gesubsidieerd technisch en beroepsonderwijs.

¹⁵ hier geen overgangsmaatregel nodig teneinde de onderwijzer met het speciaal getuigschrift van bekwaamheid tot het geven van zeevisserij-onderwijs (KB 24.9.63) en die benoemd was op 1.9.83 (ingaan van de nieuwe besluiten van de Vlaamse Executieve) de verworven rechten ten persoonlijke titel toe te kennen.

Aldus kan deze steeds de rechten op bevordering, welke vroeger (voor 1.9.83) voor deze personen bestonden, ook behouden.

Rekening houdende met de geleverde inspanningen om het bijzonder getuigschrift zeevisserijonderwijs te behalen en de verworven rechten, daar personen in dienst kwamen en benoemd werden met mogelijkheid tot bevordering, zou deze overgangsmaatregel zeer billijk zijn.

Antwoord

De door het geachte lid gestelde vraag betreft allicht niet het hoger secundair zeevisserijonderwijs in de Vlaamse Gemeenschap maar het lager secundair zeevisserijonderwijs.

Ik kan het geachte lid mededelen dat inzake het *vermeld* geval aan de gecoördineerde wet van 20 september 1960 en de in uitvoering daarvan genomen besluiten, zoals het **KB** van 26 juli 1962 houdende vaststelling van de bevoegdheidsbewijzen, vereist *voor* het onderwijzend personeel der rijksinrichtingen voor zeevisserijonderwijs en het koninklijk besluit van 24 september 1963 betreffende het getuigschrift van bekwaamheid tot het geven van **zeevisserijonderwijs**, niets is gewijzigd.

Derhalve werd aan de betrokken statutaire toestand niet geraakt.

Bovendien voorzien, naar de toekomst toe, de artikelen 19 en 24 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 28 juli 1983 betreffende de bijzondere organisatie van het lager secundair zeevisserijonderwijs in de Vlaamse Gemeenschap in een soepele en aangepaste regeling voor de bekwaamheidsbewijzen van de directeurs.

Vraag nr. 239

(zitting 1982-1983)

van 6 oktober 1983

van de heer A. LARIDON

Zeevisserijonderwijs — Reglementering

In het ontwerp van besluit betreffende de organisatie van het secundair zeevisserijonderwijs, opgesteld op 10 mei 1983, werd onder andere verwezen naar de wet van 19 juli 1971 betreffende de algemene structuur en de organisatie van het secundair onderwijs en het koninklijk besluit van 1 juli 1957 houdende algemene regeling van de studiën in het secundair technisch onderwijs.

In datzelfde ontwerp kwamen aan de orde:

- artikel 20: in aanmerking te nemen schoolbevolking op de dertigste dag van elk schooljaar;
- artikel 27: deeltijds/voltijds ambt van directeur;
- artikel 28: (92) ambt van opvoeder-huismeester;
- artikel 29: splitsing- en hergroeperingsnormen;
- artikel 30: verlenen van afwijkingen;
- artikel 32: verlof en ter beschikkingstellingsregeling;
- artikel 34: minimale schoolbevolkingsnormen;
- artikel 41: regeling voor het personeel;
- artikel 46: hoofdelijk behoud van de statutaire situatie.

In het definitief besluit van 28 juli 1983 werden bovenvermelde regelingen niet meer opgenomen. Daarin wordt enkel nog verwezen naar het koninklijk

besluit van 25 februari 1971, artikel 8 (programma bedrijfsbeheer) en het koninklijk besluit van 26 juli 1962 (vereiste titels), terwijl in artikel 26, §2, voor het inrichten of toekennen van de ambten bedoeld onder artikel 17, § 1, 18, 20, § 1 en 2 1 naar de nationale normen wordt gerefereerd.

Mag ik de geachte Minister vragen:

1. de koninklijke besluiten te willen preciseren waarnaar de zeevisserij scholen zich in verband met bovenvermelde materies moeten richten;
2. wanneer het koninklijk besluit van Minister Coens, dat de regelingen bevat betreffende het zeevisserijonderwijs, die als nationale materie dienen te worden beschouwd, zal verschijnen ?

Antwoord

In antwoord op de door geacht lid gestelde vraag kan ik volgende toelichtingen verstrekken.

1. — Voor de in aanmerking te nemen schoolbevolking op de dertigste dag van elk schooljaar moet verwezen worden naar een nog te nemen koninklijk besluit door de Minister van Onderwijs. Schoolbevolkingsnormen zijn immers voorzien in de uitzonderingen van artikel 59 bis, 92, 2° van de Grondwet en zijn dus nationale materie.
 - Gok het deeltijds/voltijds ambt van directeur zal voorzien worden in het nog te nemen koninklijk besluit door de Minister van Onderwijs. Het gaat om schoolbevolkingsnormen die moeten in aanmerking genomen worden voor het toekennen van het deeltijds/voltijds ambt van directeur.
 - Het ambt van opvoeder-huismeester wordt toegekend aan de inrichting van de Vlaamse Gemeenschap en aan de gesubsidieerde inrichtingen voor zeevisserijonderwijs respectievelijk door artikel 18, 1° en artikel 21 van het Executieve besluit van 28 juli 1983. Deze toekenning is in overeenstemming met het koninklijk besluit van 15 april 1977 tot vaststelling van de regelen en voorwaarden voor de berekening van het aantal betrekkingen in sommige ambten van het opvoedend hulp personeel en van het administratief personeel van de inrichtingen voor secundair onderwijs en voor hoger onderwijs, met uitzondering van het universitair onderwijs, zoals gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 61 van 20 juli 1982.
 - Splitsing- en hergroeperingsnormen zijn vastgesteld bij koninklijk besluit van 15 december 1973 houdende bepalingen van de splitsings- en hergroeperingsnormen van studiejaren in het secundair technisch onderwijs, in het technisch, economisch, agrarisch, paramedisch, sociaal, pedagogisch en artistiek hoger onderwijs van het korte type, en het technisch en agrarisch onderwijs van de tweede graad zoals gewijzigd bij koninklijk besluit van 10.3.1977, het koninklijk besluit van 24.12.1980, het koninklijk besluit nr. 79 van 21.7.1982 en het koninklijk besluit nr. 80 van 21.7.1982.
2. Het koninklijk besluit van Minister Coens dat de regelingen bevat betreffende het zeevisserijonderwijs die als nationale materie dienen te worden beschouwd zal, naar we konden vernemen, met grote prioriteit worden behandeld.
 - Het nog uit te vaardigen koninklijk besluit van de Minister van Onderwijs zal vastleggen met welke afdeling van voornoemd koninklijk besluit het secundair zeevisserijonderwijs overeenstemt.
 - Het verlenen van afwijkingen is voorzien in de artikels 19, 20 en 24 van het Executievebesluit van 28 juli 1983 betreffende de bijzondere organisatie van het lager secundair zeevisserijonderwijs in de Vlaamse Gemeenschap.
 - De koninklijke besluiten van 2 1 oktober 1969 betreffende de ziekteverloven van het onderwijzend personeel der rijksinrichtingen voor zeevaartonderwijs en betreffende de terbeschikkingstelling van het onderwijzend personeel van de rijksinrichtingen voor zeevaartonderwijs blijven geldig, dit onverminderd de bepalingen van het koninklijk besluit van 15 januari 1974 genomen ter toepassing van artikel 160 van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 tot vaststelling van het statuut van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel van het opvoedend hulppersoneel, van het paramedisch personeel der inrichtingen voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaal onderwijs van de Staat, alsmede der internaten die van deze inrichtingen afhangen en van de leden van de inspectiedienst die belast is met het toezicht op deze inrichtingen.
 - De minimale schoolbevolkingsnormen zijn vastgelegd overeenkomstig het koninklijk besluit van 4 maart 1954 houdende vaststelling van de minimale schoolbevolking der afdelingen voor technisch onderwijs zoals gewijzigd bij koninklijk besluit van 10.8.1955 en het koninklijk besluit van 10.3.1977. Het nog uit te vaardigen koninklijk besluit van de Minister van Onderwijs zal vastleggen met welke afdeling van voornoemd koninklijk besluit het secundair zeevisserijonderwijs overeenkomt.
 - De regeling voor het personeel is deze zoals voorzien in het koninklijk besluit van 20 september 1960 tot coördinatie van de wetten op het zeevaartonderwijs.
 - Wat het hoofdelijk behoud van de statutaire situatie betreft kan ik het geachte lid verwijzen naar de antwoorden op de schriftelijke vragen nr. 238 van 3 oktober 1983 en nr. 245 van 11 oktober 1983.

vraag nr. 242
van 6 oktober 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Asfaltbedrijf te Herentals — Reukhinder en exploitatievergunning

Ik wens terug te komen op mijn parlementaire vraag nr. 44 (1982) in verband met reukhinder verspreid door een asfaltbedrijf te Herentals.

Volgens het antwoord mij destijds verstrekt, is uit een onderzoek gebleken dat een „zekere” reukhinder bij het vullen van opslagtanks voor warme bitumen niet uitgesloten is. Verder werd geantwoord dat het ingesteld ondenoek niet heeft kunnen uitmaken of die gebeurlijke reukhinder ten aanzien van periodiciteit en intensiviteit van aard is de normale burenlust te overschrijden. Er werd niettemin beloofd dat er maatregelen, zo nodig, zullen getroffen worden.

In de exploitatievergunning van 25 mei 1967, afgeleverd door het Provinciebestuur van Antwerpen, staat vermeld: „De burens mogen niet gehinderd worden door uitwasemingen en/of reuk”.

Omdat me een klacht inzake de reukhinder, die zelfs nog uitbreiding schijnt te nemen, bereikt, vraag ik de geachte Minister te antwoorden op de volgende vragen.

1. Werkt het kwestieus asfaltbedrijf nu ja dan neen stipt volgens de afgeleverde exploitatievergunning van 25 mei 1967?

Kan er niet officieel uitgemaakt worden of dit bedrijf nu ja of neen ontoelaatbare reukhinder veroorzaakt?

2. Volgens het gemeentebestuur (brief 16 september 1982, ref. 8674/MVT/LT) is bij onderzoek gebleken dat enkel reukhinder voorkomt bij het lossen van de bitumen hetgeen in strijd is met cijfer 2 van de bijzondere voorwaarden voorkomende in de uitbatingsvergunning. Wat zal de geachte Minister concreet doen om deze stankoverlast te doen ophouden?

3. De Rijkswacht District Geel-Brigade Westerio, die slechts optreedt tijdens de uitvoering van de mobiele permanentie buiten de normale diensturen of tijdens de weekends, heeft samen met de Rijkswachtbrigade van Herentals 3 maal in augustus 1982 en 1 maal in september 1982 processen-verbaal opgesteld en aan het Parket van de heer Procureur des Konings overgemaakt.

Ook de politie van Herentals stelde in juni 1982 PV op en haar Technische Dienst beschikt hierover een ruim dossier.

Mag ik hieruit besluiten dat dit asfaltbedrijf de vergunningsvoorschrift in de wind slaat?

4. De wet van 28 december 1962 betreffende de bestrijding van de luchtverontreiniging voorziet in artikel 1 dat de Koning gemachtigd is om alle gepaste maatregelen te treffen ter voorkoming en ter bestrijding van de luchtverontreiniging.

Wat mogen de buurtbewoners van dit asfaltbedrijf in dit verband van de geachte Minister verwachten?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat:

1. Uit de verslagen van de administratie blijkt dat het bedrijf af en toe een asfaltgeur met verander-

lijke, maar meestal zeer zwakke intensiteit verspreidt.

Van een permanente ontoelaatbare reukhinder is geen sprake. De bevoegde inspectiedienst volgt deze aangelegenheid.

2. Door de bevoegde administratie werd aan de vergunningverlenende overheid voorgesteld om bij komende exploitatievoorwaarden op te leggen.

De bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen heeft dit bij besluit van 11 augustus 1983 gedaan.

3. Mijns inziens kan uit het opstellen van de processen-verbaal door politie of rijkswacht, niet worden afgeleid dat voormeld asfaltbedrijf de vergunningsvoorschriften niet naleeft. Behoudens uitzonderingen zoals het Algemeen Reglement op de politie over het wegverkeer, jachtzaken en sommige bepalingen van het veldwetboek, stellen politieagenten geen processen-verbaal op maar doen verslag aan de politiecommissarissen en aan hun adjuncten

Behalve in de reeds genoemde gevallen gelden processen-verbaal van rijkswachters die geen officier zijn van gerechtelijke politie als administratieve inlichtingen.

De door hen opgestelde verslagen in verband met de mogelijke reukhinder, beschrijven enkel een toestand ter plaatse na het indienen van de klacht.

Het openbaar ministerie oordeelt souverain over het gevolg dat aan deze verslagen dient te worden voorbehouden.

4. Vermits het hier een hinderlijk ingedeeld bedrijf betreft is de politie over de als gevaarlijk, ongezond of hinderlijk ingedeelde inrichtingen meer geschikt om op te treden bij dergelijke klachten over luchtverontreiniging.

Het opleggen van aanvullende exploitatievoorwaarden zoals hier concreet op 11 augustus 1983 gebeurde door de bestendige deputatie van Antwerpen kadert in voormelde reglementering.

Vraag nr. 246
(zitting 1982-1983)
van 13 oktober 1983
van de heer W. KUIJPERS

Vervanging van oude verwarmingsketels — Aftrekbaarheid voor de belastingen

Door de Minister van Financiën zouden onderrichtingen overwogen worden om de vervanging van de oude verwarmingsketels aftrekbaar te maken voor de belastingen.

Daar het hier hoofdzakelijk gaat om oude traagdraaiende branders die een hoog CO-gehalte verwekken, ware het aangewezen — in het kader van milieubeschermdende maatregel — dat de Minister bij zijn collega van Financiën zou aandringen om dit dossier te bevorderen.

Mag ik de mening van de geachte Minister desbetreffend vernemen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid in antwoord op zijn vraag het volgende mede te delen.

Wat betreft de vervanging van de oude verwarmingsketels als dusdanig valt op te merken dat de verwarmingsketel zelf weinig of geen invloed heeft op de milieuverontreiniging.

Een nieuwe ketel heeft wel steeds een hoger rendement wat een direct financieel voordeel voor de gebruiker inhoudt.

Voor de branders, die op zichzelf wel rechtstreeks een invloed op het leefmilieu kunnen hebben bestaat het koninklijk besluit van 6 januari 1978 tot voorkoming van luchtverontreiniging bij het verwarmen van gebouwen met vaste of vloeibare brandstof.

De naleving van de voorschriften van dit koninklijk besluit die ondermeer een jaarlijkse onderhoudsbeurt voorschrijven beperkt direct de luchtverontreiniging.

De vervanging van een oude verwarmingsketel met brander gebeurt bij de meerderheid van de gebruikers enkel voor het verbeteren van het rendement van de installatie wat hun een rechtstreeks financieel voordeel oplevert.

In het kader van de milieubescherming volstaat het verplicht onderhoud van de branderinstallatie.

vraag nr. 6

van 17 november 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Smeerpijp langsheen het Albertkanaal — Bedrijfsbestemming

De stilaan berucht geworden smeerpijp langsheen het Albertkanaal, waarvan de investeringskosten om en bij de 5 miljard zouden bedragen, heeft nog altijd geen bedrijfsbestemming.

Regelmatig wordt een of andere oplossing voor deze reuze riolering gesuggereerd maar uiteindelijk gebeurt er niets.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen :

1. Bestaan er plannen om deze smeerpijp in gebruik te nemen?
 - A. Wanneer kan en *zal* dat zijn ?
 - B. Wat zal uiteindelijk de functie ervan zijn ? Zal zulks nog gaan met de huidige infrastructuur ?
 - C. Hoe groot is thans het totaal investeringsbedrag van dit project en wat zal er gebeurlijk nog extra bij gefinancierd moeten worden om deze pijp bedrijfsklaar te maken ?
2. Deze smeerpijp was bedoeld om het afvalwater van scheikundige fabrieken van Kwaadmechelen en Tessenderlo op te vangen en naar de Schelde af te voeren.

Kan mij gezegd worden hoeveel afvalwaters en chemische stoffen deze fabrieken gemiddeld jaar-

lijks afvoeren en in welke oppervlaktewateren dit thans geschiedt?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te laten weten dat het onjuist is te beweren dat de kollektor langsheen het Albertkanaal geen bedrijfsbestemming zou hebben.

Het is nog steeds de bedoeling de afvalwaters van de scheikundige bedrijven te Tessenderlo op te vangen en naar de Schelde af te voeren.

Uit de gegevens in mijn bezit, gaat het om maximum 36.000 m³ afvalwater per dag, die voorlopig nog in de Laak en de Winterbeek worden geloosd.

Mijn diensten onderzoeken, in het licht van hydraulische proef, de voorwaarden waaronder de afvalwaters via de collector zouden kunnen afgevoerd worden.

Slechts na het beëindigen van dit onderzoek, zal meer duidelijkheid zijn ontstaan over de mogelijkheid en de wijze waarop de collector in gebruik zal kunnen genomen worden. Het is in ieder geval mijn bedoeling de collector in zijn huidige vorm in gebruik te nemen, hetgeen nog bijkomende belangrijke investeringen moet uitsluiten.

Voor de infrastructuur werd tot op heden een bedrag van 4,890 miljard fr. vastgelegd.

vraag nr. 7

van 17 november 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Oostends thermaalwater — Besmetting

Het Oostends thermaalwater bevat te veel nitrieten. Om deze reden bestaan er plannen op de exploitatie van het thermaalbronwater stop te zetten.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen :

1. Sinds wanneer en door wie werd er vastgesteld dat dit thermaalwater te veel nitrieten bevat?
2. Hoe groot is deze besmetting?
3. Op welke diepte bevindt zich deze thermale bron en aan wat zou het teveel aan nitrieten te wijten zijn?

Antwoord

1. Op 14 mei 1981 werd er door het „Institut d'hydrologie Henrijean" van Spa een grondwatermonster van de thermale bron te Oostende ontleed. Dit betreft de eerste gekende ontleding waaruit bleek dat het nitrietgehalte de toegelaten norm overschreed.
2. Uit de analysesresultaten van bovenvermeld instituut en van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie te Brugge (ontledingen dd. 20 augustus 1981, 3 oktober 1981, 5 oktober 1981, 4 november 1981 en 4 december 1981) kan besloten worden dat het nitrietgehalte sterk schommelt:

— 14 mei 1981	0,49 mg/l
— 20 augustus 1981	0.098 mg/l

— 3 oktober 1981	0,164 mg/l
— 5 oktober 1981	0,066 mg/l
— 4 november 1981	0,2 mg/l
— 4 december 1981	0,02 mg/l

Volgens de richtlijnen van de Raad van de Europese Gemeenschap (dd. 15 juli 1980) betreffende de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water is de richtnorm voor nitrieten 0,2 mg/l.

3. De boorput werd in het jaar 1931 tot op een diepte van 350,20 m geboord, nl. tot in de geploide en gebroken schiefers van het Cambrium (Tri-mair).

De oorzaak van de verontreiniging is nog niet gekend. Hieromtrent zal er door de bevoegde diensten een onderzoek worden ingesteld.

Vraag nr. 8
van 17 november 1983
van de heer J. VALKENIERS

Breekwerf te Pepingen — Oprichting

Heeft het nog zin dat een breekwerf wordt opgericht te Pepingen wanneer we weten welke investeringen hiermee zijn gemoeid en een breekwerf zelf weinig of geen voordelen oplevert :

1. de milieubezoedeling is niet minder dan met een gecontroleerd stort;
2. de zogenaamde recyclageprodukten vinden geen afzet noch als brandstof noch als meststof.

Wat laat u dan toe om zulke investeringen nog te motiveren, in deze moeilijke economische tijden ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. De milieubezoedeling bij het storten van gebroken afval is wel kleiner dan bij niet gebroken afval.

Immers de afval wordt gedeeltelijk gecomposteerd en er gebeurt een aërobe gisting.

2. In de breekwerf te Pepingen zouden geen recyclageprodukten worden geproduceerd.

Het onderzoek betreffende het al of niet bouwen van deze installatie is nog niet beëindigd. Immers de ingewikkeldheid van het administratief dossier enerzijds en het ecologisch en economisch aspect anderzijds laat niet toe zo maar een beslissing betreffende dit dossier te nemen.

Vraag nr. 10
van 17 november 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Vlaamse Gewest — Storten van gevaarlijke gifstoffen

Tijdens de voorstelling van het boek: „Gevaarlijke stoffen“ van Prof. Mewis te Antwerpen, heeft u verklaard dat in de Antwerpse Noorderkempen en in de streek van Nieuwpoort gesaneerde stortterreinen be-

vinden waarvan vermoed wordt dat er zware gifstoffen voorkomen.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Welke zijn de stortterreinen waarvan sprake in uw betoog, die zware gifstoffen zouden bedekken? Waar zijn ze precies gelegen ?
2. Aan wie horen deze stortplaatsen toe en werd hier door eigenaar of wie dan ook enige controle op de gestorte afval uitgevoerd? Eventueel waarom niet ?
3. Sinds wanneer is dit vermoeden bekend en wanneer zouden deze gifdumpingen hebben plaatsgevonden?
4. Kan in **geval** uw vermoeden met de waarheid klopt nog iets ondernomen worden tegen de eigenaar van het terrein en/of deze die het afval heeft gestort?

Zo ja, zal dit gedaan worden ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vragen, kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. Het betreft stortterreinen te Nieuwpoort en Tielien.
 - Het terrein te Nieuwpoort is gelegen aan de P. De Swaertelaan.
 - Het terrein te Tielien maakt voorwerp uit van vraag nr. 15 van het geachte lid. Op deze vraag werd een duidelijk antwoord verstrekt.
2. De stortplaats te Nieuwpoort behoort toe aan de NV Produits Chimiques Brussel. Deze NV heeft haar activiteiten stopgezet sedert 1965 en is sindsdien in vereffening.

In de destijds afgeleverde uitbatingsvergunningen is geen sprake van stortactiviteiten zodat hierop ook geen controle gebeurde.
3. Het stadsbestuur van Nieuwpoort, meer bepaald de Milieudienst, maakt zich eind 1982 ongerust omtrent het afwezig blijven van plantengroei op grote delen van het terrein dat in de omgeving van een woonkern gelegen is.
4. Op dit ogenblik wordt contact gezocht met de eigenaar teneinde over te gaan tot een tegenexpertise om de reeds bekomen resultaten te bevestigen.

Deze tegenexpertise omhelst analyse van diverse afvalstoffen, grondwater uit de reeds gestoken peilputten en regenwater bij de omwonenden.

Bij bevestiging van de resultaten wordt een juridische procedure gestart om sanering van deze site te bekomen.

Vraag nr. 11
van 17 november 1983
van de heer O. MEYNTJENS

Gemeentebesturen — Overname van waterzuiveringsinstallatie

In de afgelopen jaren werden door heel wat gemeentebesturen grote inspanningen gedaan op gebied van de waterzuivering. Inspanningen die vooral en voornamelijk op de gemeentelijke financiën zwaar doorwegen.

Het ligt in de bedoeling van uw departement, de verschillende gemeentelijke zuiveringsstations door de watenuiveringsmaatschappij op lange termijn over te nemen.

Mag ik aan de geachte Minister vragen.

1. Wordt bij overname van deze installaties, enkel het personeel overgenomen, of ook de werkingskosten ?
2. Hoeveel en welke gemeenten deden reeds een aanvraag aan uw diensten tot overname?
3. Welke waterzuiveringsstations werden reeds overgenomen?

Antwoord

1. Bij de overname van een rioolwaterzuiveringsinstallatie neemt de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij (VWZ) de exploitatiekosten van het station ten hare laste en dit vanaf de datum vastgesteld in de overeenkomst welke werd goedgekeurd door de Raad van Beheer van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij enerzijds en de gemeente of intercommunale anderzijds.

Een ontwerp van decreet dat de wettelijke basis voor de overname invoert is door de Vlaamse regering goedgekeurd in zitting van 30 november 1983 en is bij de Vlaamse Raad ingediend.

In afwachting dat dit decreet van kracht wordt sluit de VWZ met de betrokken gemeentebesturen een overeenkomst waarin gestipuleerd wordt dat de betrokken personeelsleden statutair verbonden blijven aan de gemeente maar functioneel ter beschikking worden gesteld van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij. De personeelskosten worden uiteraard aan de gemeente terugbetaald.

2. Vrijwel alle gemeentebesturen en intercommunales die over een openbare rioolwaterzuiveringsinstallatie beschikken, hebben een aanvraag ingediend. Met de volgende gemeenten werden onderhandelingen aangeknoopt.

Buitendienst Leuven

Maaseik
Overpelt
Zonhoven
Bocholt
Bree
Heusden
Maasmechelen
Beringen
Tienen

Buitendienst Herentals

Beerse
Malle
Nijlen
Heist o/d Berg (Itegem)
Westerlo

Geel
Grobbendonk
Mol
Herentals
Tessenderlo
Retie
Ravels (Weelde + Poppel)

Buitendienst Gent

Aalter
Zelzate
Sint-Niklaas
Lokeren

Buitendienst Mechelen

Essen
Merksem
Deurne
Wilrijk
Zwijndrecht
Bornem
Sint Amands
Merksplas
Hoogstraten
Zemst
Halle
Antwerpen
Walem

3. Overgenomen (stand op 29.11.83)

Buitendienst Gent

Hamme
Laame
Berlare

Buitendienst Leuven

Genk
Lommel
Lanaken

Buitendienst Mechelen

Schoten
Kalmthout
Kontich (Edegemse en Boutersembeek)
Mechelen
Mortsel

Buitendienst Herentals

Heist o/d Berg (Wiekevorst)

Vraag nr. 12 van 17 november 1983 van de heer T. KELCHTERMANS

Meeuwen — Storten gijūge grond

In de pers wordt melding gemaakt van een grove inbreuk op het afvaldecreet van 23 maart 1983 dat het storten van buitenlands afval op Vlaams grondgebied verbiedt. In de gemeente Meeuwen zou hierdoor vervuilde grond uit Nederland afkomstig, zijn gestort.

Een eerste raming gewaagt zelfs van een volume van **600 m³** vervuilde grond.

Mag ik daarom aan de geachte Minister de volgende vragen stellen ?

1. Op welke wijze kan, ondanks het afvaldecreet, toch buitenlands afval worden ingevoerd ?
2. Welke was de aard van het gestorte afval, alsook de mogelijke gevolgen hiervan op de omgeving?
3. Zal het gestorte afval opnieuw worden verwijderd en, zo ja, op **wiens** kosten en waarheen ?
4. Welke maatregelen overweegt de Minister om de controle aan de grensovergang alsook bij diverse stortplaatsen sluitend te maken, vermits nu toch bewezen is dat ondanks het afvaldecreet er blijkbaar nog buitenlands afval Vlaanderen binnenkomt ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

1. en 4. Gezien de bestaande wetgeving niet de mogelijkheid inhoudt de invoer van afvalstoffen te controleren, laat staan te verhinderen, dit ondermeer ingevolge de Benelux Regeringsconferenties van 1969 en 1920, wordt er gewerkt aan een nationale wettelijke regeling met betrekking tot de invoer, uitvoer en doorvoer van afvalstoffen (Ontwerp van Wet, Staatssecretaris F. Aerts).

Sedert de aanpassing van het decreet dd. 2/7/1981 betreffende het beheer van afvalstoffen, te weten de aanvulling met artikel 6 bis, wordt het verbod opgelegd afvalstoffen van het buitenland te deponeren in het Vlaamse Gewest.

Het is dus noodzakelijk de overtredingen vast te stellen ter plekke.

Om de afvalstoffenstroom te volgen is er een intense samenwerking tussen de administratie van de Douane en Accijnzen, plaatselijke overheden en lokale leefmilieugroeperingen ontstaan, die bij de minste onregelmatigheid OVAM inlichten. De toezichthoudende ambtenaren verzekeren eveneens een 'intense controle.

2. Het betreft ongeveer 600 m³ verontreinigde grond, afkomstig van Gleyne bv — uit Rijswijk Nederland.

Uit de analyseresultaten blijkt dat de verontreiniging bestaat uit olie en dichloorethaan.

De afvalstof zou dienen gedeponereerd op een klasse 1 stortplaats, gezien zijn industriële oorsprong.

De resultaten wijzen uit, dat met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid mag aangenomen worden, dat er geen gevolgen zijn op de omgeving.

3. Er werd een pro-justitia opgesteld, door OVAM en de rijkswacht en onmiddellijk overgemaakt aan de Procureur des Konings.

De overtreding ter plekke werd vastgesteld op donderdag 10.10.1983 te 21 u 30.

Op dit ogenblik zijn de onderhandelingen gaande, om de volledige afgraving en verwijdering te verwezenlijken, op kosten van de overtreders.

De bestemming werd nog niet nader bepaald.

Vraag nr. 15 van 17 november 1983 van de heer F. GEYSELINGS

Turnhout — Sluikstort

Andermaal worden we opgeschrikt door het nieuws dat te Turnhout een sluikstort werd ontdekt. Het zou om een vrij belangrijke bevuiling gaan die tot overmaat van ramp niet ver verwijderd is van een waterwinningsgebied.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Over welk soort gif gaat het hier?
2. Wie was de producent van dit afval, de personen of firma die dit afval heeft afgevoerd en wanneer werd deze stortplaats gesaneerd?
3. Werd betrokken stortterrein op bevel gesloten of was het om reden van saturatie of is dit stort nog in gebruik?
4. Welke bestemming zal dit afval krijgen?
5. Welke invloed heeft dit chemisch afval op het grondwater en het nabijgelegen waterwinningsgebied? Werden eerder al waterstalen genomen en onderzocht ?
6. Was de geachte Minister op de hoogte van deze chemische bevuiling? Zo ja, sinds wanneer?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

1. Er is nooit sprake geweest van giftige afvalstoffen ; dat neemt evenwel niet weg dat de teruggevonden materie mag gecatalogeerd worden als probleemafvalstof
2. Aangezien de overtreding plaatsgreep in 1972 is het niet ontegensprekelijk bewezen wie de afvalstoffen heeft geproduceerd. De toenmalige huurder van de gronden heeft de sanering op zijn kosten uitgevoerd.

De saneringswerken werden uitgevoerd van 29/9 tot 4/10/1983.

3. Op het betrokken terrein is slechts éénmaal gestort geworden. Het werd direct afgedekt, en slechts door toeval ontdekt.
4. De analyseresultaten zijn van die aard dat de afval zou kunnen gespreid worden op een klasse II stortplaats; het college van burgemeester en schepenen van de stad Turnhout, heeft evenwel besloten deze materie naar een klasse 1 stortplaats af te voeren.
5. De monstemames na de saneringswerken uitgevoerd, en de analyseresultaten ervan hebben uitgezonden dat er geen enkele invloed kan zijn op het waterwinningsgebied.
6. Het is slechts op 20 mei 1983 dat ik via de groene lijn op de hoogte werd gesteld van deze verontreiniging en dit ongeveer 10 jaar na de feiten.
Vorbereidend onderzoek, uitwerken van de saneringsmaatregelen en de sanering zelf werden binnen de 4 maand uitgevoerd.

Ik ben van oordeel dat de geachte collega hiermee een volledig antwoord op zijn vraag heeft bekomen.

Vraag nr. 17
van 17 november 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Meeuwen — Storten van vervuilde grond door Nederlandse firma

In verschillende kranten heb ik gelezen dat een Nederlandse firma vervuilde grond heeft gestort in de Limburgse gemeente Meeuwen, wat bij decreet is verboden. Geschat wordt dat reeds 600 ton afval werd gestort. Dank zij de groene telefoon is hieraan bekendheid gegeven.

Uit dit voorval blijkt andermaal dat op lokaal vlak weinig controle dienaangaande wordt uitgevoerd.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Sinds wanneer wordt in de Limburgse gemeente Meeuwen vervuilde grond vanuit Nederland aangevoerd?
2. Wanneer werd uw departement in kennis gesteld van de feiten ?
 Werde de melding gedaan door een privé-persoon of door de lokale overheid?
3. Ingeval de lokale overheid hier niet is opgetreden, wens ik te weten wat er in de toekomst op lokaal en gewestelijk vlak kan gedaan worden om zulke overtredingen te beletten ?
4. Wat is in zulke gevallen de verantwoordelijkheid van de plaatselijke overheid?
5. Bevat de gestorte grond schadelijke stoffen en zo ja, wat zal hiermee gedaan worden ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

1. Van maandag 7.10.1983 tot donderdag 10.10.1983 werd de vervuilde grond gestort.
2. Ik werd door de douane geïnformeerd op 9.10.1983, dat er een regelmatige trafiek van vervuilde grond was, met bestemming Wallonië.
3. Gezien de intense samenwerking tussen de administratie van de Douane en Accijnzen, de plaatselijke overheid, en de leefmilieugroeperingen, dienen er geen bijkomende maatregelen getroffen om overtredingen te beletten.
4. Overeenkomstig het decreet dd. 2.7.1981 betreffende het beheer van afvalstoffen, artikelen 54 en 55 kan de Burgemeester alle nodige maatregelen nemen.
5. Hierdoor verwijs ik naar mijn antwoord op de vraag nr. 12 van 17 november 1983 van collega T. Kelchtermans, lid van de Vlaamse Baad.

Vraag nr. 18
van 23 november 1983
van de heer E. BALDEWIJNS

Rijksonderwijs — Vakantiespreiding

Op 30 mei 1983 werd een omzendbrief aan de instellingshoofden en verantwoordelijken van de inrichtende machten verstuurd betreffende de vakanties en de vrije dagen in het onderwijs.

Hieruit blijkt dat de paasvakantie voor de rijksonderwijsinstellingen loopt van zondag 15 april tot en met zondag 29 april 1984.

Ter zake had ik graag van de geachte Minister vernomen waarom deze omzendbrief het koninklijk besluit van 22 mei 1965, in verband met vakantie- en verlofregeling in het onderwijs, wijzigt en meer specifiek waarom hij afstapt van het artikel 2, waarbij bepaald wordt dat alleen wat de paasvakantie betreft, de regeling kan verschillen tussen rijksonderwijs en gesubsidieerd onderwijs en waarbij in het rijkstechnisch onderwijs de volgende regeling voorzien wordt.

Twee weken na Pasen, indien dat feest in de maand maart valt, twee weken vóór Pasen, indien dit feest in de tweede helft van april valt, één week voor en één week na Pasen in de andere gevallen.

Gezien men dit schooljaar zich in de tweede situatie bevindt, had ik graag vernomen welke de redenen zijn om bij de gewone omzendbrief het KB te wijzigen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

De omzendbrief van 3 mei 1983 bevat de kalender van de vakanties en van de vrije dagen voor het schooljaar 1983-1984. Deze regeling is overigens gelijk aan de kalender van het schooljaar 1982-1983, toen de Executieven voor het eerst de **vakantieregeling** trof voor de scholen van de Vlaamse Gemeenschap. Beide kalenders zijn de voortzetting van het experiment dat mijn geachte voorgangers zijn begonnen in het schooljaar 1981-1982.

Hun experiment week af van het koninklijk besluit van 22 mei 1965 om de vakantieregeling — ter experimentele titel — aan te passen aan de behoeften en situaties van de huidige samenleving. Wij vonden dit experiment erg nuttig en interessant en hebben dit daarom overgenomen.

Bij de uitwerking van de kalender voor het jaar 1983-1984 hebben wij een ruim maatschappelijk overleg georganiseerd, waaraan alle betrokken instanties hebben deelgenomen. Over de regeling voor 1983-1984 bestond een zeer ruime **concensus**.

Wat specifiek de Paasvakantie betreft wordt wel degelijk een procedureel onderscheid gemaakt tussen de rijksinstellingen en de gesubsidieerde instellingen. Het KB van 22 mei 1965 legt immers geen verplichte periode op, zodat de inrichtende machten vrij de data van de twee weken Paasvakantie kunnen bepalen. Bij het bepalen van deze twee weken zijn wij uitgegaan van de zorg om de vakantieweken zo gelijk mogelijk te spreiden over het ganse schooljaar.

Na drie jaar experimenteren vinden wij het ogenblik **gepast** om een nieuwe definitieve regeling uit te werken en derhalve het koninklijk besluit van 22 mei

1965 aan te passen. Wij zullen na een ruim overleg deze definitieve regeling binnen een redelijke termijn aan de Executieve kunnen voorleggen.

Vraag nr. 27
van 25 november 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Vlaamse Gewest — Meetstations voor rook en zwavel

Graag vernam ik van de geachte Minister:

1. het aantal en de standplaats van de meetstations, opgedeeld per provincie;
2. welke de evolutie van de **SO₂-luchtverontreiniging** is in Vlaanderen:
 - a) in de winter,
 - b) in de zomer;
3. aan welke factoren deze evolutie te danken is;
4. tot welke beleidsconclusies deze evolutie aanleiding geeft.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen:

Zwavel-rook meetnet Vlaanderen

1. Aantal stations en standplaats opgedeeld per provincie

A. Oost-Vlaanderen

Aantal stations: 26

Nr. station	Gemeente		Inplanting
+ 701	Gentbrugge	Technische dienst	4 Heldenplein
+ 702	Sint-Amandsberg	Bevolkingsdienst	117 Antwerpsestw.
+ 703	Oostakker	Gemeentehuis	1 Dorpplaats
+ 704	Ledeberg	Gemeentehuis	24A Kerkplein
+ 706	Gent	Henri Storyplein	250 Steenakker
707	Sint-Denijs-Westrem	Gemeentehuis	2 Gemeentepl.
+ 708	Gent	Hospitaal „ De Bijloke”	2 Kluyskensstr.
+ 709	Gent	Politiebureel 4e wijk	15 Pelikaanstr.
+ 710	Gent	Stadslaboratorium	1 Baudelookaai
+ 711	Gent	Politiebureel 8e wijk	3 Houtdoklaan
+ 712	Gent	Zwemkom	Peerstraat
+ 713	Gent	Speelplein	8 Dracoenastr.
714	Wondelgem	Gemeentehuis	4 Burg. Dr. Cieterslaan
715	Sint-Kruis-Winkel	Voormalig gemeentehuis	23 Dorp
716	Gent	Sidmar	51 J.F. Kennedyl.
717	Ronse	Stadhuis	Grote Markt
719	Ninove	Stedelijke kliniek	Burchtstraat
720	Geraardsbergen	C.O.O.	
721	Doel	Gemeentehuis	
722	De Klinge	Gemeenteschool	
723	Temse	Gemeentehuis	
724	Dendermonde	Gemeentehuis	
725	Beveren- Waas	Gemeentehuis	
726	Sint-Niklaas	Gemeentehuis	
728	Aalst	Gemeentehuis	Grote Markt
729	Oudenaarde	Paalstraat	Openbare werken

B. West-Vlaanderen

Aantal stations: 6

Nr. station	Gemeente		Inplanting
603	Kortrijk	Politiebureel	Oude vestingstr.
604	Brugge	Abdij Sint-Andries	
605	Brugge	Lab. Min. Volksgezondheid	15 Sint-Janstraat
607	Menen	Stadhuis	8 Grote Markt
610	Roeselare	stadhuis	Grote Markt
612	Brugge	Vrijdagmarkt	

C. Limburg

Aantal stations: 7

Nr. station	Gemeente		Inplanting
101	Genk	Fordwerke AG	Schoolstraat
102	Kanne	Gemeentehuis	Kanaalstraat
103	Rekem	Gemeentehuis	
104	Maasmechelen		Postkantoor-Eisden
105	Maaseik		28 Grote Kerkstr.
106	Hasselt	Oude Stadhuis	Groenplein
108			

D. Antwerpen

Aantal stations: 40

Nr. station	Gemeente		Inplanting
+ 801	Hoboken	Politiebureel	1 Kioskplaats
+ 802	Wilrijk	Rijkswachtkazerne	180 Boomsesteenweg
+ 803	Wilrijk	Oosterveld	Klin St.-Augustinus
+ 804	Mortsel	School	13 Eggestr.
+ 805	Antwerpen	Politiebureel	St.-Bernardsestwg.
+ 806	Berchem	Gemeentehuis	152 Grote Steenweg
+ 807	Deurne	Luchthaven	
+ 808	Antwerpen	Stadslaboratorium	4 1 Schildersstr.
+ 809	Antwerpen	School	38 Quellinstraat
+ 810	Borgerhout	Gemeentehuis	Moorkensplein
+ 811	Deurne	Brandweerkazerne	54 Waterbaan
+ 812	Antwerpen	Linker Gever	86 Halewijnlaan
+ 813	Antwerpen	Stadhuis Grote Markt	
+ 814	Antwerpen	Zwembad	1A Engelsstraat
+ 815	Deurne	School	173 Boshovestraat
+ 816	Antwerpen	Luchtbal School	6 Columbiastraat
+ 817	Merksem	Technische Dienst	630 Bredabaan
+ 818	Antwerpen	omvormingspost	Kaai nr. 206
+ 819	Antwerpen	Schoonbroek School	49 Kruisboogstr.
820	Kallo	Basis Zeemacht	Ford St.-Marie
821	Hoevenen	Gemeentehuis	Kerkstraat
822	Kapellen	School	23 Kalmthoutsestwg.
823	Stabroek	School	30 Smoutakker
824	Berendrecht	Voormalig gemeenteh.	3 Dorpstraat
825	Zandvliet	Voormalig gemeenteh.	16 Spaanse Molenstraat
826	Antwerpen	Van Cauwelaertsluis	
827	Boom	Gemeentehuis	Antwerpsestraat
828	Niel	Gemeentebestuur	26 Dorpsstraat
829	Rumst	Gemeentebestuur	Markt
830	Wuustwezel	Gemeentehuis	
831	Oostmalle	Brandweerkazerne	2 Tumhoutsebaan
832	Turnhout	Gemeentebestuur	41 Grote Markt
833	Herentals	stadhuis	Grote Markt
834	Heist-op-denBerg	Politiebureel	1 Oude Godstraat
835	Lier	Stadsmagazijn	7 Blokstraat
836	Mechelen	Openbare Werken	Beffersstraat
837	Willebroek	Gemeentebestuur	Pastorijstraat
838	Heide-Kalmthout		96 Putsestwg.
839	Brasschaat	Polygoon	Vliegveld Meteodienst
840	Hemiksem	Politiebureel	13 Provincialestwg.

E. Brabant

Aantal stations : 10

Nr. station	Gemeente	Inplanting
19	Zaventem	Gem. openbare werken
20	Vilvoorde	School
22	Vilvoorde	Overdekte markt
31	Overijse	'T Deiershof
32	Sint-Genesius-Rode	Gemeentebestuur
33	Londerzeel	Politiebureel
34	Kampenhout	Gemeentebestuur
45	Vilvoorde	Hoek Mechelse stwg.
46	Leuven	Hoek Tiensestraat
47	Sint-Pieters-Leeuw	Voormalig gemeenteh.
		Guinkenstraat
		Beauval
		Grote Plaats
		145 Stwg. op Brussel
		46 Dorpsstraat
		Brusselse straat
		Havendoklaan
		Muntstraat
		Pastorijstraat

2. Evolutie van de verontreiniging — Winter en zomer.

A. 1. Evolutie in de tijd (sedert 1968)

Er wordt een algemene daling vastgesteld van het zwavelgehalte in de loop der jaren voor het ganze Z.R.-meetnet.

De concentraties dalen gemiddeld met een factor 2.

Hierbij werd echter vastgesteld dat de verontreiniging veroorzaakt door huisverwarming in belang afneemt ten opzichte van de verontreiniging door industriële emissies. Dit wil echter niet zeggen dat de industriële pollutie sterk toeneemt, maar wel dat de industriële pollutie relatief voor geen groter deel tussenkomt in de totale verontreiniging alhoewel deze niettegenstaande een dalende tendens vertoont.

A. 2. Evolutie tijdens de zomerperiode (maanden juni, juli, augustus, september).

Dezelfde tendens als hierboven vermeld wordt vastgesteld bij het evalueren van de zomerstatistiek.

Voor de Antwerpse agglomeratie mogen we een daling vooropstellen van een factor 1,5 à 2.

Wat betreft de Gentse agglomeratie bereiken we eveneens een daling met een factor 2, met als hoogste daling een factor 2,5 ten opzichte van 1969.

A. 3. Evolutie tijdens de winterperiode (maanden december, januari, februari, maart)

In de Antwerpse agglomeratie bemerken we een daling met factor 2,5 à 3.

In de Gentse agglomeratie noteren we voor deze periode een daling met factor 3.

Overzicht

Datum	Antwerpse agglomeratie		Gentse agglomeratie	
	Zomer	Winter	Zomer	Winter
1969	98 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	260	158	226
1970	110	243	115	206
1971	93	213	121	203
1972	94	236	91	223
1973	113	212	122	205
1974	94	162	85	147
1975	77		65	152
1976	66	167/126	105	145
1977	72	123	66	122
1978	76		64	113
1979	67	113/128	90	153
1980	73	98	89	85
1981	61	82	70	77
1982	60	94	61	68

3. Factoren die een rol spelen bij deze evolutie

A. Algemeen

De SO_2 emissies zijn vooral gedaald door de introductie van enerzijds normen betreffende het gebruik van brandstoffen met hoog zwavelgehalte (speciale beschermingszones - juli '72) en anderzijds door het invoeren van een wetgeving op de controle en de regeling van verbrandingsinstallaties (branders voor centrale verwarming).

Bovendien worden in de loop der jaren stelselmatig kolen en mazoutbranders vervangen door aardgasbranders die zeer weinig SO_2 uitwerpen.

Vanaf 1973 (petroleumshock) stellen we een abrupte daling vast van de immisiewaarden.

Er dient tevens op gewezen dat vanaf 1973 men zich bewust is geworden van de noodzaak tot het isoleren van gebouwen.

Wat in het bijzonder de zomer betreft kunnen we stellen dat de daling vooral te wijten is aan de dalende economische activiteit.

B. In industriële zones

Verbeteringen aangebracht aan bestaande installaties gepaard aan de opgelegde brandstofnormen zijn hier overwegend bepalend voor de dalende trend van het pollutieniveau.

4. Beleidsconclusies

Uit de statistische verwerkingen blijkt dat — afgezien van punctuele **SO₂-problemen** rond specifieke bedrijven of groepen van bedrijven waarvoor andere meetsystemen voorzien zijn — de immissie een aanvaardbaar niveau heeft bereikt en aan de EG norm voldoet.

Evenwel stellen we vast dat wat de algemene ecologische impact betreft, het een internationaal probleem is geworden van transport, depositie en zure regen.

De zwavelpolitiek moet zich bijgevolg in de toekomst verder selectief toespitsen op bepaalde groepen van bronnen waarvan het luchtonderzoek uitwijst dat zij in deze internationale transporten betrokken zijn en waarvoor maatregelen dus noodzakelijk zijn en in internationale context moeten gezien worden.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verwijderen van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65,5)

Nihil.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

**P. AKKERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTELIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN NATUURBEHOUD**

**Vraag nr. 57
van 9 december 1983
van de heer F. GEYSELINGS**

Opslagplaats wegzout te Vorselaar-Sassenhout — Bodemverzilting, exploitatievergunning en maatregelen

Te Vorselaar, meer bepaald langs de rijksweg Oostmalle-Herentals, ter hoogte van Vorselaar-Sassenhout, ligt een berg van 5.000 ton wegzout weg te smelten in de bodem.

De verzilting schijnt ernstig te zijn, althans volgens het ingesteld onderzoek van het Provinciaal Instituut voor Hygiëne. Op 10 m diepte zou het grondwater 384 mg chloriden (zout) bevatten, op 18 m diepte zou het grondwater 8.356 mg chloriden (zout) of 8,356 g per liter water bevatten. De EEG-norm bedraagt 25 mg per liter en het normaal zoutgehalte in deze streek bedraagt ca. 20 mg/liter.

De uitbater, de firma Willems, zou over geen exploitatievergunning beschikken en de inplanting zou eveneens strijdig zijn met het gewestplan. De zoutberg ligt gedeeltelijk in een landschappelijk waardevol gebied en een gedeeltelijk bosgebied.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Is het waar dat de zoutopslagplaats niet beantwoordt aan de voorschriften gesteld door het gewestplan?
In bevestigend geval, wat zijn uw maatregelen?
2. Is het waar dat de uitbater over geen uitbatingvergunning beschikt? In bevestigend geval, wat zullen uw maatregelen zijn?
3. Het grondwater is ten minste op 18 m diepte ernstig met chloriden (zout) bevuild. Wat wordt nu van overheidswege gedaan om deze verzilting tegen te gaan?
4. Loopt het waterwinningsgebied Pidpa enig gevaar voor besmetting?
5. Is het waar dat het departement van leefmilieu weigert de ernst van dit probleem in te zien?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs.

Voorlopig antwoord

Gevolggend aan zijn parlementaire vraag kan het geachte lid worden medegedeeld dat alleen punt 1 behoort tot mijn bevoegdheid. Voor deze aangelegenheid wordt gevraagd aan de provinciale directie van de stedenbouw een onderzoek in te stellen. Van zo haast de gegevens van dit onderzoek me bekend zijn, zullen deze worden medegedeeld.

**J. BUCHMANN
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
HUISVESTING**

**Vraag nr. 60
(zitting 1982-1983)
van 28 september 1983
van de heer J. GABRIELS**

Internationale overeenkomsten — Tenuitvoerlegging

De Europese overeenkomst inzake de bescherming van het archeologisch erfgoed werd gesloten op 6.5.1969 in Londen.

De overeenkomst inzake de bescherming van het cultureel en natuurlijk erfgoed van de wereld werd gesloten te Parijs op 16.11.1972.

Het verdrag inzake het behoud van wilde dieren en planten en hun natuurlijk leefmilieu in Europa, afgesloten op 19.9.1979, behoort zowel tot de nationale als tot de gewestelijke overheid.

Graag had ik van de geachte Minister het volgende vernomen.

1. Zijn de drie overeenkomsten door de Vlaamse regering ondertekend, geratificeerd en in een na-

tionale wetgeving gegoten om tot uitvoering over te gaan?

2. Zo neen, op welke termijn denkt de Minister daartoe stappen te ondernemen?
3. Zo ja, welke besluiten zijn er dan momenteel voorhanden om deze internationale overeenkomsten en verdragen tot stand te brengen in Vlaanderen?
4. Is er reeds overleg geweest met de nationale regering inzake het verdrag tot behoud van wilde dieren en planten en hun natuurlijk leefmilieu in Europa gesloten op 19.9.1979?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de nodige gegevens worden ingezameld, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 1 van 21 oktober 1983 van de heer N. DE BATSELIER

Huurovereenkomst — Gestorte waarborg

Bij een huurovereenkomst dient de huurder vooraf een bepaalde geldsom — dikwijls ten belope van 3 maand huurgeld — als waarborg te overhandigen aan de eigenaar-verhuurder. De huurder krijgt op het einde van de huurovereenkomst zijn waarborg terug, doch de opgebrachte intresten van dit geld blijven vaak in handen van de eigenaar-verhuurder.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen of er aanduidingen zijn dat de borg samen met de intresten op de borg een geheel uitmaken voor de huurder.

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer u te laten weten dat in verband met de schriftelijke vraag nr. 1 van 21 oktober 1983, die door de heer N. De Batselier, Volksvertegenwoordiger, werd gesteld, dat ik onverwijld de nodige informatie bij de bevoegde administratie heb opgevraagd.

Van zodra ik over alle gegevens beschik zal ik een definitief antwoord formuleren.

Vraag nr. 3 van 21 oktober 1983 van de heer L. VANVELTHOVEN

Vlaamse Gewest — Inkomstenverzekering

Deze verzekering, waarvan de premie betaald wordt door het Vlaamse Gewest, waarborgt de afbetalingen van de leningslast in geval van onvrijwillige werkloosheid of arbeidsongeschiktheid.

Ter zake vernam ik graag :

1. hoeveel verzekeringsmaatschappijen er geraadpleegd werden om als verzekeraar op te treden;
2. op welke gronden de huidige verzekeraar werd aangeduid;
3. welk bedrag als premie door het Vlaamse Gewest dient betaald aan de verzekeraar.

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid ter kennis te brengen dat de nodige gegevens worden ingewonnen ten einde hem een passend antwoord te kunnen verstrekken.

Vraag nr. 7 van 8 november 1983 van de heer T. KELCHTERMANS

Sociale woningbouw — Aanpassing voor rolstoelpatiënten

De laatste jaren wordt er terecht meer en meer gepleit voor een integratie van de minder-validen in de samenleving. Doch deze integratie stuit herhaaldelijk op belangrijke structurele hindernissen. Voor zover wij er zicht over hebben, is het beleid van de sociale woningbouwmaatschappijen — die toch in eerste instantie dienen in te staan voor de huisvesting van de sociaal minder-bedeelden — onvoldoende soepel om op deze zich opdringende nieuwe behoefte in te spelen. De te koop of te huur aangeboden woningen zijn doorgaans niet aangepast aan b.v. rolstoelpatiënten.

Derhalve vernam ik graag van de geachte Minister omstandig antwoord op de volgende vragen.

1. Welke inspanningen hebben de NLM en de NMH in het verleden reeds gedaan om ook aan de specifieke behoeften van deze niet geringe bevolkingsgroep tegemoet te komen? Gaarne de vermelding van al de specifiek voor minder-validen gerealiseerde projecten.
2. Deelt de geachte Minister onze mening dat de inspanningen van de sociale woningbouwmaatschappijen aanzienlijk dienen geïntensifieerd te worden om te komen tot een ruimere integratie van de gehandicapten in de samenleving? Welke initiatieven mogen wij ter zake van zijnentwege verwachten?
3. Is er ter zake reeds een overleg geweest of gepland met de Gemeenschapsminister van gezin en welzijnzorg om b.v. in het kader van het Fonds '81 en in coördinatie met de sociale woningbouwmaatschappijen het ontstane hiaat in de woonvoorzieningen op te vullen?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer U te laten weten dat in verband met de schriftelijke vraag nr. 7 van 8 november 1983, die door de heer T. Kelchtermans, Volksvertegenwoordiger, werd gesteld, dat de gevraagde informatie bij de bedoelde instellingen werd opgevraagd. Van zodra ik over alle gegevens beschik zal hem een globaal antwoord worden verstrekt.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEF-
MILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

vraag nr. 9
van 17 november 1983
van de heer W. KUIJPERS

Langdorp — Storting van afvalolie

Mag ik van de geachte Minister vernemen wanneer en door wie de gestorte **afvalolie** in een Langdorpse zandwinning werden uitgevoerd?

Wie droeg de kosten van het betrokken onderzoek uwer diensten?

Hoeveel bedroeg dit?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 13
van 17 november 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Vlaamse Gewest — Zuiverheid van de oppervlaktewateren

Steeds meer en ingewikkelde chemische afval komt ná verwerking van de grondstoffen vrij. Dit afval kan in vaste en vloeibare samenstellingen voorkomen. Verscheidene fabrieken bezitten een eigen zuiveringsinstallatie, andere weer niet!

Allerlei redenen, meestal van commerciële aard, moeten vertraging of het niet plaatsnemen van een (bijkomende) zuiveringsinstallatie goed praten. Inmiddels worden dagelijks onbekende hoeveelheden afvalwater, waarin gevaarlijke fabricageresten voorkomen, in de oppervlaktewateren geloosd.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Is er al of niet in het Vlaamse Gewest vooruitgang geboekt wat de zuiverheid van onze oppervlaktewateren betreft sinds het begin van deze legislatuur?
2. In ontkennend geval, wat is de oorzaak hiervan en wat zal er daadwerkelijk worden gedaan om hierin verbetering te brengen?
3. Hoe is de toestand van het water van de Kleine en Grote Nete, de Demer en de Rupel? Wie zijn de gekende bevuilers gelegen langsheen rivieren en wat wordt tegen hen ondernomen om de bevuiling tegen te gaan?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden ver-

richt, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

vraag nr. 14
van 17 november 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Biologisch meetnet — Kosten, werkgebied, opdracht en vestiging

Ik verneem via de pers dat er een contract werd gesloten met het Instituut voor Scheikundig Onderzoek (ISO) voor de oprichting van een biologisch meetnet voor het Vlaamse Gewest.

De bedoeling hiervan zou zijn permanente controle te kunnen uitvoeren op vervuilingsskemen in industriegebieden, waarbij proefvelden worden betrokken. Deze controle zal het moeten mogelijk maken de aard en de frequentie van de polutiestoffen nauwkeurig op te sporen om ernstige bevuiling te voorkomen.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Wat gaat zulk biologisch meetnet de Vlaamse Gemeenschap kosten bij aankoop (investering) en hoe hoog worden de jaarlijkse kosten geraamd die noodzakelijk blijken te zijn bij een efficiënt gebruik?
2. Welke gebieden (of plaatsen) zal dit biologisch meetnet bestrijken?
3. Zijn er andere systemen van opsporing naar poluerende stoffen in gebruik in het Vlaams Gewest? In bevestigend geval, zijn het overheids- of privé-initiatieven?
 Hoeveel systemen zijn er in functie en wat is hun opdracht, waar zijn ze gesitueerd en wat zijn de gemiddelde jaarlijkse onkosten die hieruit voortvloeien?
4. Waarom wordt alleen een biologisch meetnet voorzien in industriële gebieden? Waarom niet in streken die te lijden hebben van buitenlandse industrieën?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 16
van 18 november 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Stort Groeve Vaerenberg te Dorne-Maaseik — Exploitatievergunning

In augustus 11. verleende de bestendige deputatie van Limburg een exploitatievergunning voor het uitbaten van een stort in de Groeve Vaerenberg te Dorne-

Maaseik, ondanks heel wat bezwaren aangevoerd door omwonenden en de Maaslandse Milieu Aktie vzw. Gelet op de besluiten van de Hydrogeologische Studie van het Kempisch plateau en de Limburgse Maasvallei (december 1980) uitgevoerd in opdracht van de Minister van Volksgezondheid en de Minister van Vlaamse Aangelegenheden, waarin o.a. gesteld wordt dat de groeven op de Domerheide geen bestemming mogen krijgen die een kwalitatieve aantasting inhoudt van het grondwater dat in de toekomst opgepompt kan worden in het nabije Bergerven te Neeroeteren.

Gelet op het feit dat in het ontwerp van het Afvalstoffenplan de belangrijke functie van het Maasland als drinkwaterleverancier erkend wordt, gelet op de juridische bezwaren die er kleven op de overname van de groeve door de intercommunale die de afvalverwijdering in het Maasland organiseert (de groeve werd illegaal geëxploiteerd), en rekening houdend met wat voorafgaat, wens ik van de geachte Minister te weten of hij :

- a. het al dan niet noodzakelijk acht de vergunning in te trekken om aldus een betere coördinatie te bewerken tussen het afvalbeleid en waterbeleid voor de onmiddellijke en middellange toekomst;
- b. het verantwoord vindt dat de Gemeenschap de mogelijke veroordeling van de vroegere illegale uitbater qua kosten en uitvoering op zich moet nemen.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 19

van 25 november 1983

van de heer L. VANVELTHOVEN

Zuiverings-slib — Bruikbaarheid

Graag vernam ik, betreffende de bruikbaarheid van zuiverings-slib van de zuiveringsstations in Vlaanderen het volgende.

1. Wordt het zuiverings-slib van alle zuiveringsstations regelmatig geanalyseerd? Zo nee, van welke stations wordt het slib niet onderzocht?
2. Welke zijn de besluiten van dergelijke analyses inzake de bruikbaarheid van het slib voor landbouwdoeleinden?
3. Van welke onderzochte stations is het zuiverings-slib geheel onbruikbaar?
Welke maatregelen werden getroffen om het gebruik van dergelijk slib te voorkomen?
Wat is het lot van dergelijk onbruikbaar slib?
4. Hebben dergelijke analyses reeds tot concrete resultaten geleid inzake :
 - het opleggen van de verplichting tot voorzuiveren ;
 - het uitbreiden van zuiveringsstations e.d.?

Zo ja, gelieve dergelijke resultaten mede te delen met vermelding van het betrokken zuiveringsstation.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

vraag nr. 20

van 25 november 1983

van de heer L. VANVELTHOVEN

De Grote Beek en de Kleine Beek in Tessenderlo — Waterkwaliteit

De waterkwaliteit van de Grote Beek en de Kleine Beek te Tessenderlo en omgeving baart grote zorgen, omwille van de lozingen van de industrieën ter plaatse.

Hetzelfde geldt voor andere waterlopen in dezelfde omgeving :

- de Vandebosloop, sterk verontreinigd door hoge zoutgehalten, fosfaten en calciumchloride;
- de Fabrieksloop, waarin het koelwater van Limburg Chemie uitmondt;
- de Hoenderbeek, zeer sterk gepollueerd.

Kortom :

- de Grote Beek zou zeer veel chloride, fosfaten en calcium bevatten, afkomstig van Limburg Chemie en zou verder verontreinigd worden door enorme zoutrijke lozingen van Tessenderlo Chemie, LVM en Benzylchemie.

de Kleine Beek zou dood zijn, na huishoudelijke en industriële polluering door o.a. Phillips Matsushita, een elektrotechnisch bedrijf, Limburg Chemie en Tessenderlo Chemie.

Ter zake vernam ik graag van de geachte Minister:

1. of deze gegevens bevestigd worden door wetenschappelijk onderzoek;
2. of de betrokken bedrijven beschikken over lozingsvergunningen ; sinds wanneer. Tegen welke financiële voorwaarden, indachtig het principe „ de vervuiler betaalt ” ;
3. of er aan deze industrieën voorwaarden werden opgelegd inzake de geloosde waterkwaliteit; zo ja, welke deze voorwaarden zijn;
4. welke controle er wordt uitgeoefend op het naleven van deze voorwaarden;
5. of het zeer sterk gepollueerde water geen bedreiging vormt voor insijpeling in de bodem;
6. hoelang dergelijke pollutie nog zal geduld worden en welke maatregelen getroffen zullen worden om aan dergelijke wantoestanden een einde te stellen.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 21
van 25 november 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Vlaamse Gewest — Stofuitvalmetingen

Verwerking van bulkgoederen en stockage-overslag van erts kan, in de omgeving van industrieën, oorzaak van stofuitval zijn, zoals te Hoboken reeds is gebleken. In Noord-West-Limburg werden in 1981 en 1982 stofvaluitmetingen uitgevoerd.

Het zou me verheugen te mogen vernemen:

1. of in dit gebied de stofuitval oorzaak is gebleken van contaminatie van bodem en gewassen en bijgevolg risico's inhoudt;
2. of bepaalde woonwijken in deze streek getroffen werden, in de periode van onderzoek, door stofuitval;
3. welke maatregelen er sinds 1981 worden getroffen of zullen getroffen worden om dergelijke risico's tot een werkelijk minimum te herleiden.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

vraag nr. 22
 van 25 november 1983
 van de heer L. VANVELTHOVEN

Zuiveringsslib — Valorisatie

Graag vernam ik, opgedeeld per provincie:

1. welke wetenschappelijke testen of proeven vanaf 1980 tot heden werden en worden uitgevoerd ten einde onbruikbaar zuiveringsslib te valoriseren;
2. welke resultaten tot hiertoe werden bekomen.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

vraag nr. 23
van 25 november 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Vieille Montagne te Balen — Meetcampagne SO₂ en NO_x

Naar verluidt werd in 1982 door Lisec een meetcampagne SO₂ en NO, gevoerd in de omgeving van de Vieille Montagne te Balen.

Het zou me verheugen te mogen vernemen:

1. welke de resultaten van deze meetcampagne waren;
2. tot welke maatregelen deze campagne gebeurlijk aanleiding heeft gegeven.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

vraag nr. 24
van 25 november 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Metallurgie Hoboken-Overpelt — Meetcampagne SO₂ en NO

Naar verluidt werd in de periode februari-april 1976 door het SCK een meetcampagne voor SO₂ en NO, gehouden rond de Metallurgie Hoboken-Overpelt.

Kan medegedeeld worden:

1. welke de resultaten van deze meetcampagne waren;
2. tot welke maatregelen deze campagne gebeurlijk aanleiding heeft gegeven?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 25
van 25 november 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Waterlopen in Limburg — Verontreiniging

Talrijk zijn de waterlopen, die in Limburg beschouwd worden als sterk tot zeer sterk verontreinigd.

Het zou me verheugen te mogen vernemen:

1. welke de aard van de vervuiling is (huishoudelijk, industrieel, agrarisch...);
2. of er reeds plannen bestaan om de oorzaken van deze vervuiling tegen te gaan door de bouw van

een zuiveringsstation, een voorzuivering van industriële afvalwaters of op een andere wijze, voor ieder van de volgende waterlopen:

- de Beek te Tongeren,
- de Ezelsbeek te Tongeren,
- de Jeker te Tongeren,
- de Beverbeekloop te Achel,
- de Dommel te Peer,
- de Eindergatloop te Neerpelt,
- de Langkeukelbeek te Lanaken,
- de Zwarte Beek te Meldert,
- de Halbeek te Beringen,
- de Melsterbeek te Niel-bij Aalst,
- de Nete te Hechtel,
- de Ziepebeek te Boorseme-Uikhoven,
- de Cicindria te Jeuk-Borlo,
- de Molenbeek in Kamerijk,
- de Helderbeek te Beringen,
- het Heeswater te Veldwezelt.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een **definitief** antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 26 van 25 november 1983 van de heer L. VANVELTHOVEN

Waterloop de Molnete — Industriële lozingen

Naar verluidt is de waterloop de Molnete zeer sterk verontreinigd door industriële lozingen.

In dit verband zou het mij verheugen te mogen vernemen:

1. welke de aard is van de verontreinigde stoffen, afkomstig van industriële lozingen;
2. welke industrieën in de Molnete lozen;
3. of, en sinds wanneer, deze industrieën beschikken over een lozingsvergunning;
4. of het geloosde afvalwater, afkomstig van deze industrieën, aan een voorzuivering onderworpen is:
zo neen, of dergelijke voorzuivering niet dient overwogen, gelet op de sterke verontreiniging van de waterloop.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 28 van 25 november 1983 van de heer L. VANVELTHOVEN

Luchtverontreiniging in de gemeente Overpelt — Galvanisatie-inrichting NV Golva

In 1982 verrichtte Lisec, in opdracht van het Limburgse provinciebestuur, een onderzoek naar de luchtverontreiniging van bovenvermeld bedrijf.

Aanleiding hiertoe waren de klachten van een aantal bewoners van de wijk Overpelt-Fabriek.

Enkele situaties van onaanvaardbare concentraties van HCL en NH₃ werden vastgesteld.

Ter zake bekwam ik graag antwoord op de volgende vragen.

1. Welke zijn de uiteindelijke resultaten en besluiten van dit onderzoek?
2. Werden maatregelen getroffen of opgelegd aan de betrokken onderneming om dergelijke onaanvaardbare concentraties te voorkomen? Welke waren deze maatregelen?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.